



Dary Ducha svatého



Mark Harper

Dary Ducha svatého

Mark Harper

Série besídkových materiálů

Úvodem

Dopis autora

Děkuji, že jste si vybrali pro děti z vašeho sboru materiál „Super Church Curriculum“. (Super Church zde odpovídá tomu, co u nás nazýváme „dětská církev“. Pozn. překl.)

Vím, že pokud budete vašim dětem týden za týdnem předkládat Boží slovo způsobem, kterému snadno porozumí, budou tyto lekce mít na ně nesmírný dopad. Každá lekce již byla odzkoušená a ověřená ve třídách po celé Americe a je výsledkem více než patnácti let usilovného studia a zkušeností s prací s dětmi v církvi.

Studijní materiály „Super Church“ jsou určené pro sbory, které jsou znavené neustálým vyučováním evangelia bez moci. V roce 1987 k mému srdci promluvil Boží Duch, abych napsal a vydal studijní materiál, který by vyučoval děti o Duchu svatém a o nadpřirozené Boží moci. Výsledný studijní materiál směle proklamuje a vyučuje principy plného evangelia, jako jsou například křest Duchem svatým, nadpřirozené uzdravování a dary Ducha, stejně jako taková základní témata jakými jsou Ježíšova smrt, pohřeb a zmrtvýchvstání, spasení skrze Ježíšovu krev a vyučování o Trojici.

Tento díl pojednává o darech Ducha svatého. Vyučování o darech Ducha staví před děti fakt, že si je Bůh chce použít k získávání zraněných lidí. Jak se děti budou postupně učit o každém z devíti darů Ducha svatého společně s pěti dary služebností, začnou vnímat pobízení Ducha svatého ve svých vlastních srdcích.

V tyto poslední dny Bůh vylévá na svou církev Ducha svatého, a jakmile začneme děti učit slyšet Boží hlas a věřit, že si je Bůh může použít skrze své dary, uvidíme mezi dětmi mocný příval Ducha svatého.

Studijní materiál „Super Church“ nabízí vyučování biblických pravd zábavnou formou pro děti a zároveň snadnou práci pro učitele. Každá lekce obsahuje vlastní osnovu, rozvrh lekce, který koordinuje volný průběh bohoslužby, dva praktické příběhy, a scénku, která děti na první pohled zaujme.

Pokud budete věrně dětem pomáhat zakořenit v Božím Slovu a vyrůst v něm, můžete si být jisti, že Slovo na ně bude mít vliv po celou dobu jejich života. Bůh vám žehnej ve vašem úsilí sloužit Jeho maličkým.

Mark Harper

Studijní materiály „Super Church“

Vytvořit studijní materiál tohoto typu vyžaduje úsilí mnoha odhodlaných lidí. Rád bych na tomto místě poděkoval následujícím lidem, kteří mi pomáhali naplnit Boží vizi v podobě tohoto studijního materiálu, za jejich podporu a odhodlání.

Předně bych rád poděkoval svému pastoru Mac Hammondovi. Bez jeho víry a podpory by se tento studijní materiál nikdy nestal skutečností. Poprvé v životě mám možnost uskutečnit takovou vizi. Na druhém místě bych rád poděkoval své ženě, Deboře Harperové, za její lásku a modlitby, ale především také za její podporu a pochopení Božího povolání do naší služby.

Zapiš vidění

„... Zapiš to vidění, zaznamenej je na tabulky, aby si je čtenář mohl snadno přečíst.“ Abakuk 2,2

Když jsem začal v roce 1979 vyučovat děti, měl jsem problémy najít pro ně materiál a studijní plány. Materiály, které byly v té době dostupné, byly zastaralé a nezahrnovaly Letnice ani charismatické principy. Rmoutil jsem se v srdci, když jsem v literatuře pro nedělní školy četl příběh o tom, jak Bůh ranil malého chlapce rakovinou. Věděl jsem, že to určitě nemohl být můj nebeský Otec.

Většina studijních materiálů často vynechávala věci, jako jsou dary Ducha, modlitba v jazycích atd., protože tato témata byla považována za kontroverzní, a tím by materiál nešel na odbyt.

Po mnoha zklamáních jsem se rozhodl napsat svůj vlastní materiál. V roce 1988 mě a moji ženu Deboru Bůh pobídl k vydání našeho výukového programu, ze kterého by mohly přijímat požehnání děti po celém světě.

Dále jsou uvedeny čtyři věci, ke kterým nás Bůh vedl při práci na studijním materiálu „Super Church“:

1. **Aby byl zábavný** – Věřím, že církev by měla být pro děti to nejpřitažlivější místo. (Církev, ve které jsem vyrůstal, vynaložila jen velmi malé úsilí na to, aby byla zábavná pro děti.) Studijní materiál „Super Church“ je doslova nabitý vzrušujícím, zábavným materiálem a takovými příběhy, aby se církev mohla stát pro děti zábavným místem.

2. **Letniční studijní materiál** – Bůh nás vedl k zaměření na charismatické a letniční doktríny. Samozřejmě, že vyučujeme základní doktríny, jakými jsou Ježíšova krev a kříž. Jen jednoduše neskončíme u kříže, ale pokračujeme dál až k Letnicím. Primárním cílem studijního materiálu „Super Church“ je vést děti ke spasení a křtu Duchem svatým a nechat je prožít Boží moc.

3. **Aby byl dostatek materiálu** – Jeden z problémů, který jsem měl, když jsem vyučoval podle studijních plánů, bylo, že mi vždy došel materiál dřív, než pastor skončil kázání. Studijní materiál „Super Church“ je navržený na hodinu a půl až na dvě hodiny. Každá lekce obsahuje přehled, rozvrh, verš k zapamatování, maňáskové divadlo, divadlo, dva příběhy, biblický příběh a shrnující otázky.

4. **Aby trval tři roky** – Studijní materiál „Super Church“ je navržen na tři roky. (Pozn. překladatele: Ostatní díly tohoto materiálu nemáme přeložené do češtiny.)

Co je to „Super Church“?

Matouš 13,19 říká: „Pokaždé, když někdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlý a vyrve, co bylo zaseto do jeho srdce.“

Někteří lidé si myslí, že není potřeba organizovat dětské bohoslužby nebo nedělní besídky. Zdůvodňují to tím, že pokud jsou děti znovuzrozené, budou naslouchat Slovu ve shromáždění spolu s dospělými a jednoduše si z toho vyberou, co bude potřeba. Pravdou je, že si *něco* vyberou, ale tělo Kristovo ztratí miliony dětí, protože se nemohly nakrmit Slovem, kterému by dokázaly porozumět. Dětská církev je pro děti přitažlivým místem, kde se mohou naučit Boží slovo způsobem, kterému dokážou rozumět a *zapamatovat si ho*.

Koncept „Super Church“ pro vás možná bude nový, proto si udělejte čas a zkuste jej porovnat se známějším způsobem vyučování dětí Božímu slovu: s nedělní besídkou. Oba způsoby jsou si podobné, ale je zde ještě několik důležitých rozdílů.

Na nedělní besídce jsou děti rozděleny do malých skupinek podle věku nebo tříd. V „Super Church“ necháte všechny děti z prvního stupně (1-6 třída) v jedné velké třídě, kde se budou učit všechny společně. (Ideální verzí je, že děti mohou zkusit oba typy vyučovacího prostředí, protože každý způsob má co dobrého nabídnout.)

Vyučování v „Super Church“ vám dává více svobody připravit si vyučování na určité téma na několik týdnů. Je nemožné během jedné lekce naučit děti potřebné znalosti o tak důležitých věcech, jakými jsou modlitba, víra nebo láska. Díky formě „Super Church“ můžete být flexibilní a strávit třeba měsíc nebo dva vyučováním každého z daných témat.

Forma „Super Church“ také dětem dává příležitost uctívat Boha společně s velkou skupinou dalších dětí. Pokud necháte všechny děti spolu během chval, získáte větší příležitost k projevům Boží moci a k projevům darů Ducha svatého.

Pokud necháte všechny děti společně v jedné větší třídě, budete moci lépe využít zdroje. Ne všichni pracovníci s dětmi jsou stejně nadaní ve všech oblastech. Někdo vyniká ve vyučování, ale nemá nadání na divadlo, ve kterém je naopak někdo jiný jako doma. Někdo má pomazání vést děti do Boží přítomnosti během chval. Největším přínosem pro děti bude, pokud všichni pracovníci vloží své nadání a službu v oblasti, která je jejich dominantou.

Také pracovníci s dětmi z toho budou mít užitek. Místo toho, aby byli s dětmi sami každý týden s programem, který si sami vytvořili, budou mít příležitost vidět jiné pracovníky s dětmi v akci. Uvidí, že sami rostou ve svém obdarování předávat dětem evangelium, stejně jako ve svém nadání spolupracovat s druhými a s Duchem svatým.

Posledním přínosem programu „Super Church“ je fakt, že poskytuje trénink pro budoucí pracovníky, ať už dospělé nebo i juniory. Mohou začít jako uvaděči, když budou vítat všechny příchozí. Poté, jakmile získají větší jistotu, mohou se zapojit do divadla nebo maňáskového divadla, a nakonec se posunout na zodpovědnou funkci ve vašem programu pro děti.

Poděkování

Děkujeme Mark Harper Ministries, že nám bylo umožněno přeložit tento výukový materiál do češtiny a umožnit tak našim vedoucím vést děti do hlubšího poznání toho, co pro nás dary Ducha svatého znamenají.

Další informace o **Mark Harper Ministries** můžete najít na www.superchurch.com

RNDr. Dana Navrátilová,
vedoucí odboru práce s dětmi Apoštolské církve v ČR

Copyright

Tento materiál může být kopírován pro potřeby vaší třídy. Nekopírujte jej, prosím, pro potřeby jiné třídy nebo jiného sboru.

Mark Harper Ministries copyright 1988

OBSAH

Úvodem dopis od autora
Studijní materiály „Super Church“
Co je to „Super Church“?

Str. 9	1. LEKCE JAK SLYŠET BOŽÍ HLAS – 1. část
Str. 20	2. LEKCE JAK SLYŠET BOŽÍ HLAS – 2. část
Str. 30	3. LEKCE ÚVOD: DARY DUCHA
Str. 41	4. LEKCE DAR PROROCTVÍ
Str. 51	5. LEKCE DAR JAZYKŮ A VÝKLADU JAZYKŮ
Str. 63	6. LEKCE SLOVO MOUDROSTI
Str. 73	7. LEKCE SLOVO POZNÁNÍ
Str. 83	8. LEKCE ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ
Str. 94	9. LEKCE DAR ČINĚNÍ MOCNÝCH DIVŮ
Str. 104	10. LEKCE DAR VÍRY
Str. 114	11. LEKCE SLUŽEBNOSTI – 1. ČÁST
Str. 124	12. LEKCE SLUŽEBNOSTI – 2. ČÁST
Str. 133	13. LEKCE, HRA NA SHRUTÍ NAUČENÉHO
Str. 134	UKÁZKY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ
Str. 135	UKÁZKOVÉ SOUHRNNÉ OTÁZKY

JAK SLYŠET BOŽÍ HLAS – 1. část

BIBLICKÉ VERŠE: Římanům 8,14–16; Ezechiel 36,26–27; Přísloví 20,27; 2. Korintským 6,16; 1. Tesalonickým 5,23; Skutky 27,9–26; Genesis 1,26 – 27

KLÍČOVÁ PRAVDA: Základní způsob, jakým Bůh vede všechny své děti, je „vnitřní svědectví“.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Římanům 8,16 „*Boží Duch dosvědčuje našemu duchu...*“

I. Člověk se skládá ze tří částí. (1. Tesalonickým 5,23)

- A. Duch: část, která komunikuje s Bohem
- B. Duše: mysl, emoce, vůle
- C. Tělo: část naší bytosti, kterou můžeme vidět

II. Bůh k nám mluví skrze svého Ducha

- A. Bůh je Duch.
 - 1. Člověk byl stvořen k Božímu obrazu. (Genesis 1,26–27)
 - 2. Člověk je duchovní bytost.

B. Boží Duch přebývá v našem duchu. (Římanům 8,14)

C. Bůh nás povede skrze našeho ducha.

D. **Předmětná lekce:** „Boží svíce“.

E. **Scénka s loutkami:** „Horká linka do nebe“.

III. Základní způsob, jakým Bůh vede všechny své děti, je vnitřní svědectví. (Římanům 8,16)

A. Vnitřní svědectví je duchovní vjem.

- 1. Vnitřní svědectví je jako světlo semaforu v našem duchu.
- 2. S vnitřním svědectvím neslyšíte slova, jen prostě tak vevnitř víte, co je dobré a co je špatné.
- 3. Vnitřní svědectví není nějaká emoce nebo fyzický vjem či pocit.

B. **Předmětná lekce** „Boží semafor“

C. Vnitřní svědectví je vnitřní „příjem“.

D. **Biblický příběh:** „Ztroskotání Pavla“ (Skutky 27,9–26)

IV. Když se držíme vedení vnitřního svědectví, držíme se Božího vedení.

A. Vyplatí se držet se vnitřního svědectví.

B. **Scénka:** „Otec ví nejlépe“

ROZVRH SCHŮZKY

JAK SLYŠET BOŽÍ HLAS – 1. ČÁST

DATUM

1. Chvála
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Římanům 8,16 „*Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.*“
5. Uctívání
6. Předmětná lekce: „Boží svíce“
7. Scénka s loutkou: „Horká linka do nebe“
8. Kázání: „Vnitřní svědectví“
9. Předmětná lekce: „Boží semafor“
10. Biblický příběh: „Pavlovo ztroskotání“
11. Scénka: „Otec ví nejlépe“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Z jakých tří „částí“ se skládá člověk?
 - B. Kde k nám Bůh mluví?
 - C. Jaký je základní způsob, jak Bůh vede své děti?
 - D. Co je vnitřní svědectví?
 - E. Když posloucháme vnitřní svědectví, koho tím vlastně posloucháme?
 - F. Proč nám Bůh dal vnitřní svědectví?
 - G. Uslyšíme slova skrze vnitřní svědectví?

BOŽÍ SVÍCE

BIBLICKÝ VERŠ: Přísloví 20, 27 „*Lidský duch je světlo od Hospodina.*“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Bůh nás povede skrze našeho Ducha.

POMŮCKY: Velká svíčka a krabička zápalek.



LEKCE:

Bible říká, že duch člověka je světlo (svíce) od Hospodina. Co to znamená? To znamená, že Boží Duch nám osvětluje naše cesty, vede nás skrze našeho ducha. Všimli jste si, že tento verš neříká, že Boží Duch je Boží svíce? Říká nám, že lidský duch je světlo od Hospodina. Bůh mluví k člověku skrze lidského ducha.

Dovolte mi, abych vám to názorně předvedl. (Zapalte svíčku a zhasněte světla.) Lidský duch je světlo od Hospodina. Když nasloucháme svému duchu, nasloucháme tomu, co nám říká Bůh. Někteří křesťané neposlouchají to, co jim říká duch. (Sfoukněte svíčku a nechte zhasnutá světla.) Tito křesťané chodí ve tmě. Myslí si, že zmohou všechno sami. Jak můžete vidět i z této ukázky, pokud nenasloucháme duchu, chodíme v temnotě. (Zapalte znovu svíčku.)

Takže hoši a děvčata, naslouchejte svému duchu, protože to je způsob, jak k vám mluví Bůh. Když nasloucháme svému duchu, znamená to, že nasloucháme tomu, co nám říká Bůh, chodíme ve světle.

HORKÁ LINKA DO NEBE

POSTAVY: vyprávěč, průvodce, Boží hlas, satan, prorok Izajáš, král Chizkijáš, Robin, paní Pastová, srdce

Vyprávěč: Ve starozákonních dobách neměli muži a ženy Božího Ducha v sobě tak, jak jej máme my v dnešní době. Proto, kdykoliv se na něco dotazovali Boha, museli se ptát prostřednictvím Božích proroků. Podívejme se zpět do doby, kdy žil prorok Izajáš a sledujme, jak jej Bůh použil k tomu, aby mluvil s králem Chizkijášem.

Král: Stráž! Stráž!

Stráž: Ano, vaše veličenstvo?

Král: Slyšel jsem, že lid v Jerichu uctívá modly. Je to pravda?

Stráž: Ano, vaše veličenstvo.

Král: Okamžitě tam pošlete armádu a zničte všechny jejich modly!

Stráž: Ano, pane.

Král: Pak sem přiveď všechny, kteří uctívají modly. Budou souzeni. Jediný Hospodin, náš Bůh, smí být v judském království uctíván.

Stráž: Ano, pane, okamžitě provedu!

Satan: To nemohu vystát! Než přišel tenhle král, každý si uctíval své modly. Ted', když se Chizkijáš stal králem, ničí všechny mé modly. Nakonec budou všichni uctívat Boha. Ale já vím, co udělám, postarám se, aby král onemocněl, hahaha! Když se to povede, třeba i umře, pak nebude ničit mé modly. Hahaha, tak, můj králi, ať tě skolí nějaká choroba!

Král: Auauau, och, och!

Satan: To se mi líbí!

Král: Achich, ach, cítím se nějak nemocný! Raději si půjdu lehnout. Auauau!

Satan: Tohle miluju! Brzo umře a já budu zase nad judským královstvím neomezeně vládnout. Hahaha! Ale co se děje? Tady přichází ten mizerný prorok Izajáš. Raději se odtud klidím.

Izajáš: Králi!

Král: Ano, Izajáši?

Izajáš: Tak praví Bůh: „Dej si všechny věci do pořádku, protože jistě zemřeš a už nebudeš více žít.“

Král: Ó můj Bože! Ó né! Pamatuj, panovníku, jak jsem chodíval před tebou bezúhonný, s čistým srdcem a dělal věci, které jsou dobré ve tvých očích. Nechci zemřít, Pane, chci žít dál a sloužit ti.

Vyprávěč: Izajáš se ubíral domů, když vtom uslyšel Boží hlas.

Boží hlas: Izajáš!

Izajáš: Ano, Pane?

Boží hlas: Jdi zpět a řekni králi: „Toto praví Bůh: „Slyšel jsem tvé modlitby a viděl tvé slzy, přidám k tvým létům patnáct let života.“

Vyprávěč: Prorok Izajáš se tedy vrátil ke králi.

Izajáš: Králi Chizkijáš!

Král: Ano, Izajáš?

Izajáš: Tak praví Pán: „Slyšel jsem tvé modlitby a viděl tvé slzy, přidám ti patnáct let života.“

Král: Chvála Pánu! Jsem uzdraven, haleluja!

Vyprávěč: Tak král Chizkijáš žil dalších patnáct let a panoval nad celým judským královstvím. Všimli jste si ale, že když se král modlil k Bohu, neměl vnitřní svědectví, že mu Bůh odpovídá? Teď se podívejme na příběh malého chlapce, který se jmenuje Robin.

(Zvoní telefon.)

Robin: Ano?

Paní Pastová: Ahoj, jsi to ty, Robine?

Robin: Ano.

Paní Pastová: Tady je Pastová.

Robin: Dobrý den.

Paní Pastová: Robine, mohl bys přijít dnes k nám posekat nám trávu? Dobře ti za to zaplatím, když přijdeš dnes.

Robin: No, dobrá, já si to musím rozmyslet, paní Pastová a pak se vám ozvu, ano?

Paní Pastová: Výborně, děkuji ti, Robine.

Robin: Jejda, co mám dělat? Chtěl jsem jít hrát fotbal s Kubou. Když půjdu sekat trávu, tak si vůbec nezahraju. Já vím. Půjdu se modlit a zeptám se Boha, co mám udělat. „Bože, prosím, řekni mi, co mám udělat? Mám pomáhat paní Pastové nebo mám jít hrát s Kubou fotbal?

Srdce: Robine!

Robin: Ano, srdce?

Srdce: Chci, abys šel pomoci paní Pastové posekat trávu.

Robin: Ale né, chtěl jsem jít hrát fotbal! Proč mám jít pomáhat paní Pastové?

Srdce: Protože paní Pastová ještě nezná Ježíše, nemá ho v srdci a já chci, abys jí o něm pověděl.

Robin: A proč jí o Ježíši nemůžu povědět třeba někdy jindy?

Srdce: Robine, myslíš, že tě bude chtít poslouchat, když jí teď nepomůžeš?

Robin: No pravděpodobně ne. Dobře Pane, pomůžu paní Pastové sekat trávu dnes.

Vyprávěč: Všimli jste si rozdílu mezi králem Chizkijášem a Robinem? Bůh mluvil s Robinem přímo skrze jeho srdce, protože Boží Duch přebývá v Robinovi. Bůh mluví stejně tak přímo i s tebou – skrze tvé srdce, ve kterém přebývá. Máš v sobě přímou linku do nebe.

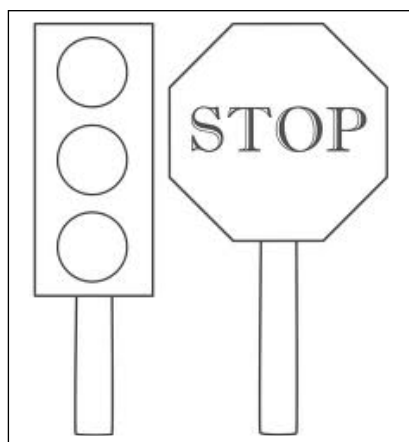
BOŽÍ SEMAFOR

BIBLICKÉ VERŠE: Římanům 8,16 „*Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu...*“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Vnitřní svědectví je jako semafor v našem nitru.

POMŮCKY: Velký karton, tři barevné celofány nebo krepový papír v barvách semaforu a nůžky.

PŘÍPRAVA: Vystříhněte z kartonu semafor. Namalujte na něj tři kruhy na tři barvy semaforu a vystříhněte je. Pak podlepte karton celofánem nebo krepovým papírem v barvách semaforu. (Budete mít červený, oranžový a zelený kruh.)



LEKCE:

Bible říká, že Duch svatý dosvědčuje našemu duchu, co je dobré a co ne. Je to nejzákladnější způsob, jakým k nám Bůh hovoří a jakým vede všechny své děti. Říkáme tomu „vnitřní svědectví“.

Toto vnitřní svědectví je něco, co se odehrává v našem nitru. Je to jako semafor, který dal Bůh do nitra každého z nás.

Například – nějaký váš spolužák vás bude v obchodě navádět, že máte ukradnout malou čokoládovou tyčinku. Ani se nemusíte modlit, jestli je to dobře nebo ne, prostě víte skrze vaše vnitřní svědectví, že je to špatné. (Dejte před sebe červené světlo.) Někde uvnitř vás cítíte, že to není v pořádku. Je to jako červené světlo, které nám říká „Stop, to nedělej“.

Nebo vás může poprosit sestra, abyste jí pomohli uklidit byt a všechno v kuchyni – jako překvapení pro maminku. (Dejte před sebe zelené světlo.) Někde uvnitř cítíte, že je to dobrý nápad. To je zelená na semaforu, který nosíte ve svém nitru, a která vám říká: „To je dobrá věc, pusťte se do toho.“

Vnitřní svědectví je něco jako duchovní pocit. Je to buď nepříjemné, studené, nebo příjemně teplé, sametové. Potřebujeme se naučit držet se tohoto vnitřního hlasu.

Duchovní cvičení:

Ať všechny děti skloní hlavy a zavřou oči. Pak všechny vyzvěte, ať se chvíli modlí v jazycích. Po několika minutách modliteb v jazycích vyzvěte děti, aby byly opravdu ve ztišení a naslouchaly vnitřnímu hlasu.

Když jsou všichni potichu, říkejte dětem: „Ježíš vás miluje.“ Pak ale řekněte: „Ježíš vás nemá rád.“ Pak řekněte: „Ježíš vás uzdravuje.“ Hned po té ale řekněte: Ježíš chce, abyste byly nemocné.“

Zeptejte se dětí, jaké pocity měly, když jste říkali takové protichůdné výroky. Co cítily, když jste mluvili negativně? Pravděpodobně odpoví, že se cítily nepříjemně.

Vysvětlíte dětem, že pocity, které prožívaly ve svém nitru, jsou vnitřním svědectvím. Tady si v malém vyzkoušely to, co budou často a v mnohem větším měřítku zažívat celý svůj život, hlavně v klíčových okamžicích svého života, až se budou ptát, koho si mají vzít, kde mají žít a pracovat...

PAVLOVO ZTROSKOTÁNÍ

BIBLICKÝ VERŠ: Skutky 27, 9–26

Pavel se vrátil po své třetí misijní cestě do Jeruzaléma, tam jej Židé zatkli a přivedli před soud. Později bylo rozhodnuto, že jej mají soudit v Římě, že má být souzen před císařem.

Když byli na cestě do města Lasaia, promluvil Pavel k důstojníkovi a k posádce lodi: „Mužové, vidím, že plavba bude spojena nejenom s nebezpečím a velkou škodou, nýbrž ohrozí i naše životy.“

Římský důstojník a kapitán lodi však Pavla neposlouchali. Nebyli to křesťané, takže neměli ve svém nitru Božího Ducha. Chodili v temnotě.

Všimněte si, že Pavel tam neříkal: „Bůh mi řekl...“ Měl jen vnitřní svědectví, že se něco špatného přihodí. V jeho nitru svítí červená na jeho vnitřním semaforu.

Ostatní muži Pavla neposlouchali. Byla to chyba. Krátce po vyplutí se loď zmocnila bouře a zahnala ji daleko na moře. Pavlovi se ukázal anděl a řekl mu, že ani jeden člověk z lodi nepřijde o život, ale loď bude ztracena.

OTEC VÍ NEJLÉPE...

BIBLICKÝ VERŠ: Římanům 8,14 „*Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.*“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Vyplatí se držet se vnitřního svědectví

POMŮCKY: Dětský kostým a několikero kusů dětského oblečení ve velikosti pro dospělé

LEKCE:

(Někdo klepe na dveře)

Maminka: *(Otevírá dveře.)* Ahoj Tome.

Tom: Dobrý den, paní Nováková. Už půjde Pepa do školy?

Maminka: Myslím, že ano. Pepóó!

Pepa: *(Hlas se ozývá za pódíem.)* Ano, mami?

Maminka: Tom už je tady.

Pepa: Ahoj, Tome. Jak se daří? Jsi nachystaný na ten test z aritmetiky?

Tom: *(S širokým úsměvem.)* To tedy jsem!

Pepa: Fakt? Já taky. Včera jsem se učil dvě hodiny – až do noci.

Tom: Dobrá, Pepo, tak jdeme.

Maminka: Ahoj Pepo.

(Pepa a Tom se vydají na cestu do školy. Mohou obejít celou vaši klubovnu.)

Tom: Hele Pepo, koukej, co mám! *(Tom vytáhne z kapsy pořádný tahák do aritmetiky.)*

Pepa: Co to je?

Tom: To jsou správné odpovědi aritmetického testu naší milé paní učitelky. Můžu ti ho zkopírovat.

Pepa: *(Bere tahák do ruky.)* Kde jsi to vzal, Tome?

Tom: To ti nemůžu prozradit, ale jsou tam všechny odpovědi na dnešní test.

Pepa: *(Vypadá zaraženě.)* Hele, Tome, no...

Tom: Co je, Pepo?

Pepa: Tome, to si nemůžu vzít.

Tom: Proč ne?

Pepa: Něco mi říká, že to není správné. To je přece podvod.

Tom: Ale Pepo, nepovídej mi tyhle církevní povídačky. Ani ses za to nemodlil.

Pepa: Za tohle se přece nemusím modlit. To přece vím, že dělat takové věci není správné. Jen když o tom přemýšlím, je mi vevnitř tak nějak špatně.

Tom: *(Drapne tahák.)* Tak mi ten tahák dej. Nabídnou to někomu, kdo bude vděčnější než ty.

Pepa: Tome, je mi líto, že jsem se tě dotkl.

Tom: To určitě. *(A uraženě rychle odchází od Pepy.)*

Pepa: Konečně je po škole.

(Vstupuje Tom.)

Pepa: Hej, Tome, jak se vedlo v testu? Já jsem dostal za jedna, měl jsem tam jen dvě chyby.

Tom: Já mám za pět.

Pepa: No nazdar, jak je to možné? Myslel jsem, že máš tahák, kde máš správné odpovědi.

Tom: Měl jsem. Jenže učitelka mě a ještě jednoho kluka přistihla, jak z něj opisujeme, a máme oba za pět.

Pepa: Ty jo, teda...

Tom: Tys měl pravdu. Já jsem taky tak nějak cítil, že to není správné, co jsem udělal, jen jsem prostě neposlouchal ten hlásek někde vevnitř, který mi říkal, ať to nedělám.

Pepa: Jo, Bůh se ti snažil pomoci, Tome.

Tom: Já vím. Řekl bych, že „Otec vždycky ví všechno nejlépe.“

Pepa: Máš pravdu. Nechceš se stavit odpoledne u nás?

Tom: Jasně, to zní lákavě, ale jen na chvílku. Budu se muset učit.

Pepa: Tak fajn, přijď.

JAK SLYŠET BOŽÍ HLAS – 2. část

BIBLICKÉ VERŠE: Římanům 8,14–16; Ezechiel 36,26–27; Skutky 23,1; 24,16; 27,9–10; 20,35; 1. Timoteovi 1,19; 4,2; 1. Korintským 9,27; 1. Samuelova 3,1–18; 1,9–16; 1,24–28

KLÍČOVÁ PRAVDA: Druhý nejběžnější způsob, jak Bůh vede své děti, je skrze hlas našeho ducha, skrze naše svědomí.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Římanům 8,14 „*Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.*“

I. Druhý způsob, jakým Bůh vede své děti, je skrze hlas našeho ducha (naše svědomí).

A. Hlasem našeho ducha je naše svědomí.

1. Naše svědomí je tichý hlásek někde v našem nitru.
2. Příklad: Už jste někdy šli přes svůj pokoj a byl v něm strašný nepořádek a někde uvnitř jste slyšeli hlásek, který vám říkal: „Pamatuješ si, že ti maminka říkala, že si to máš v pokojíčku uklidit?“ To je hlas vašeho svědomí, hlas vašeho ducha.
3. Potřebujeme naslouchat svému svědomí, protože když to děláme, nasloucháme Božímu vedení. (Skutky 23,1)
4. **Předmětná lekce:** „Horká linka do nebe“

B. Hlasem našeho těla jsou naše pocity.

1. Bible nám říká, že máme mít své tělo pod kontrolou. (1. Korintským 9,27)
2. **Předmětná lekce:** „Měj své tělo pod kontrolou“.
3. Pokud hlas našeho těla jde proti hlasu našeho ducha, je nutné podřídit se hlasu ducha.

C. Vyplatí se poslouchat svědomí.

1. Musíš být ke svému svědomí citlivý.
 - a) Když neposloucháš své svědomí, otupíš svou pozornost.
 - b) Když posloucháš své svědomí, zůstaneš vnímavý i vůči vedení Ducha svatého.

2. **Scénka s loutkou:** „Buď ke svému svědomí citlivý“

3. **Scénka:** „Pepa se učí dávat“

II. Hlas Božího Ducha

A. Třetí nejběžnější způsob, jakým Bůh vede své děti, je skrze hlas Božího Ducha.

B. Hlas Božího Ducha není slyšitelný hlas, ačkoliv se může jevit slyšitelný člověku, který jej zrovna slyší. (1. Samuelova 3,1–18)

C. Hlas Božího Ducha je hluboko ve vašem srdci. Je autoritativnější než tichý hlásek vašeho ducha.

D. **Biblický příběh:** „Samuel a Élí“.

JAK SLYŠET BOŽÍ HLAS – 2. ČÁST

DATUM

1. Chvála
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Římanům 8,14 „*Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Vnitřní hlas: tvé svědomí“
7. Předmětná lekce: „Horká linka do nebe“
8. Předmětná lekce: „Měj své tělo pod kontrolou“
9. Scénka s loutkou: „Buď citlivý ke svému svědomí“
10. Scénka: „Pepa se učí dávat“
11. Biblický příběh: „Samuel a Elí“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Z jakých tří částí se skládá člověk?
 - B. Ke které z částí mluví Bůh?
 - C. Jaký je první způsob, jakým Bůh mluví se svými dětmi?
 - D. Jaký je druhý způsob, jakým Bůh mluví se svými dětmi?
 - E. Jaký je třetí způsob, jakým Bůh mluví se svými dětmi?
 - F. Co je hlas našeho ducha?

HORKÁ LINKA DO NEBE

BIBLICKÝ VERŠ: Skutky 23,1 *Pavel upřel zrak na jejich shromáždění a řekl: „Bratři, až do dneška žiju se zcela dobrým svědomím před Bohem.“*

KLÍČOVÁ PRAVDA: Hlas našeho ducha je naše svědomí.

POMŮCKY: Mobil



LEKCE:

Kolik z vás už někdy chtělo Bohu zavolat? Jen zvednout sluchátko a říct: „Dobrý den, Bože, jak se dnes máš?“

Mnoho lidí neustále mluví s Bohem ve svých modlitbách, ale většina z nás neposlouchá, co Bůh odpovídá. Většina z nás tráví modlitební čas tím, že neustále něco povídá, ale už si neudělá čas na to, co nám chce říct Bůh.

Vezměte do ruky telefon a začněte do něj něco drmolit. „Dobrý den, Bože, jak se dneska máš? Já ti chci říct, že tě miluji, Bože. A jen tak mimochodem, potřebuju od tebe pomoc. Cítím se dnes děsně. A taky potřebuji nějaké peníze. No a budeme psát test z matematiky, jestli mi s tím pomůžeš, budu rád.“

Fakt je, že vůbec neočekáváme, že nám Bůh odpoví, vlastně ani na odpověď nečekáme. Víte ale, že máte ve svém nitru horkou linku do nebe? To je pravda. Máte telefon ve svém duchu. Nejenom že můžete volat k Bohu, ale On vám odpoví na vaše zavolání, pokud budete naslouchat svému nitru.

Pojďme si to dnes vyzkoušet.

(Nechte děti, ať se pár minut v duchu modlí. Po modlitbách v jazycích požádejte děti, aby sklonily hlavy a zavřely oči a naslouchaly tomu, co jim hovoří jejich srdce. Vyzvěte děti, ať jsou další minutu úplně potichu. Po nějaké chvíli požádejte děti, aby zvedly ruku ty, které ve svém nitru uslyšely nějaká slova. Volejte děti jedno po druhém, ať vám poví, co prožívaly nebo co slyšely. Takto je povedete k tomu, aby se učily naslouchat hlasu svého ducha.

Perfektně, kluci a děvčata. Vidíte, že není nic složitého naslouchat vlastnímu srdci. Musíme si jen udělat čas, být zticha a poslouchat.

MĚJ SVÉ TĚLO POD KONTROLOU

BIBLICKÝ VERŠ:	1. Korintským 9,27 „ <i>Ranami nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Mějte své tělo pod kontrolou.
POMŮCKY:	Boxerské rukavice
PŘÍPRAVA:	Položte boxerské rukavice na stůl, ať je všichni vidí.



LEKCE:

Bible nás nabádá, abychom měli své tělo pod kontrolou. Jeden z anglických překladů používá výraz, podle kterého by se mohlo zdát, že máme své tělo „vykrmit“. Znamená to, že se máme o tělo starat tak, že se budeme přejídat? Ne.

Představme si například, že přijde maminka a řekne nám, že si nemáme dávat žádné sladkosti před obědem. Pak přijdete do kuchyně a uvidíte všechny ty lákavě vypadající buchty a vaše tělo řekne: „Já chci tyhle buchty sníst.“ Co byste měli udělat? (Nasaďte si boxerské rukavice.)

Měli byste zkrotit své tělo a povědět mu: „Ne, moje milé tělo! (Udeřte se boxerskou rukavicí.) Nebudu jíst tyhle buchty. Bible říká: „Děti, poslouvejte své rodiče.“ Takže já budu poslouchat maminku.“

Kdykoliv hlas vašeho těla jde proti hlasu vašeho ducha, je potřeba dostat tělo pod kontrolu. (Vymyslete několik dalších příkladů, kdy je potřeba dostat tělo pod kontrolu, a lekci si s dětmi zopakujte.)

BUĎ CITLIVÝ KE SVÉMU SVĚDOMÍ

POSTAVY: Robin, Srdce, Honza a Kuba

(Scénka začíná zvoněním telefonu.)

Robin: Haló!

Honza: Ahoj Robine, tady Honza.

Robin: Ahoj Honzo.

Honza: Poslyš, Robine, nechceš dnes přijít k nám a přespat u nás?

Robin: Počkej, já se zeptám maminky. *(Robert položí telefon.)*

Srdce: Hej, ty se vůbec nemusíš ptát maminky.

Robin: Nemusím? Jak to, že ne?

Srdce: Protože nechci, abys byl přes noc u Honzy.

Robin: Ale srdce, proč ne?

Srdce: Chci, abys řekl Honzovi o Ježíši, ale nechci, abys tam zůstával přes noc, protože jeho rodina není pro tebe nic dobrého.

Robin: Ale...

Srdce: Maminka ti řekne to samé, Robine. Můžeš poslechnout mě nebo můžeš poslechnout svou maminku.

Robin: Dobrá, srdce, máš pravdu. *(Bere do ruky telefon.)* Honzo!

Honza: Ano, Robine?

Robin: Honzo, díky za pozvání, ale tentokrát nebudu moct přijít.

Honza: V pohodě. Uvidíme se ve škole, Robine.

Robine: Jo, ahoj, Honzo.

Srdce: Bezvadně, Robine. Učíš se mě chránit.

Robin: Cože? Proč bych tě měl chránit?

Srdce: Musíš mě chránit, abych neotupělo a neztratilo cit.

Robin: Neztratilo cit? Jak to myslíš?

Srdce: Tak si představ, že ti povím, že nemáš krást čokoládovou tyčinku.

Robin: No dobrá.

Srdce: A ty mě neposlechněš. Nikdo tě u toho nechytí, takže příště ti přijde už úplně jednoduché jít a ukrást čokoládu.

Robin: Jo.

Srdce: Bezva, takže ke tvému svědomí, což je můj hlas, budeš méně citlivý, a když tak budeš pokračovat, za chvíli nebudeš můj hlas slyšet vůbec. *(Zvoní telefon.)*

Robin: Haló!

Kuba: Robine, tady Kuba.

Robin: Ahoj Kubo.

Kuba: Robine, slyšel jsem, že v kině dávají dneska večer bezva film a je za dobrou cenu, protože tam mají nějakou akci. Nechceš jít se mnou?

Robin: Jasně, Kubo. V kolik?

Kuba: Začíná to za deset minut.

Robin: Prima, potkáme se tam.

(Robin odchází, pak se vrací a dělá, jakože jde do kina.)

Robin: Páni! Už jsem nebyl v kině, ani nepamatuju.

Srdce: Robine!

Robin: Ano, srdce?

Srdce: Nechci, abys šel do toho kina.

Robin: Co je špatného na kině?

Srdce: Některé filmy jsou dobré, ale zrovna tento má špatné obsazení, to by mě zranilo.

Robin: Ale ne!

Srdce: Chceš, aby tvé svědomí zůstalo citlivé, nebo ne?

Robin: Jasně, že jo, ale Kuba na to jde!

Srdce: Kuba nezná nic lepšího, Robine. On je právě obrácený křesťan. Proč Kubu nepozveš k vám **domů**, aby se šel s tebou podívat na nějaký křesťanský film, třeba na Jonáše?

Robin: No dobrá, srdce. To zní jako dobrý nápad.

(Vstupuje Kuba.)

Robin: Ahoj Kubo.

Kuba: Ahoj Robine.

Robin: Moje srdce mi říká něco o tom, že bychom neměli chodit na ten film.

Kuba: Fakt?

Robin: Co bys ale řekl, kdybychom se šli k nám kouknout na Jonáše. Je to bezva film.

Kuba: Fajn, tak jo.

Srdce: Dobrá práce, Robine.

JIRKA SE UČÍ DÁVAT

BIBLICKÝ VERŠ:	Skutky 20,35 „ <i>Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Potřebujeme se naučit přemýšlet: „Jak mohu požehnat druhé?“, místo abychom přemýšleli nad tím, jak můžeme být požehnaní sami.
POMŮCKY:	Jirkovo oblečení, stolní hra – např. Osadníci, fotbalový míč, autíčko, telefon a loutku srdce.

LEKCE:

(Jirka vstupuje.)

Jirka: Páni! Já se mám! Koukněte na všechny ty hračky, co jsem dostal na Vánoce.

(Zvoní telefon.)

Jirka: Haló? Jé, ahoj. Já jsem dostal nový fotbalový míč. Co jsi dostal na Vánoce ty? Kolo? Paráda! To je aspoň dárek na Vánoce. No možná budu moct přijít zítra. Ozvu se ti později, jo? Tak ahoj.

Maminka: Ahoj, Jirko.

Jirka: Ahoj, mami. *(Tváří se otráveně.)*

Maminka: Jirko, co se děje?

Jirka: Standa dostal na Vánoce kolo.

Maminka: To je ale pěkný dárek. To bys měl mít radost i za Standu.

Jirka: Jo, ale všechno, co jsem dostal já, je hloupej balón. *(Jirka hodí míč na zem.)*

Maminka: Počkej chvilku, Jirko. Dostal jsi na Vánoce to, co sis přál.

Jirka: Ale teď si přeju, abych dostal kolo, jako má Standa. Zasloužím si ho mnohem víc než on.

Maminka: Jirko, ty bys měl být vděčný za to, co jsi dostal, místo toho, abys záviděl Standovi to, co dostal on.

Jirka: To jako že já teď závidím?

Maminka: Ano, Jirko.

Jirka: Tak to toho raději nechám.

Maminka: Velmi dobře.

(Maminka odchází, vstupuje srdce.)

Srdce: Jirko!

Jirka: Ano, srdce?

Srdce: Já bych chtělo, abys dal svůj balón Tomovi.

Jirka: Cože? To je ale můj balón. Už jsem si ho dlouho přál.

Srdce: Jirko, Tom letos nedostal na Vánoce vůbec nic.

Jirka: Nedostal? Jak to? No dobře, srdce. Udělám to. Já vím, že Bůh mi dá něco pro radost.

(Jirka odchází, vstupují Tom a jeho maminka.)

Tomova maminka: *(Má polštářek nacpaný tak, aby měla břicho.)* Tome, je mi líto, ale letos nemáme žádný dárek na Vánoce. Budeme muset nechat všechny peníze na věci pro miminko.

Tom: To nevadí mami, to je v pořádku.

(Někdo klepe na dveře.)

Tomova maminka: Dále!

Tom: Dobrý den a ahoj Jirko.

Jirka: Ahoj Tome. (Jirka drží balón za zády.)

Tom: Co to schováváš, Jirko?

Jirka: Tome, Pán mi řekl, abych šel za tebou a dal ti tohle jako dárek na Vánoce. (Jirka podává Tomovi balón.)

Tom: Balón! Teda Jirko, to myslíš vážně? Děkuji! To je jediný dárek, jaký jsem letos na Vánoce dostal.

Jirka: Opravdu? Chci, aby sis ho nechal. Pojď, co kdybychom ho hned vyzkoušeli?

Tom: Prima. Jdeme na to!

(Oba odcházejí.)

SAMUEL A ÉLÍ

BIBLICKÉ VERŠE:

1. Samuelova 1,9–16; 24–28; 3,1–18

V Bibli můžeme číst o ženě jménem Chana, která neměla děti. Prosila Boha, aby jí dal syna, kterého by dala Bohu jako služebníka, byl by z něj nazír.

Bůh vyslyšel její prosby a Chaně se narodil syn, kterému dala jméno Samuel. Chana se o něj starala, dokud jej kojila. Jakmile chlapec povyrostl, přivedla jej do chrámu, kde ho měl v péči Élí, nejvyšší kněz. Samuel měl být jeho služebníkem. A tak Samuel strávil celé své dětství v chrámu a učil se sloužit Bohu.

Jednou v noci, to už Samuel spal, promluvil Duch Boží řka: „Samueli!“ Samuel vyskočil z postele a utíkal k Élímu, protože si myslel, že to byl Élí, kdo jej volal. Ale Élí mu řekl: „Já jsem tě nevolal, můj synu. Tak běž zpátky do postele.“

Samuel se vrátil a sotva usnul, uslyšel ten hlas znova: „Samueli!“ Samuel běžel podruhé za Élím, ale ten mu opět řekl, že jej nevolal, ať jde spát.

Znova šel Samuel spát a znova jej probudil hlas, který na něj volal: Samueli!“ Samuel vyskočil z postele a potřetí běžel k Élímu: „Élí, Élí, proč mě pořád voláš? Ale Samueli, já tě přece vůbec nevolám. Tak běž zpátky... No, vlastně počkej, možná je to Bůh, kdo tě volá. Jakmile uslyšíš ten hlas znova, řekni: „Mluv, Pane, tvůj služebník slyší.“

Samuel se vrátil do postele a Boží Duch jej oslovil znova: „Samueli, Samueli!“ Samuel odpověděl: „Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.“ Bůh tedy pokračoval a řekl Samuelovi velice důležité věci, které se dotýkaly celého izraelského národa.

Nevěřím, že Bůh mluvil k Samuelovi hlasem, který je slyšitelný, protože Élí jej nikdy neslyšel. Byl to hlas Božího Ducha, který mluvil k nitru Samuela. Boží hlas byl tak zřetelný a jasný, že si Samuel myslel, že to byl normální slyšitelný hlas Élího.

Hlas Božího Ducha je mnohem silnější než hlas našeho ducha, je to tak silné, že někdy máme pocit, že je ten hlas slyšitelný.

ÚVOD: DARY DUCHA

BIBLICKÉ VERŠE: Skutky 2,16–18; 1. Korintským 12–14; 1. Samuelova 3,1–18; 17,1–8; Matouš 14,1–14

KLÍČOVÁ PRAVDA: Bůh chce použít každého, včetně dětí, k tomu, abychom používali dary Ducha.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Skutky 2,17 „*A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi.*“

I. Darů Ducha je devět. Těchto devět darů se dá rozdělit do tří různých kategorií.

A. Dary inspirace (Tři dary, které něco hovoří.)

1. Dar prorocství
2. Dar jazyků
3. Dar vykládání jazyků

B. Dary zjevení (Tři dary, které něco zjevují.)

1. Dar moudrosti
2. Dar poznání
3. Dar rozlišení duchů

C. Dar moci (Tři dary, které něco činí.)

1. Dar uzdravování
2. Dar působení mocných činů
3. Dar víry

D. **Předmětná lekce:** „Boží dary pro nás“

II. Všechny dary Ducha jsou nadpřirozené

A. Jestli si pořežete prst, uzdraví se časem sám.

B. Pokud máte na ruce třeba popáleninu a maminka se za vás pomodlí a popálenina zmizí, je to nadpřirozené uzdravení.

III. Bůh chce, aby děti používaly dary Ducha.

A. **Scénka:** „Zahod' deštník“

B. Bůh používal Samuela i Davida, když ještě byli chlapci. (1. Samuelova 1–8; 1. Samuelova 1–58)

C. **Scénka s loutkami:** „Samuel slyší Boží hlas“

D. Bůh chce použít i tebe.

IV. Pro užívání darů Ducha jsou dva základní kameny.

A. Jednota

B. Láska

C. Pokud chceme, abychom mohli být Bohu k dispozici a abychom mohli dobře používat tyto dary, potřebujeme, aby v církvi byla jednota a láska.

D. **Předmětná lekce:** „Dva základní kameny“

E. **Biblický příběh:** „Ježíš a zástupy“

ÚVOD: DARY DUCHA

DATUM:

1. Chvála
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Skutky 2,17 „*A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi.*“
5. Uctívání
6. Předmětná lekce: „Dary Ducha pro nás“
7. Kázání: „Dary Ducha“
8. Scénka: „Zahod' deštník“
9. Scénka s loutkami: „Samuel slyší Boží hlas“
10. Předmětná lekce: „Dva základní kameny“
11. Biblická scénka: „Ježíš a zástupy“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Co způsobují dary inspirace?
 - B. Co způsobují dary zjevení?
 - C. Co způsobují dary moci?
 - D. Jmenujte tři dary inspirace.
 - E. Jmenujte tři dary zjevení.
 - F. Jmenujte tři dary moci.
 - G. Všechny dary Ducha jsou_____.
 - H. Jaké jsou dva základní kameny k tomu, aby se dary Ducha mohly dobře projevit?

DARY DUCHA PRO NÁS

- BIBLICKÉ VERŠE:** 1. Korintským 12,8–10 „Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému vykládat, co to znamená.“
- KLÍČOVÁ PRAVDA:** Záměrem této lekce je naučit děti, co jsou to dary Ducha a jejich definice.
- POMŮCKY:** Jedna velká krabice, tři menší krabice, které se vejdou do velké krabice, balicí papír, devět velkých papírů, fixy.
- PŘÍPRAVA:** Napište devět darů Ducha na devět velkých papírů. Pište to dostatečně velké tak, aby děti, které budou sedět vzadu, mohly všechno snadno přečíst. Vložte papíry, kde je napsaný dar výkladu jazyků, dar prorocství a dar jazyků do jedné menší krabice. Zabalte krabici a dejte na ni štítek Dary inspirace. Udělejte totéž s dalšími dary.

Nyní vložte všechny tři menší krabice do jedné velké krabice. Zabalte velkou krabici a dejte na ni štítek Dary Ducha. Dejte takto zabalený dárek na stůl před všechny děti.

LEKCE:

Chlapci a děvčata, víte, že Duch svatý má zvláštní dary pro každého z vás? Na Vánoce dostáváme dárky od tatínka a od maminky. Víte ale, že Duch svatý nám chce dát dárek každý den?

Pojďme společně otevřít tuto krabici a podívejme se na to, jaké ty dárky jsou. (Otevřete velkou krabici.) No teda – uvnitř té velké krabice jsou ještě tři menší krabice! (Vyndejte tři menší krabice a položte je na stůl tak, aby je všechny děti mohly dobře vidět.)

V této krabici jsou dary inspirace. Pojďme se podívat, o jakou inspiraci se jedná. (Otevřete krabici.) Jé, jsou to hned tři dary inspirace:

1. Dar jazyků. Kolik z vás se modlí v jazycích? Mluvíte tak s Bohem speciálním jazykem.
2. Výklad jazyků: Kdo už jste někdy viděli někoho mluvit na shromáždění nebo na skupince v jazycích a pak vstal někdo jiný, kdo začal vykládat to, co bylo řečeno v jazycích? Tomu se říká výklad jazyků.
3. Prorocství. To se velmi podobá výkladu jazyků, jenom není nikdo, kdo by mluvil v jazycích před tím, který prorokuje. Už jste někdo z vás slyšel někoho prorokovat?

Jsou i dary zjevení. (Otevřete druhou krabici.) To jsou:

1. Slovo moudrosti – často nám říká něco o budoucnost. Vzpomínáte si na to, když Bůh dal moudrost Josefovi, jak poradit faraonovi a zachránil tak celý národ od hladu? Nebo jak Noemu řekl, co má dělat, když přijde potopa? Tak to bylo slovo moudrosti.

2. Slovo poznání nám říká něco o tom, co se děje zrovna teď nebo se vrací do minulosti. Kdo z vás už někdy slyšel, že by kazatel řekl třeba: „Je tu mezi námi někdo, kdo má bolesti v zádech“? Jak to ten kazatel věděl? Jednoduše proto, že mu to ukázal Bůh. Tomu říkáme slovo poznání.
3. Dar rozlišení duchů. Tento dar nám dává nahlédnout do duchovního světa. Vzpomínáte si třeba, jak Ježíš osvobodil chlapce, kterého trápil nečistý duch? Nebo jak apoštoly obtěžovala otrokyně s věšdeckým duchem?

Jsou také tři dary moci. To jsou:

1. Dar uzdravování – například když Ježíš uzdravil slepého muže.
2. Dar činění mocných divů – když Mojžíš rozdělil Rudé moře.
3. Dar víry – když se Ježíš pomodlil a Lazar vstal z mrtvých.

Vyzvěte děti, aby s vámi řekly vyznání víry: „Věřím, že Bůh si mě chce použít k tomu, abych mu mohl/a sloužit díky darům Ducha svatého. Pane, jsem připravený/á ti sloužit.“

ZAHODĚŠTNÍK

BIBLICKÉ VERŠE:	Skutky 2,17 „ <i>I stane se v posledních dnech, praví Bůh, že sešlu svého ducha na všechny lidi.</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Bůh touží po tom, aby byl Duch vylit na všechny lidi včetně dětí.
POMŮCKY:	Deštník, konfety a velký džbán
PŘÍPRAVA:	Dejte konfety do džbánu. Jeden pomocník stojí s vámi vpředu. Před něj si stoupne dítě s deštníkem.

LEKCE:

Bible říká, že Bůh vylije svého Ducha na všechny lidi. Co tím míní, když říká, že vylije svého Ducha? Mluví o darech Ducha, ve kterých je nadpřirozená moc.

Když říká, že jej vylije na všechny, zahrnuje to i děti?

Proč tedy vidíme mnohem častěji působení darů Ducha na setkání dospělých než na dětských shromážděních? Miluje snad Bůh více dospělé než děti? Ne!

Jeden z důvodů, proč tak málo vídáme na dětských bohoslužbách působení Ducha a jeho darů, je ten, že mnoho dětí nevěří tomu, že by si je Bůh takto chtěl použít. Ve skutečnosti si i většina rodičů myslí, že Bůh si k takové službě nemůže použít děti. Myslím si, že by se stalo něco takového:

Představme si, že konfety znázorňují dary Ducha. (Vysypte konfety na dospělé.) Když se pak něco takového děje na shromáždění, mnoho dětí má nad sebou deštník. (Hod'te konfety na dítě s deštníkem.) Když Bůh vylije svého Ducha, děti nic nedostanou.

Proč by nám měl deštník bránit přijmout dary Ducha? Co je tím deštníkem? Nevíra! Pokud nevěříme tomu, že by si nás Bůh mohl použít, jsme pro něj nepoužitelní.

Odhod'me deštník. (Odložte deštník, který má dítě nad sebou.) Pak obdržíte dary Ducha. (Nasypte konfety na dítě.)

SAMUEL SLYŠÍ BOŽÍ HLAS

POSTAVY: Chana, Samuel, Élí, vyprávěč a Boží hlas

1. scéna

Chana: Samueli, dnes tě musím odvést do chrámu.

Samuel: Hurá! Tam se setkám s Bohem!

Chana: Ne tak úplně.

Samuel: A pro co jdeme tedy do chrámu?

Chana: Podívej, Samueli, než ses narodil, slíbila jsem Bohu, že tě dám jemu, aby se z tebe stal jeho služebník.

Samuel: Já tomu nerozumím.

Chana: Dnes tě zavedu do chrámu, aby ses učil být Božím služebníkem, aby ses učil znát jeho slovo.

Samuel: Ale maminko, ty ho znáš nejlépe. Ty víš, co děláš. A mně se bude určitě stýskat.

Chana: Neboj, budu za tebou chodit na návštěvy.

2. scéna

Chana: Zdravím tě, Élí. To je můj syn, Samuel, ten, za kterého jsem se modlila.

Élí: Ano, pamatuji se na to.

Chana: Slíbila jsem Bohu, že z něj bude jeho služebník. Budeš ho vést k tomu, aby se učil znát Boží slovo a aby z něj vyrostl dobrý služebník?

Élí: Vynasnažím se, jak nejlépe to půjde.

Chana: Děkuji ti.

Samuel: Ahoj, maminko.

Chana: Ahoj, Samueli. Poslouchej tady a udělej všechno přesně tak, jak ti Élí řekne.

Samuel: Dobře. A kdy budu mít první biblickou hodinu?

Élí: To hned tak nebude. Na to jsi ještě příliš malý.

Samuel: Ale maminka říkala...

Élí: Tvoje maminka to míní dobře, ale nerozumí duchovním věcem. Až budeš starší, všechno tě

naučím.

Samuel: Dobře, co ale budu dělat do té doby?

Élí: Tam v koutě si najdi nějakou zábavu. Můžeš si hrát a taky budeš pomáhat.

Samuel: Opravdu? Tak dobře.

3. scéna

Vyprávěč: Jedné noci Samuel a Élí už spali. Samuel se ještě nic od Élího o Bohu nenaučil a sám Boha také ještě neznal.

(Samuel a Élí jsou na pódiu naproti sobě a oba spí.)

Samuel: *(Oddychuje ze spaní.)*

Bůh: Samueli!

Samuel: Hmmm, to mě volá Élí, musím vstát. Élí! Élí!

Élí: Jejda, Samueli, co se děje?

Samuel: Proč jsi mě volal, Élí?

Élí: Samueli, já jsem tě nevolal, tak jdi zas spát.

Samuel: *(Předstírá, že spí.)*

Bůh: Samueli!

Samuel: Élí mě zase volá. Élí, Élí, co si přeješ?

Élí: Co je zase, Samueli?

Samuel: Ty jsi mě zase volal, Élí.

Élí: Samueli, to se ti asi něco zdá. Jdi zpátky do postele.

Samuel: *(Spí ve své posteli.)*

Bůh: Samueli!

Samuel: Tomu nerozumím. To musí Élí snad něco mluvit ze spaní. Élí! Élí!

Élí: Ale, ne, už zas? Co se děje?

Samuel: Volal jsi mě?

Élí: Samueli, nikdo tě nevolá. Běž zas zpátky do postele. Nebo – počkej chvílku! Možná tě volá Bůh. Tak běž, lehni si, a kdyby tě Bůh volal zas, řekni: „Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.“

Samuel: Dobře.

Samuel: *(Spí.)*

Bůh: Samueli, Samueli!

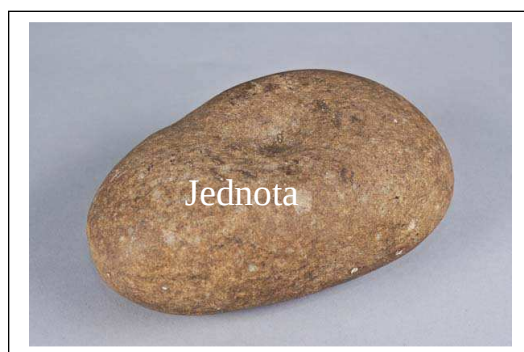
Samuel: To musí být Bůh. Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.

Bůh: Samueli, poslouchej mě dobře. Učiním věci v Izraeli, že každý, kdo o nich uslyší, bude překvapený. Toho dne budu jednat proti Élímu, budu s ním jednat kvůli všemu, co se děje v jeho domě. Jakmile začnu, také i dokončím vše, co jsem řekl.

Vyprávěč: A Bůh hovořil se Samuelem o některých velmi důležitých věcech. Bůh dal Samuelovi dar moudrosti, v té době byl Samuel ještě malý chlapec. Když si Bůh mohl použít malého chlapce, jako byl Samuel, může si klidně použít i vás.

DVA DŮLEŽITÉ KAMENY

BIBLICKÉ VERŠE:	1. Korintským 14,1 „Držte se lásky a usilujte o duchovní dary, nejvíce o dar prorocké řeči.“
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Láska a jednota jsou dva důležité kameny pro dary Ducha svatého.
POMŮCKY:	Dva velké kameny, štětec a červená barva
PŘÍPRAVA:	Na jeden kámen namalujte slovo „láska“ a na druhý kámen slovo „jednota“. Dejte oba kameny na stůl tak, aby děti neviděly slova, která jsou na nich napsaná.



LEKCE:

Pro působení darů Ducha svatého jsou dva důležité stavební kameny. Pokud chceme, aby v našem společenství tyto dva dary mohly dobře fungovat, potřebujeme tyto dva kameny.

Jedním z těchto kamenů je láska. (Otočte kámen s nápisem láska tak, ať děti mohou na nápis vidět.) Bible říká, že se máme držet lásky. Pokud chcete, aby si vás Bůh mohl použít, pak musíte druhé upřednostňovat před sebou, jako to dělal Ježíš. Nemůžete být sobečtí a očekávat, že si vás Bůh bude chtít použít. Bůh nám nedává své dary proto, abychom sloužili sami sobě. Dává nám je proto, abychom sloužili druhým. Následujte Boha v tom, co je láska, a uvidíte, jak si vás bude mocně používat skrze své dary.

Druhým důležitým stavebním kamenem je jednota. (Otočte kámen s nápisem jednota tak, aby na něj děti viděly.) Pokud chceme vidět, jak Bůh skrze své dary jedná v našem společenství, musíme mít mezi sebou jednotu. Musíme vidět, že ten druhý, kdo je ve sboru, je stejně důležitý jako já. Jednota také znamená, že máme společný cíl. Měli bychom společně dělat stejnou věc. Když jdeme chválit Boha a jeden si hraje s autíčkem a druhá se češe a někdo si hraje s mobilem a někdo se snaží chválit Boha, pak mezi námi není jednota.

Abychom byli v jednotě, je třeba, abychom všichni společně chválili Boha s čistým srdcem. Pojďme se dnes domluvit, že budeme společně žít v lásce a v jednotě, aby si nás Bůh mohl použít.

JEŽÍŠ A ZÁSTUPY

BIBLICKÉ VERŠE: Matouš 14,1–14

Mnoho lidí si neuvědomuje, že Ježíš a Jan Křtitel byli bratřanci. Janova matka a Ježíšova matka byly sestry. Jan Křtitel byl poslán, aby připravil cestu Ježíši. On skutečně věděl, jaké má Ježíš zde na zemi poslání.

Jednoho dne dal král Herodes Jana zatknout a nechal jej setnout. Zatkł jej jen proto, že Jan řekl nějaké věci, které se králi nelíbily. Janovi učedníci řekli Ježíši, co se stalo. Když se to Ježíš dověděl, odešel na pusté místo, kde byl sám. Jan, jediný muž na zemi, který opravdu pochopil, proč Ježíš přišel na zem, byl mrtev. Ježíš chtěl být sám.

Když zástupy slyšely, že Ježíš je na poušti, odešly z města a všichni se vypravili na poušť Ježíše hledat. Když je Ježíš uviděl, nerozčílil se. Nerozkřičel se na ně, ať jdou hned pryč a nechají jej samotného. Ne. Bible říká, že Ježíš byl hnut soucitem a láskou a uzdravil jejich nemocné.

Kdykoliv byl Ježíš pohnut soucitem, děly se nějaké zázraky. Soucit je Boží láska v akci. Následujte lásku, kluci a děvčata, a uvidíte ve svém životě dary Ducha v akci.

DAR PROROCTVÍ

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 14,1–33; 12,8–10; 2. Timoteovi 1,6; Efezským 5,19; Skutky 2,1–41

KLÍČOVÁ PRAVDA: Prorocký dar posiluje tělo Kristovo.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: 1. Korintským 14,3 „*Ten však, kdo má prorocký dar, mluví lidem pro jejich užitek, napomenutí i povzbuzení.*“

I. Dar prorokovat znamená, že Bůh mluví k lidem skrze nějakou osobu.

A. Prorocký dar může přijít skrze tvého učitele. Potřebujeme poslouchat proroky, protože k nám skrze ně mluví Bůh.

B. Prorocký dar může přijít i skrze tebe.

1. Opakujte duchovní cvičení z 2. lekce
2. Častokrát, když Bůh mluví k našemu srdci, mluví přímo k nám.
3. Někdy se stane, že nám Bůh dá do srdce slova, která jsou pro někoho jiného. Když se to stane, řekněte nahlas, co jste přijali, aby to každý mohl slyšet. To je prorockví.
4. Někdy lidé slyší slova, která jsou jen pro ně, a myslí si, že to je prorockví, ale není.

C. **Předmětná lekce:** Prorockví – Boží dar pro nás.

II. Dar prorockví má trojí užitek. (1. Korintským 14,3)

A. Budovat

1. Dar prorockví buduje církev, stejně jako dar jazyků buduje ducha. (1. Korintským 14,4)
2. **Předmětná lekce:** „Buduj církev“

B. Povzbuzovat (2. Timoteovi 1,6)

1. Dar prorockví povzbuzuje k tomu, abychom poslouchali Boha.
2. **Biblický příběh** „Den Letnic“

C. Utěšovat

1. Prorocký dar nás má utěšovat, když se cítíme slabí a smutní.
2. **Scénka s loutkami:** „Dar prorokovat“

III. Prorockví potřebuje rozsuzování (1. Korintským 14,29)

A. Rozsuzujte prorockví skrze Bibli.

B. Představte si, že někdo si stoupne a řekne: „Tak praví Bůh: Hodlám uvést nemoc na všechny, kdo jsou v této místnosti.“ To není prorockví, protože to odporuje Bibli.

C. **Scénka:** „Nenásleduj hloupost“

IV. Každý může prorokovat. (I. Korintským 14,31)

A: Bůh tě chce použít.

B: Trénuj doma. (Efezským 5,19)

ROZVRH SCHŮZKY

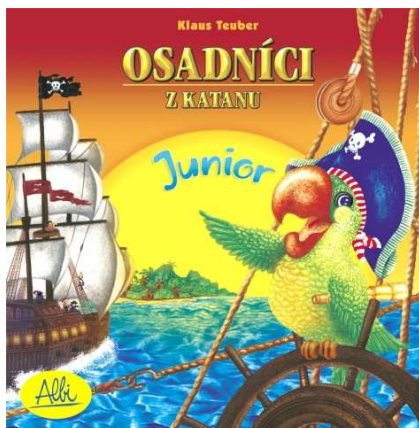
PROROCKÝ DAR

DATUM

1. Chvála
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: 1. Korintským 14.3 „*Ten však, kdo má prorocký dar, mluví k lidem pro jejich duchovní užitek, napomenutí i povzbuzení.*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Prorocký dar“
7. Předmětná lekce: „Proroctví – Boží dar pro nás“
8. Předmětná lekce: „Buduj církev“
9. Biblický příběh: „Den Letnic“
10. Scénka s loutkami: „Prorocký dar“
11. Scénka: „Nenásleduj hloupost“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Co je prorocký dar?
 - B. Kdo k nám mluví skrze proroctví?
 - C. Jaké tři účely plní prorocký dar?
 - D. Jak rozsuzujeme proroctví?
 - E. Kdo může prorokovat?
 - F. Jak se učíme používat prorocký dar?
 - G. Prorocký dar vždycky způsobí, že se cítíme_____.

PROROCTVÍ – BOŽÍ DAR PRO NÁS

- BIBLICKÉ VERŠE:** 1. Korintským 12,8–10 „Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti ... jinému dar prorokovat.“
- KLÍČOVÁ PRAVDA:** Proroctví je, když Bůh vloží do srdce někoho z nás nějaká slova, která máme sdílet s ostatními.
- POMŮCKY:** Ponožky, hra Monopoly (nebo nějaká jiná stolní hra)



LEKCE:

Představte si, že dostanete na narozeniny dva dárky, ponožky a stolní hru. Oba dárky byly dány vám, ale jeden z nich budete sdílet s ostatními. Který to bude?

Správně. Stolní hra není jen pro vás. Rodiče ji dali vám, ale předpokládají, že ji budete sdílet s ostatními.

Na druhé straně ponožky jsou jenom a jenom pro vás. Rodiče nepočítají s tím, že byste si ponožky střídali s někým jiným třeba z rodiny.

S Božími dary je to stejné. Někdy Bůh vloží do vašeho srdce slova, která jsou jenom a jenom pro vás. Například – když vaše svědomí připomíná, že vám maminka ráno řekla, že si máte ustlat postel, je to jenom a jenom pro vás. Bůh neočekává, že se s tím budete sdílet. Vypadalo by to podivně, kdyby někdo vstal na shromáždění a řekl: „Tak praví Bůh. Jdi a ustel si postel!“

Když Bůh vloží do vašeho srdce proroctví, vloží do vašeho srdce slova nebo verše a chce, abyste je sdíleli s ostatními.

BUDUJ CÍRKEV

BIBLICKÝ VERŠ:	1. Korintským 14,4 „ <i>Kdo mluví jazyky, mluví k svému užitku, kdo mluví prorocky, mluví k užitku církve.</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Proroctví buduje církev.
POMŮCKY:	Několik cihel a kladivo
PŘÍPRAVA:	Položte cihly a kladivo na stůl před děti.



LEKCE:

Prorocký dar je velmi důležitý dar. Dar prorokovat dělá pro církev totéž co dar mluvit v jazycích pro tvého ducha.

Dar prorokovat buduje církev a posiluje ji. (Začněte stavět domeček z cihel.) Skrze proroctví nám Bůh říká věci jako třeba: „Miluji tě. Jsi mi drahý a vzácný. Jsi ospravedlněný skrze Pána Ježíše.“

Takováto slova nás posilují, budují a učiní, že se ve svém nitru cítíme dobře. (Dokončete stavění domečku.)

Někteří lidé se ale snaží zneužít dar proroctví k tomu, aby lidi sráželi k zemi. Ti vám budou říkat slova, jako třeba: „Tak praví Pán: Tvé srdce není se mnou. Zhřešil jsi přede mnou, hnusíš se mi pro tvůj hřích. (Vezměte kladivo a domeček rozbijte.) Když slyšíme takové slovo, zraní nás a způsobí, že se budeme cítit ve svém nitru špatně.) Samozřejmě, že v církvi je místo pro nápravu toho, co je špatně (1. Timoteovi 3,16), ale dar proroctví neslouží pro napomínání, pokud v napomenutí není povzbuzení a východisko ze situace.

Dar prorokovat buduje. (Znovu postavte domeček.)

DEN LETNIC

BIBLICKÉ VERŠE: Skutky 2,1–41

Na den Letnic byli Jan, Jakub a Petr společně s dalšími sto sedmnácti učedníky Pána Ježíše v horní místnosti a čekali na naplnění zaslíbení, podle kterého jim měl být seslán Duch svatý. Najednou uslyšeli zvuk jako hukot silného větru. Všichni byli naplněni Duchem svatým, všichni začali mluvit v jazycích.

Mnoho jiných lidí slyšelo učedníky, jak se modlí v jazycích. Ti lidé si mysleli, že učedníci jsou opilí, proto je začali urážet a vysmívat se jim. Petr vstal a neohroženě začal promlouvat k lidem, kteří se jim vysmívali: „Nejsme opilí, jak si mnozí z vás myslí. Vždyť je teprve ráno. Stalo se ale to, co předpovídal prorok Jóel: Přijdu v posledních dnech, říká Bůh, a vyliji svého Ducha na všechny lidi. Muži izraelští, slyšte tato slova. Ježíše Nazaretského potvrdil Bůh před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními...“

Petr kázal dál a toho dne uvěřilo na tři tisíce lidí.

To bylo něco více než jen dobré kázání. Petr si toto kázání nepřipravoval, nevymýšlel si ho. Byl inspirován Duchem svatým a tři tisíce lidí byly spaseny, protože jeden člověk poslechl Ducha svatého. Chvála Pánu za něj.

DAR PROROKOVAT

POSTAVY: Kuba, Matylda, satan, Robin, Srdce, učitel

1. scéna

Kuba: Jejda, nemůžu se dnes Matyldy dočkat. Ona je fakt bezva. Jdeme spolu do města. Víte, dneska jí chci povědět o Pánu Ježíši.

Matylda: Ahoj Kubo.

Kuba: Ahoj Matyldo.

Matylda: Už se těším, jak půjdeme do města. Ty jsi báječný, že chceš jít se mnou.

Kuba: Díky za poklonu.

Matylda: Tak a jsme v nákupním středisku.

Kuba: Matyldo, nechceš se jít podívat na nějaké atrakce, které tu mají?

Matylda: Jasně, jestli půjdeš se mnou.

Kuba: Hele, Matyldo, chodíš do nějaké církve?

Matylda: Ne, blázníš? Nenávídím církve. To je děsná nuda. Neříkej, že ty chodíš do nějaké církve!?

Kuba: Jo, já chodím.

Matylda: No neblázní. Počkej, já myslela, že jsi normální kluk. Nejsi takový ten cukrátkový křesťan, nebo snad ano?

Kuba: Jsem, ale...

Matylda: To je mi líto. Nemyslím, že bych s tebou mohla chodit nebo kamarádit. Raději už půjdu.

Kuba: Ale...

Matylda: Uvidíme se později, tak ahoj.

Kuba: Teda lidi, od té doby, co jsem křesťan, nemám kamarády. Nemůžu nikoho najít. Nikdo mě nemá rád.

Satan: Kubo, kdybys nebyl křesťan, mohl jsi mít Matyldu. Koukni, ona utekla, až když jsi začal mluvit o církvi a o Ježíši.

Kuba: Máš pravdu. Asi bude lepší, když nebudu křesťan.

2. scéna

Kuba: (Vstává) Ach jo, je neděle. Měl bych jít ještě jednou do sboru.

Kuba: Ahoj Robine.

Robin: Ahoj Kubo, už se nemůžu dočkat, až přijdou ostatní ze sboru.

Učitel: Ahoj. Všichni si najděte místo. Budeme chválit Boha. (Učitel začne zpívat.) Pojďme chválit Boha v jazycích.

(Učitel, Kuba, Robin i všichni ostatní chválí Boha v jazycích, pak všichni zůstanou chvíli zticha.)

Srdce: Jsem tvůj Bůh, miluji tě. Nikdy tě neopustím. *(Řekni to nahlas, jako proroctví.)*

Robin: Jsem tvůj Bůh, miluji tě. Nikdy tě neopustím. Budeš-li mě následovat, velmi ti požehnám. Netrap se tím, co o tobě druzí říkají. Důležité je to, co o tobě říkám já. Buď mi věrný a já ti požehnám a dám ti dobré přátele.

Kuba: Chvála Pánu. Haleluja!

(Učitel dál zpívá.)

Kuba: Robine, díky, že jsi dnes poslechl Boha.

Robin: Děkuj Bohu, Kubo. On mluvil skrze mě. A co ti to vlastně pověděl?

Kuba: No byl jsem dnes úplně zdrcený, protože jsem si myslel, že nemám žádné kamarády a nikdy žádné mít nebudu. Tak jsem propadl takové sebelítosti. Bůh mě ale opravdu hodně povzbudil skrze tvé proroctví. Teď vím, že pokud budu žít s Bohem, on mi dá dobré kamarády.

Robin: Bezva, Kubo. Chvála Pánu za dar proroctví!

NENÁSLEDUJ HLOUPOST

BIBLICKÉ VERŠE:	1. Korintským 14,29
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Proroctví se má rozsuzovat Božím slovem.
POMŮCKY:	Křiklavý kostým a velká kostka

LEKCE:

Učitel: Chlapci a děvčata, dnes si budeme povídat o prorockém daru. Už někdy někdo z vás prorokoval?

(Vstupuje „Ťulpas“ a mává.)

Ťulpas: Já, já!

Učitel: Ale ne, už zase ty?

Ťulpas: Ale já opravdu ano!

Učitel: Už jsi nudný. Jak ty bys mohl prorokovat?

Ťulpas: Protože nejsem takový ťulpas. *(Ukáže na svou hlavu.)*

Učitel: No, málem jsem zapomněl.

Ťulpas: Tak mě nechte, ať vám to ukážu.

Učitel: Tak dobrá.

Ťulpas: *(Vytáhne skleněnou kuličku z kapsy a začne si ji prohlížet.)* Nic nevidím. Tak teda hádám, že všichni, co jsou tady, dostanou spalničky.

Učitel: Tak dost. To není pravda. Bible nám říká, že v Ježíši máme uzdravení. Bůh nechce, aby lidé byli nemocní.

Ťulpas: A co s tím má Bůh společného?

Učitel: Všechna proroctví se mají rozsuzovat Biblí. Bůh nikdy neřekne nic, co je v protikladu s Biblí. Čteš Bibli nebo ne?

Ťulpas: V žádném případě.

Učitel: Proč ne?

Ťulpas: Protože jsem „Ťulpas“.

Učitel: Ani se nikdy nekoukneš na to, co tu povídáme?

Ťulpas: Nene.

Učitel: Proč ne?

Žulpas: Protože proto. Hej, právě mi přišlo jiné prorocství!

Učitel: Jaképak?

Žulpas: Prorokuji, že všichni, co jsou tady, si natlučou nos.

Učitel: V žádném případě. A už běž odtud se svými podivnými prorocstvími.

Žulpas: No dobře. Tak mi tedy řekněte, jak to víte, že to není prorocství?

Učitel: Chlapci a děvčata, pamatujte si, že prorocství musíte vždycky zkoumat podle Božího slova.

DAR JAZYKŮ A VÝKLADU JAZYKŮ

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,7–12; 1. Korintským 14,1–40; Římanům 8,26; Efezským 5,19; Skutky 10,1-48

KLÍČOVÁ PRAVDA: Dar jazyků má trojí využití: uctívání, modlitba, předávání poselství v jazycích.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: 1. Korintským 12,8–10

I. Dar jazyků má trojí využití.

A. Uctívání

1. Nejefektivnější způsob, jak uctívat Boha, je chválit jej v jazycích, protože tak ho chválíte slovy, která vám dává sám Duch svatý.
2. **Biblický příběh:** „Kornélius přijímá křest“

B. Osobní modlitební jazyk

1. Modlit se v jazycích můžete kdykoliv, stejně jako modlit se svým vlastním jazykem. (1. Korintským 14,15)
2. **Scénka:** „Jan se modlí za neznámé“

C. Předávat sboru (církvi) poselství v jazycích

1. Modlit se nahlas v jazycích ve sboru (v církvi) bychom měli pouze tehdy, když nás k tomu vede Bůh.
2. Jak bychom se měli nahlas modlit v jazycích na společné bohoslužbě. (1. Korintským 14,29)
3. Modlitba v jazycích nikdy nepřerušuje kazatele.

D. **Předmětná lekce:** „Užívej správný dar“

II. Výklad jazyků

A. Pokaždé, když se modlíš ty sám v jazycích, není potřeba, aby to někdo vykládal.

B. Pokaždé, když se modlíš nahlas na shromáždění, měl by následovat výklad jazyků.

C. Kolik z vás někdy slyšelo někoho se modlit nahlas v jazycích, a pak vstal někdo s tím, že má výklad toho, co bylo řečeno v jazycích? To je dar jazyků a výklad jazyků.

D. Dar jazyků a výklad jazyků jsou spolu rovnocenné daru prorockví.

E. Výklad jazyků má stejnou úlohu jako prorockví.

1. Budovat
2. Posilovat

3. Potěšovat

F. **Scénka s loutkami:** „Biblický klub“

III. Trénujte používání darů. (Efezským 5,19)

A. Než začnete mluvit v jazycích na shromáždění a než začnete vykládat jazyky ve shromáždění, měli byste být s někým, kdo vám v tom poradí a dál vás usměrnění. Může to být vedoucí besídky, mládeže, domácí skupinky...

B. **Předmětná lekce:** „Opakování – matka moudrosti“

ROZVRH SCHŮZKY

JAZYKY A VÝKLAD JAZYKŮ

DATUM

1. Chvála
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: 1. Korintským 12,8-10.3 „*Jednomu je dáno skrze Ducha dar mluvit v jazycích, jinému dar vykládat, co to znamená.*“
5. Uctívání
6. Biblický příběh: „Kornélius obdrží křest“
7. Scénka: „Jan se modlí za neznámé“
8. Kázání: „Jazyky a výklad jazyků“
9. Předmětná lekce: „Používej správný dar“
10. Scénka s loutkami: „Biblický klub“
11. Předmětná lekce: „Udělej si čas na trénink“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Jaké jsou tři způsoby využití jazyků?
 - B. Kdy se můžeš modlit v jazycích?
 - C. Odkud pochází slova modlitby v jazycích?
 - D. Kdy se máme modlit v jazycích nahlas?
 - E. Co je výklad jazyků?
 - F. Jaká jsou tři využití výkladu jazyků?
 - G. Co by ses měl naučit ohledně výkladu jazyků?

KORNÉLIUS OBDRŽÍ KŘEST

BIBLICKÉ VERŠE: Skutky 10,1–48

Ve městě zvaném Césarea žil jistý muž jménem Kornélius. Kornélius byl římský důstojník. Nebyl ani žid, ani křesťan, ale velmi miloval Boha.

Kornélius se často modlil a vždycky dával peníze chudým lidem. Jednoho dne se ukázal Kornéliovi anděl a řekl mu, aby šel do Joppy a našel tam muže jménem Petr, apoštola, který bydlí u koželuha Šimona.

Kornélius poslechl a poslal služebníky, aby našli Petra. Bůh zároveň skrze vidění mluvil k Petrovi. Tak Petr přišel do Kornéliova domu, i když to bylo proti židovskému zákonu. Židé nesměli vstupovat do domů pohanů.

Petr kázal Kornéliovi o Ježíši. Během jeho kázání sestoupil Duch svatý na všechny, kteří byli v té místnosti. Petr užasl nad tím, co viděl. Kornélius a všichni v jeho domě byli pokřtěni v Duchu svatém, protože je slyšel mluvit v jazycích a chválit Boha.

Co dělal Kornélius, když mluvil v jazycích? Uctíval Boha. Když učedníci byli naplněni Duchem svatým, jak o tom čteme ve druhé kapitole ve Skutcích, uctívali Boha. Hlavní důvod, proč nám Bůh dává modlit se v jazycích, je to, abychom jej dokázali správně uctívat.

Ty ve své mysli nemusíš vědět dost o Bohu, jak jej máš uctívat, Duch svatý to ví. To je hlavní důvod, proč se máme modlit v jazycích. Naše uctívání je bez Ducha svatého nedokonalé.

JAN SE MODLÍ ZA NEZNÁMÉ

BIBLICKÉ VERŠE: Římanům 8,26 „*Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.*“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Duch svatý nás vede v modlitbě, dokonce i tehdy, když nevíme, zač nebo za koho se zrovna modlíme. Duch svatý to ví.

POMŮCKY: Kostým Jana, tenisák, loutka srdce a loutka satana.

LEKCE:

Maminka: Honzo! Honzo!

Honza: Ano, mami?

Maminka: Honzo, jdu do obchodu.

Honza: Mami, můžeš mi koupit nějakou čokoládu a sušenky?

Maminka: Dneska ne, máš ještě od včerejška. Jsem zpátky za deset minut.

Honza: Tak dobrá, zatím ahoj.
(*Maminka odchází do obchodu a na pódium přichází satan.*)

Satan: Chachacha, zkusím tuhle paní zničit, co třeba zraněný kotník. Hej, vezmi si ten zraněný kotník! Chachacha! (Satan mizí z pódia.)

Maminka: Auauau... (*Padá na zem.*)
(*Honza si hraje ve svém pokoji, když se to přihodilo.*)

Srdce: Honzo! Modli se v jazycích!

Honza: (*Přestává si hrát s tenisákem a začne se nahlas modlit v jazycích.*)

Maminka: (Pořád sténá bolestí.)

Po chvílce se Honza přestává modlit v jazycích a jde si zase hrát s míčkem.)
Srdce: Honzo, modli se dál v jazycích!

Honza: Ale já už sem se modlil, proč se mám modlit znova?

Srdce: Honzo, modli se, někdo potřebuje právě teď tvou pomoc.

Honza: Tak dobrá. (*Začne se znova modlit v jazycích. Po nějaké chvílce dostává pocit vítězství, radosti a začne zpívat v jazycích a chválit Boha.*)

Srdce: Už přišla odpověď na tvé modlitby, už se nemusíš dále modlit.

(Maminka vstává a jde rychle domů.)

Honza: Fajn. *(Vezme míč a jde si znova hrát.)*

Maminka: Honzo! Honzo!

Honza: Co se děje, mami? Přinesla jsi mi tu čokoládu?

Maminka: Nebudeš věřit, co se mi stalo.

Honza: Co?

Maminka: Když jsem šla do obchodu, najednou mě to začalo tady strašně bolet.

Honza: Cože? Jak to?

Maminka: Vypadalo to jako vyvrtnutý kotník. Upadla jsem na chodník a nemohla jsem vůbec nic udělat.

Honza: Mami, nemám ti zavolat doktora?

Maminka: Ne, Honzo, poslouchej. Najednou jsem vnímala Boží přítomnost. Ježíš mě uzdravil. Bolest je úplně pryč a cítím se výborně.

Honza: *(Začíná přemýšlet.)* Počkej, když jsi odešla, vyvrtila sis kotník a teď se cítíš lépe než předtím?

Maminka: Přesně tak.

Honza: Teda – víš co?

Maminka: Co, Honzo?

Honza: Tak teď zas povím já tobě, co se stalo mně. Hned jak jsi odešla, chtěl jsem si hrát s tenisákem. Najednou mi srdce řeklo, že se mám modlit v jazycích.

Maminka: Opravdu?

Honza: Ano, mami. A já jsem nevěděl, za koho nebo za co se modlím. Jen jsem věděl, že někdo opravdu naléhavě potřebuje moji pomoc. Pak najednou jsem tak ve svém nitru věděl, že se už modlit nemusím.

Maminka: Opravdu?

Honza: Ano, ale víš co? Já myslím, že jsem se modlil za tebe.

Maminka: To asi ano. Děkuji moc.

Honza: To je úžasné – modlil jsem se za tebe a ani jsem nevěděl, že potřebuješ pomoci.

Maminka: Je to tak, Honzo.

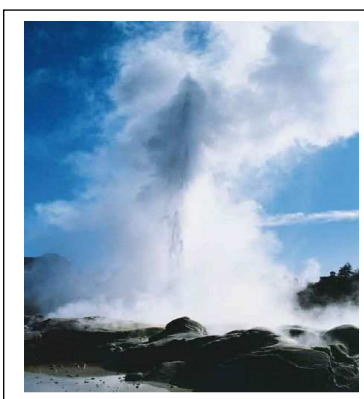
Honza: Páni! Duch svatý je opravdu úžasný! Když se modlíš v Duchu svatém, ani nemusíš vědět, zač se modlíš, víš, že to je správně.

Maminka: Máš pravdu, Honzo.

Honza: Děcka, nezapomeňte a modlete se, když vám Duch svatý ukáže, že se máte modlit. On opravdu ví o všem, co se kde děje.

POUŽÍVEJ DARY SPRÁVNĚ

BIBLICKÉ VERŠE:	1. Korintským 12,8–10 „Každému byl dán dar Ducha ... někomu mluvit v jazycích...”
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Jsou tři různá využití mluvení v jazycích.
POMŮCKY:	Sklenice vody, kostky ledu a konvice na čaj
PŘÍPRAVA:	Položte na stůl před třídu sklenici vody. Kostky ledu a konvici na čaj dejte tak, ať nejsou vidět.



LEKCE:

Kdo z vás už se někdy modlil v jazycích? Víte o tom, že mluvení jazyky můžete použít třemi různými způsoby?

Dovolte mi, ať vám to vysvětlím. (Zvedněte sklenici vody.) Víte o tom, že voda má tři různá skupenství. Co se stane s vodou, když se velmi ochladí? Změní se v led. (Ukažte kostku ledu.) Když vodu změníme v led, je to pořád voda? Ano, ale je zmrzlá.

Co se stane, když je opravdu velké horko? (Ukažte konvici na čaj.) Když vodu dostatečně zahřejeme, začne vařit a píšťalku u konvice rozpíská pára, která z vody uniká. Někteří lidé vaří třeba zeleninu jen v páře. Pára je pořád jen voda, pokud jde o chemické složení, i když je to hodně horká voda.

Pokud potřebujeme zchladit horkou vodu, co použijeme? Správně – stačí kostka ledu. Co se stane, když si do sodovky nalijete horkou vodu? Nebude chutnat.

Takže máme tři skupenství vody: led, tekutinu a páru. Je to pořád voda, ale každá forma se použije jinak a jinde.

Stejně tak máme tři různé možnosti, jak použít mluvení v jazycích. V jazycích se můžete modlit, uctívat, ale také předávat poselství ostatním.

Když se modlíte v jazycích a přimlouváte se za jiné lidi, někdy se modlíte opravdu velmi usilovně. (Modlete se několik sekund v jazycích.). Když uctíváte v jazycích, není to tak usilovné a někdy dokonce začnete v jazycích zpívat. (Začněte se modlit v jazycích a přejděte do zpěvu.)

Někdy Bůh chce, abyste někomu něco řekli, a použije si vaši modlitbu v jazycích. Když předáváte poselství, modlíte se nahlas. V té době by se nikdo jiný neměl modlit nahlas v jazycích. Taková modlitba je následována výkladem jazyků, takže víme, co Bůh říká.

Někteří lidé se snaží použít svůj vlastní modlitební jazyk k tomu, aby předávali poselství v jazycích. To je ale stejné, jako chtít použít led k tomu, abyste uvařili zeleninu. Jazyk, který jste dostali k tomu, abyste se modlili, můžete použít kdykoliv. Předávat zprávu skrze modlitbu v jazycích můžete jen tehdy, když vás k tomu vyzve Bůh.

Takže – mluvení v jazycích má tři různá použití: Modlíte se v jazycích, uctíváte a předáváte poselství. Každá forma má své specifické místo, i když jsou to pořád jedny a tytéž jazyky.

BIBLICKÝ KLUB

POSTAVY: Paní Černá, Robin, Kuba, satan, učitel, vyprávěč

Scéna 1

(Vstupuje paní Černá)

Paní Černá: Ahoj Robine, pojď dál.

Robin: Dobrý den, paní Černá, půjde už Robin do sboru?

Paní Černá: Já myslím, že ano.

Kuba: Ahoj, Robine.

Paní Černá: Co se vám kluci tak líbí na chození do sboru? Když já jsem byla jako vy, tak jsem to nenáviděla.

Kuba: Je tam zábava, mami. Však pojď někdy s námi.

Paní Černá: To ne, děkuji. To není pro mě. Jen z vás budou nějakí fanatici, víš?

Kuba: No dobrá, mami.

Robin: Na shledanou, paní Černá.

Scéna 2

(Robin a Kuba jsou do sboru.)

Robin: Poslouchej, Kubo, já mám nápad.

Kuba: Povídej.

Robin: Co kdybychom udělali nějaký klub na vaší zahradě.

Kuba: A proč zrovna na naší zahradě?

Robin: Protože kolem vašeho je spousta nevěřících děcek.

Kuba: Fakt?

Robin: Mohli bychom je pozvat, ať přijdou na klub. Tam bychom jim mohli svědčit o Bohu.

Kuba: No nejsem si jistý, jestli se to našim bude líbit.

Robin: Proč ne? Když jsme byli malí, měli jsme jiný klub v koruně vašeho stromu.

Kuba: To ano, ale maminka nemá moc ráda církev. Taký říká, že jsem moc velký fanatik. Jsem rád, že mě nechá chodit do sboru.

Robin: Tak se pojďme za to modlit a uvidíme, co k tomu poví Bůh.

Kuba: Jasně, jestli to bude chtít Bůh, jsem si jistý, že to prostě bude fungovat.

Satan: Nedělejte to, děcka. Maminka ti už nikdy nedovolí jít do sboru, jestli to uděláte.

Kuba: Ale ne.

Robin: Co se děje?

Kuba: A co když mi naši nedovolí potom už vůbec chodit do sboru! Bojím se zeptat, Robine.

Robin: No tak se za to pojďme modlit. Tak a už jsme ve sboru. Pojď, Kubo, dnes máme scénky.

Scéna 3

(Hlučná třída)

Učitel: Tak děti, posedejte si. Půjdem chválit Pána. *(Kuba, Robin i učitel začínají zpívat v jazycích.)*
(Všechno ztichne.)

Robin: *(Mluví v jazycích.)*

Učitel *(vykládá, co bylo řečeno v jazycích.):* Mluvím k vašemu srdci. Chci, abyste svědčili o mně svým kamarádům ve svém okolí, v okolí svých domů. Jděte a poslechněte, co jsem vložil do vašeho **srdce**. Neobávejte se, co na to poví vaše okolí. Následujte mě a já vás povedu.

Robin a Kuba: Chvála Pánu! Haleluja!

(Robin, Kuba i učitel odcházejí.)

Scéna 4

(Přichází Kuba a Robin.)

Vyprávěč: Později, když bylo po schůzce...

Kuba: Jdeme do toho, Robine. Otevřeme Biblický klub na naší zahradě.

Robin: Správně. Však víme, že se Bůh o všechno postará.

Kuba: Amen!

Satan: Zatraceně! To jsou ty dary Ducha...

OPAKOVÁNÍ – MATKA MOUDROSTI

BIBLICKÝ VERŠ: Efezským 5,19 „*Plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce.*“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Je dobré se učit používat duchovní dary dříve, než je začneme používat ve shromáždění.

POMŮCKY: Baseballové rukavice, pálka a míč (nebo pomůcky na jiný sport)



LEKCE:

Kdo z vás už někdy hrál baseball? Kdo z vás hrál už v nějaké lize? Když jste přišli do ligy, byli jste hned nasazeni do prvního zápasu, který se konal? Ne. Co jste museli udělat dříve, než jste mohli hrát zápas? Správně – potřebovali jste trénovat. Pokud jste trénovali hodně a dobře, vedlo se dobře i vašemu týmu, nemám pravdu? Čím víc jste trénovali, tím lépe jste si vedli.

To samé je i s dary Ducha. Pokud opravdu chcete, aby si vás Bůh mohl dobře použít, trénujte. Poslouchejte jej.

Začněte tím, že se budete pravidelně doma modlit v jazycích, budete uctívat Boha, naslouchejte svému srdci a řekněte nahlas, co vnímáte a co slyšíte. Možná budete prorokovat, možná ne, ale určitě se budete učit poslouchat Boží hlas. Potom, když vás Bůh vyzve, abyste prorokovali na shromáždění, budete už jistí, protože budete znát jeho hlas.

SLOVO MOUDROSTI

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,8, 31; 14,3; 1. Samuelova 1; 3,1–18; Genesis 6,1–13; 8,22; 41,15–32; Jeremjáš 33,3; Deuteronomium 18,10–12; Daniel 2,28; Skutky 6, 9–10

KLÍČOVÁ PRAVDA: Slovo moudrosti nám často říká něco o budoucnosti.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Daniel 2,28 „*Je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství.*“

I. Slovo moudrosti k nám často mluví o budoucnosti.

A. Bůh nám řekne, co potřebujeme vědět do konkrétní situace

B. Bůh mluvil k Noemu o potopě a řekl mu, že bude čtyřicet dní pršet, a dal mu instrukce, co má dělat. Jiné slovo moudrosti dostal například Josef, když radil faraonovi, jak naložit s úrodou, aby národ přežil sedm hladových let.

C. **Biblický příběh:** „Noemova archa“

D. Slovo moudrosti je dar, který často mluví o tom, co se stane a jak situaci řešit.

E. **Předmětná lekce:** „Bůh zná budoucnost“

II. Slovo moudrosti má mnoho různých využití.

A. Bůh nám skrze slovo moudrosti zjevuje svůj plán pro náš život.

B. Bůh nám zjeví takové věci, abychom mohli pomoci někomu jinému.

C. Ježíš nás skrze slovo moudrosti chrání.

D. **Scénka s loutkami:** „Slovo moudrosti“

III. Slovo moudrosti přichází v mnoha různých formách.

A. Můžete slovo obdržet skrze hlas, který uslyšíte ve svém nitru.

B. Slovo moudrosti může přijít skrze sen. (Genesis 41,15–32)

C. Slovo moudrosti může přijít skrze proroctví.

D. **Předmětná lekce:** „Proroctví a slovo moudrosti“

IV. Duch svatý ti chce dát slovo moudrosti. (1. Korintským 12,31)

A. Bůh mluvil s Josefem a dal mu slovo moudrosti.

B. **Scénka:** „Josef a faraon“

C. Ježíš chce pořád dávat dětem slova moudrosti.

ROZVRH SCHŮZKY

SLOVO MOUDROSTI

DATUM

1. Chvála
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Daniel 2,28 „*Bůh v nebesích odhaluje tajemství.*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Slovo moudrosti“
7. Biblický příběh: „Noemova archa“
8. Předmětná lekce: „Bůh zná budoucnost“
9. Scénka s loutkami: „Slovo moudrosti“
10. Scénka: „Josef a faraon“
11. Výzva
12. Opakování
 - A. O čem nám slovo moudrosti hovoří?
 - B. Jaká mohou být použití slova moudrosti?
 - C. Jaké jsou některé formy slova moudrosti?
 - D. Proč Bůh řekl Samuelovi o smrti synů Élího?
 - E. Kdo může používat dar moudrosti?

NOEMOVA ARCHA

BIBLICKÝ VERŠ: Genesis 6,1–13

Poté, co Adam s Evou zhřešili, porušili svůj vztah s Bohem. Lidé se začali na zemi množit. Bůh viděl, že na zemi přibývá hřích a že myšlenky lidí jsou o zlu.

Bůh řekl: „Přivedu na zemi potopu, která zničí člověka, kterého jsem stvořil. Smetu je z tváře země. Člověka i veškerou zvěř a ptáky, připomínají mi, že jsem je stvořil.“

Našel se ale jeden spravedlivý muž, jménem Noe, který našel milost v Božích očích a který byl připravený naslouchat tomu, co mu Bůh říká. Bůh k němu promluvil a řekl mu: „Zánik lidstva je blízko pro nepravost a násilí, proto je vyhubím z povrchu země.“

Bůh řekl, aby Noe postavil archu, která bude 210 metrů dlouhá a 30 metrů široká. Délka archy byla větší než dvě fotbalová hřiště na délku. Pak Bůh řekl, aby Noe přivedl do archy pár od každého živočicha, protože měl přijít déšť trvající 40 dní a 40 nocí.

Nikdy předtím na zemi takový déšť nebyl. Rostliny byly zalévány ranní rosou.

Když Noe stavěl archu, všichni se mu smáli. Noe jim řekl o potopě, která přijde, varoval je, ale oni se jen smáli. Konečně bylo vše hotové a Bůh řekl Noemu, aby dovedl zvířata do archy. Noe a všechna jeho rodina a zvířata byli v arše sedm dní, když začalo pršet. Lidé venku se začali dožadovat toho, aby je Noe pustil do archy, ale bylo už pozdě. Pršelo 40 dní a 40 nocí, až byla celá zem pod vodou.

Zemřelo všechno, co bylo na zemi, zachránilo se jen to, co bylo v arše. Tak bylo zachráněno lidstvo díky jednomu člověku, který byl ochoten poslechnout Boží hlas a přijal slovo moudrosti.

BŮH VÍ, CO BUDE

BIBLICKÉ VERŠE: Deuteronomium: 18,10–12; Jeremjáš 33

KLÍČOVÁ PRAVDA: Slovo moudrosti je moudrou promluvou, pronesenou působením Ducha. Je to často způsob, jakým k nám Bůh mluví o budoucnosti a o řešení toho, co má přijít.

POMŮCKY: Noviny a nafukovací míč

PŘÍPRAVA: Položte noviny a míč na stůl pře děti.



LEKCE:

Ježíš k nám hovoří skrze slovo moudrosti. Slovo moudrosti je dar od našeho Otce.

Stejně jako vše ostatní, co stvořil Bůh, tak i dar moudrosti se snaží satan napodobovat. On ví leccos, ale není Bůh, takže neví všechno.

Někteří lidé by rádi věděli něco ze své budoucnosti, proto hledají různé způsoby, jak to udělat. Někteří čtou třeba horoskopy, které vychází v novinách. (Zvedněte noviny.) Horoskopy nejsou od Boha. Jsou od satana. Potřebujeme si číst horoskopy, abychom se dověděli něco o naší budoucnosti? V žádném případě. Bůh nám řekne o budoucnosti všechno, co máme vědět, pokud jej o to požádáme a pokud on to tak rozhodne. (Jeremjáš33,3) (Roztrhněte noviny a vyhod'te je do koše.)

Někteří lidé se snaží najít něco o budoucnosti tím, že koukají do křišťálové koule. (Zvedněte balon.) Potřebujeme koukat do křišťálové koule, abychom se dověděli něco o budoucnosti? V žádném případě. Je to od satana, proto to nebude nikdy správně. My máme Boha a jeho dary, takže nemusíme hledat skrze křišťálovou kouli. (Hod'te míč do koše.) (Řekněte dětem i o čtení z ruky, vykládání karet a o jiných nebezpečných praktikách.)

SLOVO MOUDROSTI

POSTAVY: Sandra, Robin, Srdce a Kuba

Scéna 1

(Zvoní telefon.)

Sandra: (Bere telefon.) Haló?

Robin: Ahoj Sandro, tady je Robin.

Sandra: Ahoj Robine, jak se vede?

Robin: Pohoda. Hele, nechceš si jít se mnou a s Kubou odpoledne zaplavat?

Sandra: Jo, to zní lákavě. V kolik?

Robin: Vezme nás Kubova maminka, stavíme se pro tebe tak ve dvě.

Sandra: Paráda, tak ve dvě ahoj.

Robin: Ahoj, Sandro.

Sandra: Páni! To zní perfektně! Už se nemůžu dočkat, jak si zaplaveme a užijeme.
(Sandra odchází.)

Scéna 2

Sandra: Raději už si dám oběd. Chvála Pánu, maminka koupila samé dobroty.

Sandra: Ach jo, nějak se necítím, něco jako by nebylo v pořádku. Raději se jdu pomodlit. Tak sorry, obídku, budeš na mě muset chvilku počkat. *(Sandra se začíná modlit.)*

(Vstupuje srdce.)

Srdce: Sandro!

Sandra: Ahoj srdce, co se děje?

Srdce: Já nechci, abys šla dneska na ten bazén.

Sandra: Proč ne? Já tak ráda chodím plavat.

Srdce: Jít si zaplavat, to je v pořádku, ale jestli půjdeš s těmi kluky, zraníš se.

Sandra: Zraním? Ale proč?

Srdce: Protože to auto, kterým tam pojedete, bude mít autonehodu.

Sandra: To ne. Co mám dělat?

Srdce: Nejezdi a varuj Robina a Kubu, aby nejezdili taky.

Sandra: Dobře a děkuji ti.

Scéna 3

(Ťuk, ťuk: vstupuje Robin.)

Robin: Pojd' dál, Sandro. Co tu děláš? Zrovna jsme tě chtěli jet vyzvednout.

Sandra: Robine, dnes jsem se modlila a Duch svatý mi něco ukázal.

Robin: A co říkal?

Sandra: Varoval mě a řekl mi, abych dnes nejela na ten bazén, že bychom měli problémy. Taky říkal, abych tě varovala a taky Kubu.

Robin: Rychle, pojd'me za Kubou.

Scéna 4

(Kuba vstupuje a za dveřmi se ozývá klepání.)

Kuba: Dále!

Robin: Kubo, Kubo, dnes nemůžeme jet na ten bazén.

Kubo: Proč ne? Vždyť jste říkali, že můžete.

Sandra: To není proto, že bychom nechtěli, ale Bůh mi řekl, ať nejezdíme, ať se nedostaneme do problémů, abychom neměli cestou autonehodu.

Kuba: Jejda, vy jste blázni. Maminka řídí perfektně, tak jaké problémy.

Sandra: Kubo, já vím, že je skvělá řidička, vím ale taky to, co mi řekl Bůh. Satan se nás snaží zničit. Bůh se snaží naopak nás ochránit.

Kuba: Myslím, že jste všichni padlí na kokos, je mi jedno, jestli vy dva jdete nebo ne, já prostě jedu s mámou.

Robin: Ale Kubo...

Kuba: Hele, říkejte si, co chcete, já jedu na bazén.

Robin: Dobrá, ale musím ti říct, že bych ti přál, abys chtěl slyšet, co ti Bůh říká.

Sandra: Tak ahoj, Kubo.

Kuba: Ahoj, děcka.

Scéna 5

Sandra: *(Doma se modlí v jazycích.)* Bože dej, ať Kuba chce poslechnout.

Kuba: *(Sedí vedle maminky v autě a modlí se, protože má takový pocit, že kamarádi měli pravdu.)*

Maminka: Kubo, já to vezmu hned tady přes koleje a za chvíli jsme tam. *(Zatáčí a jede přes tramvajové kolejiště.)* Ale ne, tady je zácpa, to budeme popojíždět krokem.

Kuba: To nevádí, hned za kolejemi to zas jede. No vidíš, už jsme tam. Teda stát v kolejišti, to není nejlepší nápad, ale co se dá dělat. *(Oba v sedadle nadskočí, jak maminka chtěla rozjet auto, ale motor nenaskočil. Vyděšeně se otočí ke Kubovi, protože se k nim blíží tramvaj.)*

Maminka: Honem, co mám dělat? Vždyť sem jede tramvaj!

Kuba: Nastartuj a přitom hned pusť spojku.

(Maminka to tak udělá a auto s cuknutím poskočí a tak se dostane z kolejiště.)

Maminka: Páni, to jsem se polekala. Jak jsi věděl, co mám udělat?

Kuba: Mami, já jsem se modlil a to bylo první, co mi přišlo na mysl. Moudrá rada od Ducha svatého. Zachránil nám asi život, že? Kdoví, jak by to dopadlo, kdybych se nemodlil.

(Maminka zastaví a oba vystupují z auta.)

Scéna 6

(Přichází Robin a Sára.)

Robin: Dobrý den, ahoj Kubo. Co se to tu stalo? Jste v pořádku? Všechny jste nás vylekali.

Kuba: Už je dobře a děkujeme, že jste nás varovali. Bez toho by to dnes tak dobře nedopadlo.

Robin a Sandra: Díky Pánu!

Kuba: Vy jste měli pravdu, měl jsem vás poslechnout, když jste říkali, že máte slovo od Pána.

JOSEF A FARAO

BIBLICKÉ VERŠE:	Genesis 1, 1–45
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Pán dává slova moudrosti každému, koho si k tomu vyvolí.
POMŮCKY:	Oblečení pro faraona, jeho služebníky a pro Josefa, trůn pro faraona
PŘÍPRAVA:	Jeden vyučující se obleče jako farao, jeden jako Josef a jeden jako služebník faraona.

LEKCE:

Vypravěč: Josef byl už mnoho let nespravedlivě vězněm faraona, když jednou v noci se faraonovi zdál sen, který jej velmi rozrušil. Hledal po celé zemi někoho, kdo by mu dovedl povědět, co ten sen znamená. Nikdo nevěděl, až konečně promluvil číšník.

Číšník: Musím dnes připomenout svůj prohrěšek: Farao se kdysi na své služebníky rozlítil a dal mě spolu s nejvyšším pekařem do vazby v domě velitele tělesné stráže. Jedné noci jsme oba měli sen; každý z nás měl sen, který volal po výkladu. Byl tam s námi hebrejský mládenec, otrok velitele tělesné stráže. Josef. Vypravovali jsme mu své sny a on nám je vyložil; každému vyložil, co jeho sen znamená. A jak nám vyložil, tak se i stalo; mně farao vrátil hodnost, ale pekaře dal oběsit.

Farao: Zavolejte tedy Josefa!

(Přichází Josef a klaní se faraonovi.)

Josef: Co si přeje můj pán?

Farao: Měl jsem sen a nikdo mi jej nedovede vyložit. Doslechl jsem se, že tobě stačí sen slyšet a už jej vyložíš.

Josef: Ne já, ale Bůh dá faraónovi uspokojivou odpověď.

Farao: Poslouchej tedy. Zdálo se mi, že stojím na břehu Nilu. Pojednou z Nilu vystupuje sedm krav vykrmených a krásného vzhledu a popásají se na říční trávě. A za nimi vystupuje jiných sedm krav, nevzhledných, velice bídneho vzrůstu a vychrtlých. Něco tak šeredného jsem neviděl v celé egyptské zemi. A ty vychrtlé a šeredné krávy sežraly prvních sedm krav vykrmených. Vtom jsem procitl. Pak jsem ve snu viděl: Z jednoho stébla vyrůstá sedm klasů plných a pěkných. A za nimi vyráží sedm klasů jalových, hluchých a sežehlých východním větrem. A ty hluché klasy pohltily sedm klasů pěkných. Řekl jsem to věštcům, ale nikdo mi nedovedl podat výklad."

Josef: Faraonův sen je jeden a tentýž. Bůh faraonovi oznámil, co učiní. Sedm pěkných krav, to je sedm dobrých let. Také sedm pěkných klasů je sedm let. Je to jeden sen. Sedm vychrtlých a šeredných krav, vystupujících za nimi, je sedm let, stejně jako sedm prázdných a východním větrem sežehlých klasů; to bude sedm let hladu.

Farao: Pokračuj dál. To zní rozumně. Co budeme dělat?

Josef: Bůh faraonovi ukázal, co učiní. Přichází sedm let veliké hojnosti v celé egyptské zemi. Po

nich však nastane sedm let hladu a všechna hojnost v egyptské zemi bude zapomenuta. Hlad zemi úplně zničí. V zemi nebude po hojnosti ani potuchy pro hlad, který potom nastane, neboť bude velmi krutý.

Farao: Ale proč jsem měl ten sen vlastně dvakrát? Co to znamená?

Josef: Dvakrát byl sen faraonovi opakován proto, že slovo od Boha je nezvratné a Bůh to brzy vykoná.

Farao: Říkáš, že slovo od Boha je nezvratné. Co si počnu? Máš pro mě i radu?

Josef: Mám. Ať se farao nyní poohlédne po zkušeném a moudrém muži a dosadí ho za správce egyptské země.

Farao: Co bude dělat?

Josef: Po sedm let hojnosti nechť vybírá pětinu výnosu egyptské země. Ať po dobu příštích sedmi úrodných let shromažďují všechnu potravu a ve městech ať uskladňují pod faraónovu moc obilí a hlídají je.

Farao: To zní moudře. Pokračuj dál.

Josef: Tato potrava zabezpečí zemi na sedm let hladu, která přijdou na egyptskou zemi. A země nezajde hladem."

Farao: Tvá řeč se mi líbí. Také mým služebníkům. (*Farao se otáčí ke svým služebníkům.*) Najdeme podobného muže, v němž je duch Boží?"

Služebníci: V celé zemi mu nikdo není roven. Nenajdeme jemu podobného muže, který má v sobě tolik moudrosti od Boha.

Farao: (*K Josefovi*)Když ti to vše dal Bůh poznat, nikdo nebude tak zkušený a moudrý jako ty. Budeš správcem mého domu a všechen můj lid bude poslouchat tvé rozkazy. Budu tě převyšovat jen trůnem. Ustanovuji tě správcem celé egyptské země.

Vypravěč: (*Farao a Josef dělají to, co vypravěč povídá, a Josef s faraonem odchází ze scény.*) A farao sňal z ruky svůj prsten, dal jej na ruku Josefovu, oblékl ho do šatů z jemné látky a na šíji mu zavěsil zlatý řetěz. Dal ho vozit ve voze pro svého zástupce a volat před ním: „Na kolena!" Tak ho učinil správcem celé egyptské země. A farao Josefa pojmenoval Safenat Paneach (to je po egyptsku Zachránce světa) a dal mu za manželku Asenatu. Tak vzešel Josef nad egyptskou zemí jako slunce.

SLOVO POZNÁNÍ

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,8–10; Jan 4,4–30; 1. Samuelova 9,3–20; Skutky 5,1–10 ; Skutky 9,10–12; Daniel 2,28; Přísloví 3,6

KLÍČOVÁ PRAVDA: Slovo poznání je nadpřirozené vědomí o přítomnosti nebo minulosti.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Daniel 2,28 „*Ale je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství...*“

I. Slovo poznání nám vypovídá něco o přítomnosti nebo minulosti.

A. Slovo poznání je nadpřirozenou vědomostí.

1. Slovo poznání není něco, co se naučíš ve škole.
2. Slovo poznání je něco, co poví Bůh tvému duchu, přestože to ještě nevíš ve své hlavě.

B. **Biblický příběh:** „Ananiáš má vidění“

C. **Předmětná lekce:** „Nadpřirozená vědomost“

II. Slovo poznání je určeno k různým věcem.

A. Bůh ti může skrze slovo poznání pomáhat.

B. Bůh ti může dát slovo poznání, abys mohl pomoci někomu, kdo je nemocný.

C. Bůh ti může dát slovo poznání, aby ti pomohl najít něco, co jsi ztratil.
(1. Samuelova 9,3–20)

III. Slovo poznání přichází v mnoha různých podobách.

A. Slovo poznání může přijít skrze některého tvého učitele.

1. Už jsi někdy slyšel pastora říci něco jako: „Je zde někdo, koho bolí záda. Kdo to je?“ To je slovo poznání.

2. Pokud někdo něco takového poví a tebe bolí záda, potom zvedni ruku a jdi dopředu. Bůh ti chce pomoci.

B. Slovo poznání k tobě může přijít skrze hlas tvého ducha.

C. Slovo poznání k tobě může přijít skrze vidění.

D. **Scénka:** „Žena u studny“

IV. Ježíš ti chce dát slovo poznání.

A. Mnohokrát se ti může stát, že slyšíš od Boha jen jedno slovo, ale ve své hlavě mu nerozumíš.

B. Když dostaneš slovo poznání, musíš udělat ve víře první krok. Potom uvidíš další krok.

C. **Předmětná lekce:** „Vždy jen jeden krok“

D. **Loutkové divadlo:** „Robin slyší nebe“

SLOVO POZNÁNÍ

DATUM

1. Chvály
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Daniel 2,28 „*Ale je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství...*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Slovo poznání“
7. Biblický příběh: „Ananiáš má vidění“
8. Předmětná lekce: „Nadpřirozená vědomost“
9. Scénka: „Žena u studny“
10. Předmětná lekce: „Vždy jeden krok“
11. Loutkové divadlo: „Robin slyší nebe“
12. Výzva
13. Shrnutí
 - A. Co nám říká slovo poznání?
 - B. Kde ti Bůh dává své slovo poznání?
 - C. Jak se dá slovo poznání použít?
 - D. Jakým způsobem můžeme slovo poznání obdržet?
 - E. Jak mohl Ježíš vědět, že žena u studny měla pět manželů?
 - F. Dá ti Bůh vždy celé slovo poznání naráz?

ANANIÁŠ MÁ VIDĚNÍ

BIBLICKÉ VERŠE: Skutky 9,10–12

V knize Skutků se dočteme o farizeovi jménem Saul z Tarsu, který zatýkal křesťany a dával je do vězení kvůli tomu, že věřili v Ježíše. Saul byl právě na cestě do Damašku, kde měl vyhledávat křesťany, když byl náhle oslepen oslnivým světlem.

K Saulovi promluvil Ježíš a řekl mu, aby šel do Damašku a počkal tam, dokud mu nepoví, co má dělat dále. Zatímco Saul čekal, Ježíš se zjevil jistému učedníku jménem Ananiáš a řekl mu: „Ananiáši, vstaň a jdi na ulici jménem Přímá do Judova domu za člověkem jménem Saul z Tarsu; protože se právě modlí a ve vidění vidí muže jménem Ananiáš, jak k němu přichází a vzkládá na něj své ruce, aby mohl opět vidět.“

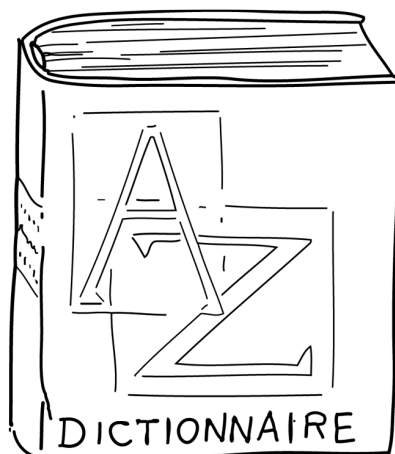
Ananiáš Pánu odpověděl: „Pane, již jsem slyšel o tom muži, Saulovi z Tarsu, a o tom, kolik zla napáchal mezi svatými v Jeruzalémě. Jsi si jistý, že se za něj mám jít modlit?“

Ježíš Ananiáše vyzval, aby šel. Ananiáš tedy poslechl a odešel do Judova domu na Přímé ulici. Jak mohl Ananiáš vědět, že Saul je právě zde? Věděl to, protože mu Bůh dal slovo poznání. Slovo poznání nám říká fakta, která sami nemůžeme vědět. Ananiáš nevěděl, kde Saul je, ale Ježíš to věděl.

Ananiáš tedy uposlechl slovo poznání a modlil se za Saula. Když se pomodlil, Saul opět prozřel. Po této události se Saul stal apoštolem Pavlem a napsal dvě třetiny novozákonních epištol. Díky Bohu za jeho slovo poznání.

NADPŘIROZENÁ VĚDOMOST

BIBLICKÉ VERŠE:	1. Korintským 12,8: „Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému <u>slovo poznání</u> podle téhož Ducha...“
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Slovo poznání je nadpřirozená vědomost.
POMŮCKY:	Pomocné kartičky a slovník
PŘÍPRAVA:	Před hodinou si na stůl položte pomocné kartičky a slovník.



LEKCE:

Co tím Bible myslí, když se zmiňuje o slovu poznání? (Zvedněte pomocnou kartičku.) Pokud vím, že $2+2=4$, je to slovo poznání? Ne! (Zvedněte další pomocnou kartičku.)

Pokud vím, že $3 \times 3=9$, je to slovo poznání? Ne! Pokud se podívám do slovníku a najdu si tam, že slovo silnice se píše jako S-I-L-N-I-C-E, je to slovo poznání? Ne!

Pokud se podívám na Jirku, co tu sedí přede mnou, a řeknu: „Bůh mi řekl, že Jirka má modrou kravatu,“ je to slovo poznání? Ne! To, že Jirka má modrou kravatu, vidím i svýma očima.

Všechno, co jsem tu zmínil/a je určitý druh poznání, a všechno je pravdivé. Proč tedy nejde o slovo poznání?

Slovo poznání je nadpřirozená vědomost.

Pokud ti Bůh řekne ve tvém srdci něco, co ještě nevíš ve své hlavě, potom jde o slovo poznání. To je nadpřirozená vědomost, protože nepochází z rozumu, ale z ducha.

Pokud bych řekl/a: „Je zde někdo, kdo v obchodě vzal lízátko a nezaplatil,“ a nevěděl/a bych to, jde o slovo poznání. Kdykoliv se stane něco takového, pokud jsi oním člověkem, kterého Bůh takto oslovil, zvedni ruku a jdi dopředu, protože tě chce Ježíš uzdravit, chce ti pomoci napravit to, co jsi udělal, chce tě něco naučit.

ŽENA U STUDNY

BIBLICKÝ VERŠ: Jan 4,4-30

KLÍČOVÁ PRAVDA: Slovo poznání slouží těm, kdo potřebují pomoc.

POMŮCKY: Bílé roucho, modré roucho, hnědé vousy, velká nádoba na odpadky a jedno velké vědro.

PŘÍPRAVA: Jeden člověk se obleče jako Ježíš, jiný jako žena z biblických dob, třetí člověk bude sloužit jako vypravěč. Doprostřed místnosti postavte nádobu na odpadky, která bude symbolizovat studnu. Jako studna může ale sloužit i vytvarovaná kartonová krabice.

LEKCE:

Vypravěč: Kluci a děvčata, rád bych vám pověděl příběh z Bible. Můžete jej najít ve čtvrté kapitole Janova evangelia. Ježíš právě odešel z judského města a řekl... (*Ze zadu místnosti vstupuje Ježíš.*)

Ježíš: Musím jít do Samaří. (*Ježíš vykročí směrem ke studni.*)

Vypravěč: Když Ježíš přišel do Samaří, zastavil se u Jákobovy studny, aby si odpočinul. Zatímco zde odpočíval, přišla jedna žena ze Samaří, aby si nabrala vodu.

Ježíš: Naber mi, prosím, vodu.

Žena: Proč ty, Žid, žádáš mě o vodu? Vy Židé většinou s námi Samařany nemluvíte.

Ježíš: Kdybys věděla, kdo jsem, žádala bys ty mě o vodu živou.

Žena: Poslyš, Mistře, vždyť ani nemáš vědro, abys mohl nabrat vodu ze studny, tak proč říkáš, že mi můžeš dát „vodu života“?

Ježíš: Každý, kdo pije vodu z této studny, bude mít opět žízeň, ale každý, kdo pije z vody, kterou dávám já, už nikdy nebude žíznit. Voda, kterou dávám já, se v tobě stane pramenem plynoucím k životu věčnému.

Žena: Dobře, pane. Můžeš mi dát z té vody, abych už neměla žízeň?

Ježíš: Jdi, zavolej svého muže a přiveď ho sem.

Žena: Ale... já nemám muže.

Ježíš: Řekla jsi pravdu, protože jsi měla pět mužů a muž, se kterým žiješ nyní, není tvým manželem.

Žena: Jak to můžeš vědět? Nikdy jsem tě tu neviděla. Myslím si, že jsi prorok. Vím, že přijde

Mesiáš, a až přijde, řekne nám pravdu.

Ježíš: Já jsem Mesiáš.

Žena: (*Utíká pryč a upustí při tom vědro.*) Pojd'te všichni, pojd'te se seznámit s mužem, který mi **řekl** vše o mém životě a kterého jsem nikdy předtím neviděla. Ten muž musí být Mesiáš. Věřím, že je Mesiáš. Pojd'te a přesvědčte se! (*Ježíš odchází.*)

Vypravěč: Tak Ježíš použil slovo poznání, aby posloužil ženě u studny, a díky slovu poznání mohla tato žena uvěřit, že Ježíš je Mesiáš. Mnozí další díky tomuto slovu poznání také uvěřili v Ježíše.

ROBIN SLYŠÍ NEBE

POSTAVY: Robin, Jindra, Dan, máma, táta

1. scéna

Robin: Dneska byla super bohoslužba, vid' Jindro?

Jindra: Jasně, jsem moc rád, že jsem vydal své srdce Ježíši.

Robin: Já také! Život pro Ježíše je tak bezva!

Jindra: To určitě. Podívej, už jsem doma, Robine. Uvidíme se zítra.

Robin: Jo. Měj se fajn, Jindro.
(*Robin odchází.*)

Jindra: Mami, tati, jsem doma.

Máma: Je načase, že jsi doma, ty jeden mizero.

Jindra: Mami, co se děje?

Máma: Nic se neděje. Jdi do svého pokoje. Máš domácí vězení až do večera.

Jindra: Ale...

Máma: Žádné námitky. Mazej.

Jindra: Mami, vždyť já ani nevím, co jsem provedl. (*Jindra odchází.*)

Ďábel: (*Mámě*) Tvůj muž už tě nemiluje. Měla bys jít za ním a říct mu, že ho nenávidíš.

Máma: Poslyš, Radku, jsem unavená z toho, jak se ke mně chováš. Už tě nemohu vystát.

Ďábel: (*Otcí*) Řekni jí, že neumí vařit.

Táta: Ty se ke mně také nechováš zrovna nejlíp. Jídlo, které vaříš, se nehodí ani pro psa.

Máma: Ty si nezasloužíš jíst. Jediné, co umíš, je povalovat se jako tlustý, lenivý flákač.

Ďábel: (*Otcí*) Řekni jí, že se chceš rozvést! Rychle, řekni jí to!

Táta: Tak to ne! Chci se rozvést!
(*Pauza*)

Máma: Já chci taky něco, a hned, sbal si ty otřesné obrázky, které jsi mi dal k Vánocům.

(*Oba odchází; pauza*)

Ďábel: Ha, ha, ha! Rozbil jsem další rodinu, a ten malý kluk, Jindra, už určitě nebude dál chtít žít pro Ježíše. (*Ďábel odchází*)

2. scéna

Robin: Pane, nevím, co se děje, ale vím, že je něco špatně, proto mi, Duchu svatý, prosím pomoz modlit se. *(Robin se začíná modlit v jazycích.)*

Srdce: Jindra.

Robin: Hmmm... Mám pocit, že se modlím za Jindru. *(Robin se dál modlí v jazycích.)*

Srdce: Jdi k Jindrovi domů.

Robin: *(Modlí se v jazycích.)* Možná bych měl Jindrovi zavolat. *(Pauza)*

(Robin bere telefon a vytáčí číslo; je slyšet zvonění; zavěsí telefon.)

Srdce: Jdi k Jindrovi domů.

Robin: Bůh asi chce, abych šel k Jindrovi domů.
(Robin odchází.)

Srdce: Robine.

Robin: Ahoj srdce.

Srdce: Robine, chci, abys šel k Jindrovi domů, protože jeho rodiče se hádají a chtějí se rozvést.

Robin: Ale ne!

Srdce: Jdi tam a pověz jim, že jsem ti to řeklo, modli se s nimi a zlom moc ďábla.

Robin: Dobře, Pane, děkuji ti za slovo poznání.

3. Scéna

(Na scéně jsou táta, máma, Jindra a Ďábel.)

Táta: Já si беру televizi.

Máma: V žádném případě. Tu si беру já.

Jindra: Mami, tati, prosím, přestaňte!

Ďábel: Tohle miluji, miluji, miluji. Ha, ha, ha!
(Klepání na dveře)

Máma: Kdo je to?

Robin: Já, Robin.

Ďábel: Ne! Nepouštějte to dítě dovnitř!

Máma: Robine, právě večeříme a...

Jindra: Ne, tak to není, mami. Pojd' dál, Robine.

Robin: Ahoj. Poslouchej, Jindro, Pán mi řekl, že sem mám jít.

Ďábel: Ale ne!

Jindra: Jak to udělal?

Robin: Řekl mi, že se tvoji rodiče hádají a chtějí se rozvést; ale poslouchejte, pane a paní Kohoutkovi, Bůh vás miluje a nechce, abyste se rozvedli. Je to ďábel, kdo se snaží rozbít vaši rodinu.

Jindra: Chvála Pánu!

Táta: Bůh poslal Robina, aby se s námi modlil a zastavil nás, abychom se nerozvedli? Kdo ti co řekl? Jak to víš? Vždyť my se vlastně nechceme rozvést. Co se to s námi děje! Jestli tě poslal Bůh a dovede nám pomoci, potom chci žít pro Boha.

Máma: Opravdu? Já chci poznat toho tvého Boha. Lituji všeho, co jsem řekla, jsem hrozně unavená a vážně jsem nechtěla říkat takové věci. Nevím, co to do mě vjelo.

Táta: Promiň mi. Taky jsem nechtěl být hrubý. Mám tě moc rád. *(Máma s tátou k sobě přistoupí; on ji obejmě a dají si pusy.)*

Ďábel: Kruci! Znovu mě porazili. A ke všemu skrze děcko! Přeji si, aby děti neposlouchaly Boha.

Robin: Chvála Pánu! Vždy chci být připravený, aby si mě Bůh mohl použít.

ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ

BIBLICKÉ VERŠE: Lukáš 1,26–38; Skutky 4,34–37; Skutky 5,1–11; Skutky 16,16–18; 1. Korintským 12,8–10; Jakubův 4,7; 1. Janův 4,4

KLÍČOVÁ PRAVDA: Rozeznávání duchů nám pomáhá vidět do duchovního světa.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: 1. Janův 4,4: „...ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.“

I. Rozlišování duchů nám pomáhá vidět duchovní svět.

A. Když Pavel v otrokyni rozeznal věšteckého ducha, šlo o rozlišování duchů. (Skutky 16,16–18)

B. **Předmětná lekce:** „Vidět do duchovního světa“

C. Pavel vyhnal ďábla z ženy, která ho následovala a neustále křičela: „*Toto jsou služebníci nejvyššího Boha.*“ Věděl, že je posedlá ďáblem, protože uměl rozlišovat duchy.

D. Rozlišování duchů nám pomůže poznat, jaký duch se skrývá za motivací určitého člověka; zda jde o dobrého ducha od Boha nebo zlého ducha od ďábla.

E. **Biblický příběh:** „Pavel ve Filipech“

II. Rozlišování duchů přichází různým způsobem.

A. Rozeznání duchů může přijít skrze vidění.

B. Rozeznání duchů může přijít skrze skrytého svědka.

C. Rozeznání duchů může přijít skrze vnitřní hlas.

D **Scénka:** „Ananiáš a Safira“

III. Rozlišování duchů slouží k mnoha různým věcem.

A. Bůh nám může něco sdělit skrze rozlišování duchů. (Lukáš 1,26–38)

B. Bůh nám ukáže, jací by měli být naši přátelé.

C. **Loutkové divadlo:** „Robin dostává lekci“

D. Ježíš nás chrání skrze rozlišování duchů před ďáblem.

E. **Předmětná lekce:** „Vzepřít se ďáblu“

IV. Ježíš je větší než ďábel.

A. Pokud ti Bůh ukáže skrze rozlišování duchů něco zlého, nemusíš se bát.

B. Bůh v tobě je větší než ďábel v nevěřících lidech.

ROZVRH SCHŮZKY

ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ

DATUM

1. Chvály
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: 1. Janův 4,4: „... *ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě.*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Rozlišování duchů“
7. Předmětná lekce: „Vidět do duchovního světa“
8. Biblický příběh: „Pavel ve Filipech“
9. Scénka: „Ananiáš a Safira“
10. Předmětná lekce: „Vzepít se d'áblu“
11. Loutkové divadlo: „Robin dostává lekci“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Uved' příklad rozlišování duchů.
 - B. Jak můžeme rozlišování duchů přijmout?
 - C. Jak se dá rozlišování duchů použít?
 - D. Když ti Bůh ukáže skrze rozlišování duchů něco zlého, měl by ses bát?
 - E. Kdo je větší než d'ábel?
 - F. Proč Ananiáš a Safira zemřeli?

VIDĚT DO DUCHOVNÍHO SVĚTA

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,8–10 „Jednomu je skrze Ducha dáno ... rozlišování duchů...“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Rozlišování duchů nám pomáhá vidět do duchovního světa.

POMŮCKY: Velký papír, bílá voskovka nebo svíčka, pastelky a temperry.

PŘÍPRAVA: Na velký papír namalujte obrázek chlapce. Za ním namalujte siluetu anděla třeba bílou voskovkou.



LEKCE:

Rozlišování duchů nám pomáhá vidět do duchovního světa. Všude okolo nás jsou duchovní bytosti, které nemůžeme vidět. Andělé, démoni a dokonce i lidské duchové jsou neviditelní našim očím, přestože jsou skuteční.

Rozlišování duchů nám pomáhá vidět do duchovního světa, stejně jako tato barva nám dovoluje vidět věci, které bychom bez ní neviděli. (*Malujte tmavou temperou přes anděla, anděl by se měl zviditelnit.*)

Děkujeme Bohu, že nám pomáhá rozlišovat duchy.

PAVEL VE FILIPECH

BIBLICKÝ VERŠ: Skutky 16,16–18

Pavel a Silas na druhé misijní cestě dorazili do města jménem Filipy. Během jejich pobytu v tomto městě je neustále následovala jedna žena a křičela: „Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse.“

Tato žena mluvila věci, které zněly dobře, ale přesto byla posedlá démonem. Několik dní následovala Pavla a neustále křičela: „Toto jsou služebníci nejvyššího Boha. Zvěstují vám cestu ke spáse.“ (*Opakujte mnohokrát dokola.*)

Nakonec to bylo Pavlovi proti mysli a řekl směrem k této ženě: „Ve jménu Ježíše Krista ti přikazuji, abys z ní vyšel!“ V tu hodinu z ní zlý duch vyšel a žena byla osvobozena.

Jak mohl Pavel vědět, že tato žena byla posedlá děblem? Říkala přece dobré věci. Pavel to věděl, protože uměl rozlišovat duchy. Bible říká, že to bylo Pavlovi proti mysli. Jeden způsob, jak funguje rozlišování duchů, je skrze vnitřní svědectví – pokud jsme křesťané, bude nám v duchu proti mysli to, co není z Božího Ducha.

ROBIN DOSTÁVÁ LEKCI

POSTAVY: Robin, táta, máma, Kuba a srdce

1. scéna

Robin: Tati, mohu jít dnes do lunaparku?

Táta: Jistě, Robine. Buď ale doma v 5 hodin, aby sis stihl ještě před večerí uklidit pokoj.

Robin: Dobře. Děkuji, tatínku. Mám tě rád.

Táta: Také tě mám rád, synku.

2. scéna

Robin: La, la, la... Tak rád chodím do lunaparku. Je tam tolik zábavy. Nemůžu se dočkat. Kéž bych tak měl kamaráda, se kterým bych si to mohl užít.

Robin: Tak, jsem na místě.

Kuba: Ahoj.

Robin: Ahoj, jak se jmenuješ?

Kuba: Jmenuji se Kuba. A ty?

Robin: Já jsem Robin. Znáš Ježíše, Kubo?

Kuba: Koho? Ježíše? Myslím, že ho znám opravdu dobře.

Robin: To je skvělé. Já ho znám také.

Kuba: Robine, nechtěl bys k nám domů něco si zahrát? Mám spoustu skvělých hraček.

Robin: Víš, Kubo, moc tě neznám, ale protože se znáš s Ježíšem, pak asi můžu jít.

Kuba: Dobře, jdeme.

(Hlasitý gong)

Robin: Uf...

Kuba: Robine, co se děje? Je ti dobře?

Robin: Ano, cítím se dobře... mám pocit, že...

Kuba: Tak co je?

Robin: Však víš, vlastně, jakoby mi Bůh chtěl něco říct.

Kuba: Ano? Ted' toho nechej. Tak už pojďme, Robine, než bude večer.

Robin: No, dobrá, tak jdeme.

3. scéna

Kuba: Mami, jsem doma.

Máma: Ahoj, miláčku.

Kuba: Pojd'me si zahrát do obýváku, Robine.

Robin: Myslíš si, že je dobré hrát si v obýváku?

Kuba: Jasně, mámě to nevadí. Podívej se na ta skvělá autíčka, co mi máma koupila.

Máma: Kubo!

Kuba: Jo, co chceš?

Máma: Můžeš si posbírat hračky a jít si hrát do pokojíčku?

Kuba: Tak to ne! Chci si hrát v obýváku.

Máma: No tak dobře.

Robin: Neměl bys takhle odmítovat mámě, Kubo.

Kuba: Ale, já ji stejně neposlouchám. Dělá si, co chci.

Robin: Hele, Kubo, musím už jít domů. Je tři čtvrtě na pět a musím být do pěti doma.

Kuba: Víš co, nemusíš poslouchat své rodiče. Já je nikdy neposlouchám a ještě nikdy se mi nic nestalo.

Robin: Jasně, ale...

Kuba: No tak, Robine... pojd'me ven na skateboard.

Robin: Dobře. (*Kluci jdou ven.*)

Kuba: No není to bezva, Robine?

Robin: Je, ale už je šest hodin, už vážně musím jít, Kubo.

Kuba: Tak jo. Zítra ti zavolám. Můžeme si hrát zase.

Robin: Jasně, Kubo.

4. scéna

Robin: Mami, tati, jsem doma.

Táta: Kde jsi byl? Je čtvrt na sedm a měl jsi být doma v pět hodin. A měl sis uklidit pokoj!

Robin: No, já jsem si hrál venku. A kromě toho je to mámina práce uklízet můj pokoj.

Táta: Robine, jdi k sobě do pokoje! Za minutu tam přijdu.

Robin: Ale já...

Táta: Jdi HNED, Robine.

Robin: Ano.

5. scéna

(Je slyšet zvuk, jako když někdo dostává na zadek a Robinovo naříkání)

Robin: Auuu... Proč jen jsem neposlechl tátu. Au...

Srdce: Robine!

Robin: Cože? Aha, ahoj srdce.

Srdce: Robine, snažilo jsem se tě varovat dnes odpoledne. Ale ty jsi mě neposlouchal.

Robin: Ano, pamatuji si, kdy jsi se mnou mluvilo. Cítil jsem se uvnitř hrozně zle. Proč to bylo?

Srdce: Varovalo jsem tě, abys netrávil čas hraním si s Kubou.

Robin: Proč?

Srdce: Protože jej ovládá neposlušný a vzpurný duch.

Robin: Ach tak.

Srdce: Proto jsi neposlechl svého tátu a pak jsi dostal výprask.

Robin: Máš pravdu, srdce.

Srdce: Robine, skutečně se vyplatí rozlišovat, co je dobré a co ne. Příště, až se tvůj duch zarmoutí, když si budeš s někým hrát, poslouchej mě a raději s ním netrav svůj volný čas.

6. scéna

Robin: Haló?

Kuba: Ahoj, Robine. Tady Kuba. Půjdeš si ke mně dnes hrát?

Robin: Ne, nepůjdu. Je to od tebe hezké, že jsi mě zase pozval, ale dnes si nepůjdu hrát.

Kuba: Dobře, Robine... Ale přijdeš o novou hračku, kterou jsem právě dostal.“

Robin: No, tak už to někdy bývá. Tak ahoj.

Kuba: Dobře, ahoj, Robine.

Srdce: Velmi dobře, Robine. Učíš se mě následovat.

Robin: A když tě následuji, vedeš mě k VÍTĚZSTVÍ!

VZEPŘÍT SE DÁBLU

BIBLICKÝ VERŠ: Jakub 4,7 „Vzepřete se d'áblu a uteče od vás.“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Ježíš je větší než d'ábel.

POMŮCKY: Nástěnka a fixy

PŘÍPRAVA: Namalujte dva obrázky; na jednom bude kluk a na druhém děvče, oba oblečení v plavkách.

PRO UČITELE: Tato lekce je určená předně k ochraně dětí před satanovým moderním útokem na děti v oblasti sexuálního obtěžování. Během prezentace buďte velmi opatrní, abyste děti nevystrašili. Poukažte na to, že d'ábel způsobuje, že jsou někteří lidé zlí k dětem, ale že Ježíš je vždy větší než d'ábel.



LEKCE:

Bible říká: „Vzepřete se d'áblu a uteče od vás.“ Tento verš znamená, že pokud se nám někdo snaží udělat něco špatného, můžeme se proti němu postavit ve jménu Ježíše.

Zde vidíte obrázek kluka a děvčete. (Zvedněte obrázek.) Co mají na sobě? Přesně tak! Mají na sobě plavky.

Kdykoliv jdeme plavat, bereme si na sebe plavky, abychom zahalili své „intimní zóny“. Pokud byste se šli koupat bez toho, abyste se zahalili, nebylo by to správné.

Naše intimní zóna je zvláštní částí těla. Nikdo nemá právo se vás zde dotýkat. A nikdo by ani neměl.

Existují ale lidé, kteří takové věci dělají. To je ale špatné. Nikdo, bez ohledu na to, jak dobře ho známe, by se nás zde neměl dotýkat.

Pokud se o to ale někdo pokusí, někde uvnitř nás ucítíme nepříjemný pocit. To je Duch svatý, který nás varuje, abychom utekli od takového člověka pryč.

Pamatujte si, že se nemusíte nikoho takového bát, protože Ježíš je větší než d'ábel a vy máte Ježíše ve svém srdci. Pokud se vás někdo bude chtít dotýkat na intimních místech vašeho těla, utečte co nejrychleji domů.

Pokud vám někdy někdo řekl: „Neříkej o tom svým rodičům!“ neposlouchejte ho. Měli byste to říct svým rodičům nejlépe ihned.

Pokud jste v blízkosti staršího člověka, který se k vám chová velmi důvěrně, a vás pojme takový divný pocit, je to opět varování Ducha. Nezůstávejte s takovým člověkem, a to především ne o samotě.

Pamatujte si, že Bible říká: „Větší je ten, který je ve mně, než ten, který je ve světě.“

Něco jiného je, když je to například doktor, který vás má vyšetřovat, nebo máma, když vás koupala, když jste byli malí.

Nechejte se proto vést svým vnitřním hlasem.

ANANIÁŠ A SAFIRA

BIBLICKÉ VERŠE:	Skutky 4,34–37; Skutky 5,1–11
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Rozlišování duchů nám pomůže odhalit, jaký duch se skrývá za motivy člověka, ať už jde o ducha od Boha nebo o zlého ducha od ďábla.
POMŮCKY:	Troje oblečení z biblických časů, dvojce vousy a hrací peníze
PŘÍPRAVA:	Jeden učitel se obleče jako Petr, druhý jako Ananiáš a třetí jako Safira. Potřebujete ještě jednoho člověka, který bude hrát vypravěče.

LEKCE:

Vypravěč: V raných dobách církve se mnoho křesťanů z Jeruzaléma rozhodlo prodat všechno, co měli, a dát to církvi. Udělali to proto, aby se všichni mohli rozdělit o to, co měli. V církvi byl i jeden manželský pár. Jmenovali se Ananiáš a Safira. Ti měli ale trošku jiný nápad.

Safira: Ananiáši, slyšel jsi, že Barnabáš prodal svoje pole a dal všechny peníze učedníkům?

Ananiáš: Ano, slyšel jsem také, že je teď s učedníky velký kamarád.

Safira: No, aby ne. Dal vše, co měl, aby pomohl šířit evangelium.

Ananiáš: Tak mě něco napadá, Safiro.

Safira: A co, miláčku?

Ananiáš: Víš, jak máme ten majetek na Jerišské ulici?

Safira: Nechceš přece dát pryč náš majetek, že ne?

Ananiáš: Ne. Ale poslouchej mě. Mohli bychom to prodat minimálně za dvě stě šekelů.

Safira: To ano.

Ananiáš: Mohli bychom dát apoštolům padesát šekelů a ostatní si nechat pro sebe.

Safira: Ale proč?

Ananiáš: No, potom budeme i my dobří přátelé s apoštoly, ale zároveň budeme mít ještě dost peněz. Ha, ha, ha.

Safira: Teda, Ananiáši, to je ale zkažený nápad – ale líbí se mi! Všichni si budou myslet, že jsme velmi duchovní, protože jsme dali všechny naše peníze církvi.

Ananiáš: Přesně tak.

Safira: Tak pojďme na to, lásko. Pojďme to všechno prodat.

Vypravěč: A tak Ananiáš a Safira prodali svou půdu a část peněz si nechali pro sebe. Jednoho dne Ananiáš přišel k apoštolům, aby jim dal část peněz.

(Vchází Petr.)

Ananiáš: Petře, Petře – tady máš, prodal jsem naši půdu a dostal jsem za to padesát šekelů. Rád bych, aby sis ty peníze vzal a pomohl za ně šířit evangelium. Je to všechno, co mám. *(Padá na kolena.)*

Petr: *(Na chvíli vzhledne k nebi.)* Proč satan naplnil tvé srdce, že sis odložil část peněz stranou, a navedl tě lhát Duchu svatému? Když jsi vlastnil půdu, nemusel jsi ji prodávat. Nelhal jsi lidem, ale Bohu.

Vypravěč: Když Ananiáš uslyšel ta slova, padl mrtev na zem.

Petr: Muži, vyneste ho odsud a pohřbete ho. *(Muži odnášejí Ananiáše ven z místnosti.)*

Vypravěč: O tři hodiny později vchází Safira, aby se pozdravila s apoštoly.

Safira: Ahoj, Petře. Jak se dnes máš?

Petr: Řekni mi, Safiro, prodali jste s Ananiášem majetek skutečně za padesát šekelů?

Safira: Ó ano. Ananiáš už ti musel ty peníze předat, ne? Pán nám řekl, abychom prodali majetek a dali peníze na šíření evangelia. Právě jsme...

Petr: Proč jste se vy dva smluvili, abyste pokoušeli Ducha svatého?

Safira: Cože?

Petr: Kroky těch, kteří pohřbili tvého manžela, zní právě za dveřmi, nyní odnesou tebe.

Vypravěč: Vtom Safira padla k zemi a zemřela stejně jako její manžel. Pán tak odhalil Petrovi, když mu řekl skrze dar rozlišování duchů, že motiv Ananiáše a Safiry je od zlého ducha.

DAR ČINĚNÍ MOCNÝCH DIVŮ

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,8–10;27–31; Jan 6,1–13; Jan 14,12; Exodus 3,1–22; Exodus 4,1–5; Exodus 14,1–31; Jan 2,1–11

KLÍČOVÁ PRAVDA: Zázrak se stane tehdy, když Bůh nadpřirozeně změní přirozený chod věcí.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Jan 14,12: „*Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím*“

I. Zázrak se stane tehdy, když Bůh nadpřirozeně změní přirozený chod věcí.

A. Když se narodí dítě, je to zázrak. Ale není to zázrak v pravém slova smyslu, protože nejde o nic nadpřirozeného. Očekává se, že ženy budou mít děti.

B. Když se narodil Ježíš, byl to zázrak, protože Marie neměla manžela. Ježíšovým Otcem byl Bůh. Ježíš byl nadpřirozeným dítětem.

C. **Biblický příběh:** „Chleby a ryby“

D. **Předmětná lekce:** „Co je to zázrak?“

II. Zázraky slouží k mnoha účelům.

A. Bůh nás skrze zázraky chrání.

B. Bůh může dát někomu skrze zázrak zdravé tělo – třeba novou nohu nebo ruku.

C. **Předmětná lekce:** „Uzdravení nebo zázrak“

D. Bůh používá zázraky jako znamení, aby v něj lidé uvěřili.

E. **Scénka:** „Nadpřirozený had“

III. Bůh nám chce dát moc činit zázraky.

A. Měli bychom toužit po zázracích více než po mléčném koktejlu nebo novém kole.
(1. Korintským 12,31)

B. Máme dělat to, co nám Bůh říká, abychom dělali.

C. Pokud by Mojžíš nikdy nehodil svou hůl na zem, nikdy by se nezměnila v hada.

D. **Loutkové divadlo:** „To je zázrak“

IV. Pokud Bůh někoho nadpřirozeným způsobem uzdraví, potom jde o dar uzdravování.

A. Pokud se pořežeme, přirozeným způsobem se nám rána uzdraví.

- B. Pokud máme spalničky a Bůh nás okamžitě uzdraví, potom jde o dar uzdravování.
- C. Dar uzdravování a dar činit zázraky jsou dva odlišné dary.
- D. **Předmětná lekce:** „Uzdravování nebo zázrak?“

ROZVRH SCHŮZKY

DAR ČINĚNÍ MOCNÝCH DIVŮ

DATUM

1. Chvály
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Jan 14,12: „*Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Moc činit zázraky“
7. Biblický příběh: „Chleby a ryby“
8. Předmětná lekce: „Co je to zázrak“
9. Předmětná lekce: „Uzdravení nebo zázrak?“
10. Scénka: „Nadpřirozený had“
11. Loutkové divadlo: „To je zázrak“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Co dar činění mocných divů mění?
 - B. Je to zázrak, když se narodí miminko?
 - C. Jak se dá dar činění mocných divů použít?
 - D. Jsou dar činění mocných divů a dar uzdravování totéž?
 - E. Koho si Bůh použije, pokud jde o dar činění mocných divů?
 - F. Moc činit zázraky je_____.
 - G. Jak Ježíš nakrmil pět tisíc lidí?

CHLEBY A RYBY

BIBLICKÝ VERŠ: Jan 6,1–13

Poté, co Ježíš učinil mnoho zázraků a uzdravil hodně nemocných lidí, odešel jednoho dne sám do pustiny. Zástup lidí ho ale následoval až tam. Ježíš pohlédl na své učedníky a řekl: „Dejte lidem něco k jídlu. Jistě musí být hladoví.“

Učedníci ale žádné jídlo s sebou neměli. Měli jedinou možnost – jít do města koupit chléb. Ondřej však řekl Ježíši: „Je zde jeden chlapec, který má pět bochníčků chleba a dvě rybky, ale to není příliš mnoho.“

Ježíš učedníkům přikázal, aby všechny lidi usadili. Sešlo se zde přibližně pět tisíc mužů. Ježíš vzal chléb, vzdal díky Bohu Otci a začal chléb lámat a podávat ho učedníkům, kteří ho dále roznášeli lidem.

Všichni jedli, dokud nebyli sytí. Po jídle ještě učedníci sebrali dvanáct košů plných jídla. Toto byla moc činit zázraky v akci. Chvála Pánu za to, že nám dává moc činit zázraky!

CO JE TO ZÁZRAK?

BIBLICKÝ VERŠ:	1. Korintským 12,10: „někomu působení mocných činů...“
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Zázrak se stane tehdy, když Bůh nadpřirozeně změní přirozený chod věcí.
POMŮCKY:	Květina v květináči a sáček se semínky
PŘÍPRAVA:	Položte před hodinou květinu i semínka na stůl.



LEKCE:

Co je to zázrak? V ruce mám malinká semínka. (*Vezměte do ruky sáček se semínky a pár si vysypte do dlaně.*) Jednoho dne někdo zaseje semínko malinké jako ta, která mám v ruce, a po čase z něj vyroste taková nádherná květina. To je zázrak.

Vždy, když se narodí miminko, je to zázrak. Bůh dokáže všechny tyto věci! Je to on, kdo působí, že se stanou.

Přestože všechny tyto věci jsou zázrakem, nemají moc společného s mocí činit zázraky. Proč ne? Protože zázrak se stane tehdy, když Bůh nadpřirozeně změní přirozený chod věcí.

Když z malinkého semínka vyrostе květina, je to přirozený chod věcí. Když se narodí miminko, je to také přirozené.

Když ale Ježíš nakrmil pět tisíc lidí pěti bochníčky chleba a dvěma rybičkami, nešlo o nic přirozeného. Byl to skutečný zázrak.

Zázrak se stane tehdy, když Bůh nadpřirozeně změní přirozený chod věcí. Bůh nám chce dát moc činit zázraky, když to potřebujeme.

Moc činit zázraky nemá nic společného s magií. Nemůžete jen tak jít a prohodit: „Žábo, změň se na ptáčka.“ To není nic, co by bylo nezbytné. Moc činit zázraky dostáváme jen tehdy, když to skutečně potřebujeme.

NADPŘIROZENÝ HAD

BIBLICKÉ VERŠE Exodus 3,1–22; Exodus 4,1–5

KLÍČOVÁ PRAVDA: Bůh i dnes činí zázraky.

POMŮCKY: Jedno oblečení z biblických dob, bílý plnovous, vycházková hůl nebo velký klacek a velký gumový had

PŘÍPRAVA: Jeden člověk se obleče do biblického oděvu, jaký mohl nosit Mojžíš.

LEKCE:

Učitel: Kluci a děvčata, dnes si povídáme o moci činit zázraky. Chvála Pánu za všechny zázraky, které učinil.

(Přichází Mojžíš s holí v ruce.)

Mojžíš: Slyšel jsem někoho mluvit o zázracích?

Učitel: Ano. Mě! Mojžíši! To je úžasné, kluci, holky! Mojžíš během své služby udělal mnoho zázraků.

Mojžíš: Ano, Bůh nám skutečně žehnal. Někdy jsme podle mě nebyli dostatečně vděční.

Učitel: Mojžíši, mohl bys nám povědět o některých zázracích, které si pamatuješ?

Mojžíš: No, bylo jich tolik, nevím, kde bych mohl začít.

Učitel: Třeba, který zázrak si pamatuješ jako úplně první?

Mojžíš: Dobrá, na ten nikdy nezapomenu. Žil jsem tehdy v Midjánu.

Učitel: S Jitrem, svým tchánem?

Mojžíš: Ano, přesně tak. Právě jsem vedl ovce přes pustinu a přišel jsem k hoře Choréb.

Učitel: A co se stalo u hory Choréb?

Mojžíš: Uviděl jsem hořící keř a v první chvíli jsem se polekal.

Učitel: Snažil ses ten oheň uhasit?

Mojžíš: Ne, protože když jsem přišel blíž, uviděl jsem, že keř je stále zelený. Sice hořel, ale plameny ho nestravovaly!

Učitel: Páni! To je ale zázrak!

Mojžíš: Vtom jsem uslyšel hlas: „Mojžíši.“

Učitel: Kdo to byl – Jitro?

Mojžíš: Ne. Byl to Bůh, kdo ke mně mluvil.

Učitel: Co říkal?

Mojžíš: Bůh mě poslal do Egypta, abych osvobodil jeho lid.

Učitel: Tobě se ale nechtělo, že?

Mojžíš: Ne, nechtělo. Báł jsem se, že mě nikdo nebude následovat. Bůh mi ale řekl, že mi dá znamení.

Učitel: Co to bylo?

Mojžíš: Bůh mi pověděl, abych hodil na zem svou hůl, a když jsem to udělal, změnila se na hada.

Učitel: Teda! Jsem si jistý, že tě lid následoval, když viděl takový zázrak.

Mojžíš: To ano. A Bůh nám skutečně požehnal.

Učitel: Řekni mi, Mojžíši, myslíš, že bys mohl, hm, no ...

Mojžíš: Co? Udělám to, pokud budu moci.

Učitel: No... myslíš, že bys nám mohl ukázat, jak se tvá hůl mění na hada?

Mojžíš: Myslím, že ne. Ale uvidíme.

(Mojžíš zavře oči a hodí svou hůl za jeviště dozadu. Nic se nestane)

Mojžíš: Bůh činí zázraky i v dnešní době, ale nikdy je nedělá jen tak, pro pobavení. *(Mojžíš odchází.)*

Učitel: Pojdme Ježíši i Mojžíši zatleskat.

TO JE ZÁZRAK

POSTAVY: Vypravěč, Jindra, Robin, Markéta a srdce

1. scéna

Jindra: Hele, Robine, podívej se na tu holku!

Robin: Jak se jmenuje, Jindro?

Jindra: Jmenuje se Markéta, ale nevypadá trochu legračně? Má na ruce jen čtyři prsty.

Robin: Jindro, to vůbec není hezké. Neměli bychom si z ní dělat legraci. Měli bychom se s ní skamarádit.

Jindra: Tak proč si s ní nejdeš promluvit, když jsi tak hodný.

Robin: Asi půjdu. Pojď taky, Jindro.

Jindra: Ne, díky. Asi půjdu domů.

Robin: Tak jo, ahoj později, Jindro.

Srdce: Haló, Robine. Chci, aby ses šel za to děvče pomodlit.

Robin: Dobře, tak se za ni pomodlím, ať si najde pár dobrých kamarádů.

Srdce: Ne, Robine, chci, aby ses modlil, aby Markétě narostl pátý prst.

Robin: Ale ne, srdce! To přece nemohu udělat.

Srdce: A proč ne?

Robin: No, přece, co když se to nestane?

Srdce: To nech na mně. Ty se za ni jdi jen pomodlit. Potřebuji, aby ses za ni pomodlil, Robine.

Robin: No dobře, srdce, tak to udělám.

Robin: Ahoj, Markéto!

Markéta: Ahoj, jak se jmenuješ?

Robin: Jmenuji se Robin. Markéto, chodíš do církve?

Markéta: Ano, chodím.

Robin: Už se někdo v církvi modlil za tvůj prst?

Markéta: Asi ani ne.

Robin: Můžu se za tebe pomodlit, Markéto?

Markéta: Ano, budu ráda.

Robin: Tak se pojďme pomodlit. Otče, modlím se za Markétu, aby jí narostl prst a aby její ruka byla stejná jako ta druhá. Ve jménu Ježíše, Amen.

Markéta: Děkuji, Robine. To bylo od tebe moc pěkné. Nevěděla jsem, že se dá takto modlit.

Robin: Není za co, Markéto. Uvidíme se zítra ve škole.

Markéta: Dobře.

2. scéna

Vypravěč: Příštího dne šel Robin do školy.

Robin: No, asi jsem něco propásl nebo já nevím. Markétin prst nedorostl, když jsem se za ni modlil.

Srdce: To neříkej.

Robin: Cože? To jsi ty? Ahoj srdce. No, stejně nedorostl.

Srdce: Jak to víš?

Robin: Neviděl jsem, že by se něco stalo.

Srdce: Byl jsi pohnut tím, co jsi viděl?

Robin: No, ano. Bible říká, že bychom měli žít z víry ne z toho, co vidíme.

Srdce: Velmi dobře, Robine. Umíš chodit ve víře.

Robin: Dobře, děkuji ti, srdce.

Markéta: Robine, Robine! Pojď sem, Robine! Robine, podívej se! Pojď sem.

Robin: Ahoj, Markéto.

Markéta: Podívej se, Robine, podívej se na mou ruku! Můj prst narostl! Podívej se! Je tam! Podívej, Robine, podívej se!

Robin: Téda! Chvála Pánu!

Markéta: To je zázrak, Robine. Děkuji ti! Děkuji ti! Strašně moc ti děkuji, Robine!

Robin: Neděkuj mě, Markéto. Poděkuj Ježíši. To on skrze mě učinil zázrak.

Markéta: Děkuji ti, Ježíši! Haleluja! Děkuji ti! Chválím tvé jméno!

UZDRAVENÍ NEBO ZÁZRAK?

BIBLICKÝ VERŠ:	1. Korintským 12,8–10: „ <i>Jednomu je skrze Ducha dán ... dar uzdravování ... někomu působení mocných činů...</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Dar uzdravování a moc činit zázraky jsou dva odlišné dary.
POMŮCKY:	Několik gumových částí těla (např. ruka, ucho, atd.) (Můžete je vyrobit i z modelíny.)



LEKCE:

Někdy se stane, že si lidé pletou moc činit zázraky s darem uzdravování. Vysvětlím vám to. Pokud budu mít zánět středního ucha a Bůh mě uzdraví, potom jde o dar uzdravování v akci. (*Zvedněte gumové ucho.*) Pokud budu mít jen jedno ucho a druhé nebudu mít vůbec, potom potřebuji moc činit zázraky.

Pokud si zlomím ruku, budu potřebovat dar uzdravování. Pokud budu ale mít jen jednu ruku a druhá mi bude chybět, potom potřebuji moc činit zázraky.

Pokud potřebujete uzdravení, můžete ho přijmout svou vírou. Pokud potřebujete zázrak, potřebujete moc činit zázraky.

DAR VÍRY

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,8–10.27-31; Římanům 10,17; Římanům 12,3; Daniel 3,1–30; Daniel 6,1–28; 1. Samuelova 17,34–36; 1. Královská 17,1–6; Jan 11,1–45; 1. Janova 14,12; Exodus 14, 21–22

KLÍČOVÁ PRAVDA: Dar víry je zvláštním druhem víry, darovaným od Boha, díky kterému můžeme přijmout zázrak.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Jan 14,12: „*Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím*“

I. Dar víry je zvláštním druhem víry, darovaným od Boha, díky kterému můžeme přijmout zázrak.

A. Dar víry se liší od běžné víry.

1. Každý, kdo je spasen, má víru.
2. Ne každý má dar víry.
3. Dar víry je zvláštním druhem víry, darovaným od Boha na krátký čas, díky kterému můžeme přijmout zázrak.

B. **Předmětná lekce:** „Boží dary pro nás“

C. **Biblický příběh:** „Daniel a lví jáma“

D. **Předmětná lekce:** „Boží víra“

II. Dar víry se liší od moci činit zázraky.

A. Dar víry dělá zázraky, jako když byl Daniel ve lví jámě.

B. Dar víry činí zázraky, jako když Mojžíš rozdělil vody moře.

III. Dar víry má mnohá využití.

A. Bůh nás skrze dar víry chrání.

B. **Loutkové divadlo:** „Muži, kteří neshoří“

C. Bůh nás skrze dar víry „nasytí“. (1. Královská 17,1–6)

D. Dar víry křísí mrtvé. (Jan 11,1–45)

E. Dar víry může být použit na vyhánění démonů.

IV. Očekávej, že ti Bůh dá dar víry.

A. Bible říká, abychom toužili po nejlepších darech.

B. **Scénka:** „Jenda přijímá zázrak“

ROZVRH SCHŮZKY

DAR VÍRY

DATUM

1. Chvály
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Jan 14,12: „Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím.“
5. Uctívání
6. Kázání: „Dar víry“
7. Předmětná lekce: „Boží dary pro nás“
8. Biblický příběh: „Daniel a lví jáma“
9. Předmětná lekce: „Boží víra“
10. Loutkové divadlo: „Muži, kteří neshoří“
11. Scénka: „Jenda přijímá zázrak“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Co je dar víry?
 - B. Jak se dar víry liší od běžné víry?
 - C. Kdo má víru (běžný druh víry)?
 - D. Jak Bůh ochránil Daniela?
 - E. Kdy dostáváme dar víry?
 - F. Jak se dá dar víry použít?
 - G. Kdy začíná dar víry?

BOŽÍ DARY PRO NÁS

BIBLICKÉ VERŠE: 1. Korintským 12,9; Římanům 10,17; 12,3

KLÍČOVÁ PRAVDA: Bůh každému z nás udělil víru. Dar víry je ale výjimečnou vírou. Bůh vám ji dá jen tehdy, kdy ji budete potřebovat.

POMŮCKY: Kladívko a autíčko na hraní zabalené jako dárek

PŘÍPRAVA: Před hodinou položte kladívko i zabalený dárek na stůl.



LEKCE

Bible říká, že Bůh každému z nás nadělil určitou míru víry (Římanům 12,3). Každý znovuzrozený člověk má běžný druh víry. Tento druh víry se ale od daru víry liší. Dar víry je jedním z devíti darů ducha. Ne každý tedy má dar víry.

Dar víry je zvláštním druhem víry, darovaným od Boha na krátký čas, pokud to potřebujeme. Například, když byl Daniel hozen do lví jámy, Bůh jej skrze dar víry ochránil. Víra, kterou Daniel v tu chvíli měl, nebyla jen běžnou vírou. Daniel ale zároveň neměl tuto víru po celý čas svého života. Měl ji jen tehdy, když ji potřeboval.

Vysvětlím vám to následujícím příkladem: Na narozeniny vám rodiče nejspíš dají nějaký dárek. Pojdme společně otevřít tento balíček a uvidíme, co se skrývá uvnitř. (*Rozbalte balíček.*) Páni! Je to autíčko! Kolik z vás má doma autíčko? Takový dárek je něco, co vám rodiče dají, abyste si to nechali navždy. Autíčko už je navždy vaše.

Řekněme, že nyní byste si chtěli pro své autíčko postavit garáž. Poprosíte tedy tatínka o kladívko. (*Zvedněte kladívko.*) Tatínek vám nejspíš poví něco ve smyslu: „Vezmi si to kladívko, synku, ale určitě ho vrať, až dokončíš svou práci.“ Tatínek vám kladívko půjčí jen na dobu, kdy ho potřebujete. Autíčko vám ale tatínek dá navždy.

Bůh nám dává víru, kterou můžeme používat během celého života, ale dar víry nám dává jen tehdy, když jej potřebujeme.

Svou víru můžete použít například k uzdravení, pokud vás bude trápit nachlazení, ale abyste někoho vzkřísili z mrtvých, na to již potřebujete dar víry. Proto nemůžeme jen tak vejít do domu smutku a začít křísit mrtvé. Abychom to mohli udělat, potřebovali bychom výjimečnou víru.

Když používáte svou vlastní víru, jde o něco, co se musíte rozhodnout udělat. Ale pokud vám dá Bůh dar víry, je to něco, co se rozhodl udělat on.

DANIEL VE LVÍ JÁMĚ

V Bibli najdeme proroka jménem Daniel. Daniel žil v Babylónu za dnů krále Darjaveše a Darjaveš Daniele dosadil na nejvyšší místo mezi členy své vlády.

Daniel ale miloval Boha, a to se nelíbilo několika zlým mužům. Začali ho tedy špehovat, aby našli něco, z čeho by ho mohli obvinít. Nemohli však proti Danielovi najít vůbec nic. Proto navedli krále Darjaveše, aby vydal nový zákon, na jehož základu by Daniele dostali.

Tento nový zákon uváděl, že všechny prosby musí směřovat jedině ke králi Darjavešovi. Nikdo nesměl o nic prosit žádného z bohů, jinak by byl vhozen do lví jámy. Zlí muži věděli, že takový zákon Daniel poruší, protože byl zvyklý modlit se třikrát denně ke svému Bohu.

A Daniel zákon skutečně porušil a i nadále se třikrát denně modlil k Bohu. Zlí muži jej udali a Daniel byl předveden před krále Darjaveše. Král neměl žádnou jinou možnost než řídit se zákonem, který on sám ustanovil.

Přestože to tak král nechtěl, musel nakázat, aby Daniele hodili do lví jámy. Ještě mu stihl říct: „Nechť tě Bůh, kterého uctíváš, vysvobodí.“ Král si v tu chvíli ani neuvědomil, že jeho slova jsou prorocká.

Když příštího rána přistoupil ke lví jámě, zavolal na Daniele: „Danieli. Danieli! Byl tě tvůj Bůh schopen vysvobodit?“ Král byl šokovaný, ale zároveň naplněný radostí, když uslyšel Danielovu odpověď: „Ach králi, navěky buď živ. Můj Bůh seslal svého anděla, který zavřel tlamy lvům, aby mi nemohli ublížit.“

Na to nechal král vytáhnout Daniele ze lví jámy a místo něj tam nechal vhodit ony špatné muže, kteří Daniele obvinili. Díky Bohu za jeho dar víry. V tomto příběhu nešlo o běžnou víru, kluci a děvčata, byla to ukázka Boží víry v akci.

BOŽÍ VÍRA

BIBLICKÉ VERŠE:	1. Korintským 12,8–9 „ <i>Jednomu je skrze Ducha dáno ... někomu zase víra v témž Duchu</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Dar víry můžeme popsat jako Boží víru přicházející ve chvíli, kdy končí naše víra.
POMŮCKY:	Velká krabice nebo kufr
PŘÍPRAVA:	Naplňte kufr do té míry, aby ho dvanáctiletý chlapec nedokázal zdvihnout.



LEKCE:

Mám tu velmi těžký kufr. Potřebuji velkého silného mladého muže, který by tento kufr zvedl. (*Nechte přijít dopředu největšího chlapce.*) Dobře, Pepíku, zvedni, prosím, tento kufr a přenes ho na druhý konec třídy. (*Pepík zkusí zvednout kufr, ale bude pro něj příliš těžký.*)

Dovol mi, Pepíku, abych ti pomohl. (*Pomozte Pepíkovi zvednout kufr a přenést ho na druhý konec třídy.*) Všimli jste si, že Pepík nezvládl zvednout kufr sám, ale když byl u konce svých sil, pomohl jsem mu já? Společně s Pepíkem se nám podařilo kufr zvednout a přenést ho.

Přesně tak je to i s darem víry. Někdy před námi vyvstanou problémy, které převyšují naši víru, stejně jako když byl Daniel vhozen do lví jámy. Dar víry, Boží víry, přichází právě ve chvíli, kdy naše víra končí.

MUŽI, KTERÍ NESHORÍ

POSTAVY: vypravěč, král, strážce, Šadrak, Měšak a Abed-nego

Vypravěč: Před mnoha a mnoha lety žil král jménem Nebúkadnesar. Nebúkadnesar byl králem mocné říše jménem Babylón.

1. scéna

Král: Stráže, stráže!

Strážce: Ano, vaše veličenstvo!

Král: Právě jsem nechal postavit zlatou sochu, která má na výšku šest metrů.

Strážce: Ano, vaše veličenstvo.

Král: Chci, aby se všichni soše, kterou jsem já, král, nakázal postavit, poklonili a uctívali ji.

Strážce: Ano, pane!

Král: Pokud se najde někdo, kdo by mou sochu neuctíval, ať je vhozen do rozpálené hořící pece. Nyní jdi a roznes po království můj příkaz!

Strážce: Ano, pane!

Vypravěč: V království žili tři chlapci jménem Šadrak, Měšak a Abed-nego. Uctívali jediného pravého Boha a věděli, že nemohou uctívat modlu, kterou postavil král.

2. scéna

Strážce: Vaše veličenstvo.

Král: Ano.

Strážce: Každý se klaní tvé modle přesně, jak jsi přikázal...

Král: Velmi dobře.

Strážce: Až na tři chlapce.

Král: Cože? Kdo jsou ti tři chlapci?

Strážce: Jejich jména jsou Šadrak, Měšak a Abeg-nego. Mají pocit, že by neposlechli svého Boha, pokud by se klaněli tvé soše.

Král: Přiveď je ke mně. Pokud se neklaní mé soše, nechám je hodit do rozpálené pece. A neexistuje Bůh, který by je dokázal vysvobodit.

3. scéna

Strážce: Vaše veličenstvo! Zde stojí Šadrak, Měšak a Abed-nego.

Král: Takže, ty jsi Šadrak?

Šadrak: Ano.

Král: Ty jsi Měšak?

Měšak: Ano, pane.

Král: A ty jsi Abed-nego?

Abed-nego: Přesně tak.

Král: Je pravda, že nechcete sloužit mým bohům ani uctívat mou zlatou sochu, kterou jsem nechal postavit?

Šadrak: Ano, pane.

Král: Dobře, dám vám ještě jednu šanci k tomu, abyste se poklonili mé soše. A pokud to neuděláte, nechám vás hodit do rozpálené ohnivé pece.

Šadrak: Náš Bůh, kterému sloužíme, je schopný vysvobodit nás i z rozpálené ohnivé pece. Nechť je ti známo, ó velký králi, že nebudeme sloužit tvým bohům ani se klanět tvé modle.

Král: Tak takto to je. Strážce, odveďte je. Pec rozpalte sedmkrát více a hod'te tyto pošetilce do plamenů. Uvidíme, jestli je jejich Bůh dokáže osvobodit.

4. scéna

Strážce: Vaše veličenstvo?

Král: Ano.

Strážce: Pamatujete si ty tři chlapce, Šadraka, Měšaka a Abed-nega?

Král: Ano, pamatuji si je.

Strážce: Jsou stále naživu.

Král: Jakže! Mám pocit, že jsem vám přikázal vhodit je do rozpálené pece.

Strážce: Jsou v rozpálené peci, ale nehoří.

Král: Cože? Musím se na to jít podívat osobně.

Jsou stále naživu! A-a-a je tam ještě čtvrtý člověk s nimi v peci, vypadá jako Syn Boží! To je nejúžasnější věc, jakou jsem kdy viděl. Oni nehoří! Šadraku, Měšaku a Abed-nego, vyjděte z pece. (Pauza) Šadraku, Měšaku a Abed-nego, sloužíte jedinému pravému Bohu. Není žádný jiný Bůh,

který takto osvobozuje. Vydávám příkaz, že nikdo nesmí říct nic proti vašemu Bohu, nebo ho nechám rozsekat na malé kousky. A vás tři jmenuji na vysoké pozice ve svém království.

Vypravěč: A tak Bůh vysvobodil Šadraka, Měšaka a Abed-nega skrze dar víry. Duch svatý dá dar víry i vám, když jej budete potřebovat.

JENDA PŘIJÍMÁ ZÁZRAK

KLÍČOVÁ PRAVDA:	Dar víry nás chrání.
POMŮCKY:	Kostým pro Jendu, dvoje dětské oblečení ve velikosti pro dospělé, bílé roucho, fotbalový míč a provaz
PŘÍPRAVA:	Jeden učitel se obleče jako Ben, jeden jako Richard, jeden jako Jeník a čtvrtý jako anděl v bílém rouchu.

LEKCE:

(Přichází Jenda.)

Jenda: Mami, M-A-M-I!

Máma: Ano, Jendo.

Jenda: Mami, můžu jít dnes do parku?

Máma: Co tam budeš dělat?

Jenda: Chci si tam najít pár přátel, se kterými bych si zahrál fotbal.

Máma: Tak dobře. Ale v šest buď doma.

Jenda: Jasně mami, díky. Uvidíme se večer.

Máma: Ahoj, Jendo.

(Máma a Jenda odchází.)

(Vstupuje Ben a Richard s fotbalovým míčem.)

Ben: Doufám, že najdeme někoho, s kým bychom si mohli zahrát. Rád bych dnes dal pár gólů.

Richard: Ano, já taky.

(Vstupuje Jenda s andělem v patách.)

Jenda: Ahoj, jdete si zahrát fotbal?

Ben: No, a co?

Jenda: No, chtěl bych si zahrát taky.

Richard: Nejsi kluk, co chodí do církve?

Jenda: Ano. Chodím do církve. Je to fakt skvělé.

Ben: Věříš, že Ježíš existuje?

Jeník: Ano! On je Syn Boží!

Ben: Víš co? Něco ti řeknu. Pokud nám řekneš, že je Ježíš lhář, necháme tě si s námi zahrát.

Richard: Jasně, to zní dobře.

Jenda: Víte, kluci, to asi neudělám. Raději půjdu. *(Je na odchodu.)*

Ben: Hej! Vrať se zpátky!

(Jenda se otáčí; anděl stojí opodál a sleduje.)

Ben: Richarde, chyt' ho! *(Richard stočí Jendovi ruce za záda a sváže je.)* Něco ti povím, prcku. Jestli neřekneš, že je Ježíš lhář a neklekneš si na zem, rozbiju ti nos.

Jenda: Nikdy! To nikdy neřeknu. Ježíš mě ochrání. *(Anděl pokývá hlavou.)*

Ben: Dobře, kámo, toto je tvoje poslední šance.

Jenda: Ježíš je můj Pán.

(Ben zvedne ruku, aby Jendu uhodil, ale vtom přispěchá Jendův anděl a ruku mu zadrží; Ben se snaží udeřit, ale nemůže.)

Ben: Hej, co je to, že tě nemůžu praštit. *(Opět se ho pokouší uhodit, ale nemůže.)*

Richard: P-Á-N-I ... pojďme odsud Bene.

Ben: Jasně, musíme zmizet! *(Oba vyděšeně utíkají.)*

(Anděl obejde Jendu zezadu a rozváže mu ruce.)

Jenda: Chvála Pánu! Ježíš mě zachránil. Nemohu se dočkat, až to povím ostatním. Chvála Pánu. *(Jenda odchází.)*

SLUŽEBNOSTI – 1. ČÁST

BIBLICKÉ VERŠE: Efezským 2,20; 4,8–13; 2. Královská 5,1–27; 1. Korintským 12,27–30; Skutky 21,8–14; 8,5–13; 10,1–48; 11,22–26; 13,1–14,28; Římanům 12,6

KLÍČOVÁ PRAVDA: Bůh dává Kristovu tělu dary ke službě.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Efezským 4,11: „*A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele*“

I. Bůh dává Kristovu tělu patero různých darů.

A. Apoštolové pokládají základy Boží práce tady na zemi.

B. Proroci poskytují nadpřirozená zjevení zaměřená na Boží plán na zemi.

C. Srdce evangelistů hledá ztracené.

D. Srdce pastorů je zaměřené na péči o obrácené křesťany, dokud se z nich nestanou zralí věřící.

E. Učitelé mají nadpřirozený dar vyučovat Kristovo tělo Božímu slovu.

F. **Předmětná lekce:** „Boží dary se liší“

II. Apoštol je poslán od Boha, aby naplnil některý důležitý úkol.

A. Slovo apoštol znamená „poslaný“

B. Apoštolové pokládají duchovní základy. (Efezským 2,20)

1. Dvanáct apoštolů položilo základ církve.

2. Apoštol Pavel začal šířit evangelium mezi pohany.

C. **Biblický příběh:** „Apoštol Pavel“

D. I v dnešní době jsou apoštolové. (Efezským 4,11–13)

1. Mnozí naši misionáři jsou apoštolové.

2. Mnoho apoštolů má dar zakládat sbory.

III. Proroci nadpřirozeným způsobem směřují tělo Kristovo.

A. Prorok Agabus předpověděl hlad. (Skutky 11,28)

B. Služba proroka a dar proroctví jsou dvě odlišné věci.

1. Kdokoliv z těla Kristova, kdo po tom touží, může prorokovat.
Proroci jsou ale povoláni od Boha.

C. Prorok má různé dary.

1. Dar prorokovat
2. Dar moudrosti
3. Dar poznání
4. Rozlišování duchů

D. **Scénka:** „Prorok Eliáš“

E. **Předmětná lekce:** „Boží cestovní mapa“

IV. Evangelista je poslán, aby získal ztracené.

- A. Evangelista je zaměřený na získávání duší.
- B. Uzdravování a zázraky patří ke službě evangelisty, aby získával ztracené.
- C. Filip je příkladem novozákonního evangelisty. (Skutky 8,5 – 13)
- D. **Loutkové divadlo:** „Evangelista Filip“

ROZVRH SCHŮZKY

DAR VÍRY

DATUM

1. Chvály
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování: Efezským 4,11: „*A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele.*“
5. Uctívání
6. Předmětná lekce: „Boží dary se liší“
7. Biblický příběh: „Apoštol Pavel“
8. Scénka: „Prorok Elíša“
9. Předmětná lekce: „Boží cestovní mapa“
10. Kázání: „Služba evangelisty“
11. Loutkové divadlo: „Evangelista Filip“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Pro koho je pět darů služebností?
 - B. Vyjmenujte pět druhů služebností.
 - C. Co dělá apoštol?
 - D. Co dělá prorok?
 - E. Co dělá evangelista?
 - F. Co znamená slovo apoštol?
 - G. Je služebnost proroka totéž jako dar proroctví?

BOŽÍ DARY SE LIŠÍ

BIBLICKÝ VERŠ: Římanům 12,6: „*Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás.*“

KLÍČOVÁ PRAVDA: Pět služebností je systém od Boha určený ke kontrole a rovnováze.

PŘÍPRAVA: Sežňte pět stejných nákladáčků (autíček) na hraní a zabalte je jako narozeninové dárky do barevného papíru.



LEKCE:

Jedním z našich nejoblíbenějších dnů v roce jsou narozeniny. Proč? Na narozeniny totiž dostáváme dárky. Já tu mám dnes pět narozeninových dárků; pojďme se na ně podívat. (*Rozbalte první dárek.*) Jé! Skvělé! To je přece nákladák. Miluju nákladní autíčka. Pojďme ale otevřít tento balíček. (*Rozbalte druhý dárek.*) Aha, to je také nákladáček. No dobrá, tak mám náhradní, kdyby se ten první rozbil. (*Rozbalte ostatní dárky.*)

Kluci a děvčata, co byste si mysleli, kdyby vám rodiče dali pět stejných dárků, přestože by to bylo něco, co máte rádi? To zní ohromně nudně, že? Rodiče by vám to neudělali, protože vás mají rádi. Chtějí, abyste měli různé dárky.

Bůh jedná stejně. Kristovu tělu proto dává pět různých darů – služebností. Těchto pět služebností k sobě patří. Potřebujeme mít všech pět služebností. Někteří lidé si myslí, že jediný, koho potřebují, je pastor. Bůh si to ale nemyslí. Proto dal Kristovu tělu pět různých služebností.

APOŠTOL PAVEL

BIBLICKÉ VERŠE: Skutky 9,1–16; 10,1–48; 11,22–26; 13,1; 14,28

Než Ježíš vystoupil na nebe, řekl svým učedníkům: „Jděte ke všem národům a kažte evangelium všemu stvoření.“ Dvanáct učedníků myslelo jako Židé, proto je nenapadlo, že by i pohané mohli být spaseni. Přestože jim Ježíš přikázal, aby šli do celého světa, nikdy neopustili oblast Izraele, Judy a Samaří.

V deváté kapitole knihy Skutků se Ježíš zjevuje Saulovi z Tarsu a říká mu, že byl vybrán, aby přinesl Ježíšovo jméno pohanům. Pohané byli lidé ze všech krajin kromě Izraele. Apoštol Pavel byl tedy Bohem poslán, aby získal pohany – byl apoštolem pohanů. Ostatních dvanáct apoštolů nechtělo vyrazit do světa. Chtěli raději zůstat doma.

Apoštol Pavel tedy uposlechl Boha a šířil evangelium po Asii a Evropě. Společně s Barnabášem a Silasem zasáhli čtyřikrát větší oblast než dvanáct apoštolů dohromady. Apoštol Pavel tak položil základy křesťanství ve světě.

PROROK ELÍŠA

BIBLICKÝ VERŠ:	2. Královská 5,1–27
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Prorok Elíša měl mnoho rozličných darů.
PŘÍPRAVA:	Oblečte čtyři lidi do biblického oblečení.

Vypravěč: V Bibli najdeme proroka jménem Elíša. Jednoho dne k Elíšovi přišel mocný válečník jménem Náman, který trpěl malomocenstvím.

Náman: Doufám, že mě tento prorok uzdraví.

Géchazí: Elíša mě poslal, abych ti řekl: „Jdi, umyj se sedmkrát v Jordánu a budeš uzdraven.“

Náman: Jak mohl vědět, že přicházím?

Géchazí: Pán mu to pověděl skrze slovo moudrosti. Sbohem.

Náman: (*Nazlobeně*) Cože! Přece Elíša přijde a pomodlí se za mě sám. Já jsem Náman, velitel syrské armády.

Služebník: Možná, že byl Elíša zaneprázdněn.

Náman: No tak co! I já jsem zaneprázdněn. Ten hloupý prorok! Jaký mohu mít užitek z toho, že skočím do Jordánu? To si mohu raději zajít k nějaké větší řece v Sýrii.

Služebník: Námane, kdyby tě Elíša vyzval, abys udělal něco těžkého, udělal bys to, ne?

Náman: Samozřejmě. Udělal bych vše, abych byl uzdraven.

Služebník: Tak potom tím spíše bys měl proroka poslechnout, když ti říká jen: „Umyj se v Jordánu a budeš zdrav.“

Náman: Hmm, máš pravdu. Myslím, že proroka poslechnu.

(Náman se služebníkem odchází)

Vypravěč: Náman poslechl proroka Elíšu a sedmkrát se ponořil do Jordánu. Když tak učinil, byl zdrav.

Náman: Chvála Pánu! Elíšův Bůh je skutečně Bohem! Jsem uzdraven! Malomocenství zmizelo! Musím se Elíšovi odměnit.

(Vchází Elíša a Géchazí.)

Náman: Nyní vím, že na zemi není žádný jiný bůh kromě tvého Boha. Rád bych se ti odvděčil

tímto pokladem.

Elíša: Nic z toho si nevezmu.

Náman: Ale já ti to chci dát.

Elíša: Já jsem tě neuzdravil. Vzdej své díky Bohu. Nyní odejdi v pokoji.

(Náman a Elíša odchází.)

Vypravěč: Náman vyrazil zpět na cestu do Sýrie, ale Géchazí přišel na plán, jak by se mohl obohatit.

(Vchází Géchazí.)

Géchazí: Hmmm... Elíša to fakt prošvihl, když si od Námana nevzal svou odměnu, ale já si nenechám tuto příležitost proplout mezi prsty. Poběžím za Námanem a nechám se odměnit za svou práci.

(Géchazí běží za Námanem.)

Géchazí: Promiň, Námane.

Náman: Ano?

Géchazí: Elíša mě poslal, abych ti vzkázal, že pro sebe nechce žádné peníze, ale že by chtěl nějaké pro své studenty.

Náman: Ale jistě! Tady máš. Je to dost?

Géchazí: Ale ano. Elíša ti bude vděčný.

Vypravěč: Géchazí ukryl peníze od Námana a vrátil se k Elíšovi. Nic ale nevěděl o tom, že Bůh Elíšovi zjevil skrze slovo poznání, co se stalo.

Elíša: Kde jsi byl, Géchazí?

Géchazí: Co tím myslíš? Byl jsem celou dobu zde.

Elíša: To není pravda, Géchazí. Mé srdce bylo s tebou, když jsi běžel za Námanem.

Géchazí: Jak to můžeš vědět?

Elíša: Bůh mi to zjevil. Myslíš si, že je načase dostávat dary, Géchazí?

Géchazí: No, myslel jsem, že taková troška nebude vadit.

Elíša: Dobrá, Námanovo malomocenství by to mohlo navždy splatit.

Géchazí: Ale to ne! Vždyť mám malomocenství. Proč jen jsem si bral ty peníze? Ach, proč?

Vypravěč: Tak Bůh odhalil Géchazího hřích slovem poznání proroku Elíšovi, aby ho tak ochránil od zkaženého služebníka.

BOŽÍ CESTOVNÍ MAPA

BIBLICKÝ VERŠ:	Efezským 4,11: „...jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky“
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Služebnost proroka dává tělu Kristovu nadpřirozené zjevení týkající se Božího plánu se zemí.
POMŮCKY:	Cestovní mapa



LEKCE:

Mám s sebou dnes mapu. Kdo mi poví, na co používáme mapy? Přesně tak! Mapa nás vede a pomáhá nám určit správný směr.

Služebnost proroka je v dnešní době stejná jako mapa. Proroci udávají tělu Kristovu směr týkající se Božího plánu s touto zemí. Proroci pracují neustále se slovem moudrosti, které odhaluje Boží plány do budoucnosti. Někdy nás prorok může varovat před budoucností. Prorok Agabus takto varoval novozákonní církve před nadcházejícím hladem. Tak dal Kristovu tělu dostatek času, aby se mohlo připravit na období sucha.

Nečekejme ale pasivně na vedení proroka, protože v nás žije Duch svatý a on sám nás vede v našich situacích. Služebnost proroka udává především směr Kristova těla jako celku.

EVANGELISTA FILIP

POSTAVY: Vypravěč, Filip, chromá žena, posedlý muž, ďábel a démon

Vypravěč: Náš příběh začíná v Samaří po rozeznání Ježíšových učedníků kvůli Saulovu pronásledování. Filip káže o Kristu.

Filip: Nade mnou je Duch Páně, protože mě ustanovil, abych kázal evangelium chudým, prohlašoval svobodu vězněným...

Chromá žena: To jsem já, už deset let nechodím.

Filip: Aha, tam jsi. Slyším tě. Ve jménu Ježíše vstaň a chod'.

Chromá žena: No tak dobře. Já to zkusím. Oh! Haleluja! Mohu chodit! Mohu chodit!

(Utíká a chválí přitom Boha.)

Filip: ...vracel zrak slepým, dával svobodu utiskovaným, prohlašoval léto milosti našeho Pána v Samaří.

Posedlý: Mě nevyženeš. Vězním tohoto muže už devět měsíců. Nyní je šílený a ty s tím nemůžeš nic udělat!

Filip: Ale, ano. S Ježíšem to mohu udělat. V Ježíšově jménu ti duchu prikazuji, abys z něj vyšel.

Duch posedlého: Aaaaach! Jdu pryč.

Muž: Jsem svobodný! Jsem svobodný! Už nejsem šílený! Chvála Bohu! *(Utíká pryč.)*

Vypravěč: Tito lidé nemohli ani tušit, že muž Boží v jejich městě není nikdo jiný než Filip, muž se zvláštní služebností, služebností naplněnou znameními a divy, služebností, která káže Ježíše Krista. Služebností evangelisty.

(Vchází démon a ďábel.)

Démon: Hej, šéfe, v Samaří máme velký problém.

Ďábel: Co tím máš na mysli?

Démon: Jeden velký střelený evangelista jménem Filip vyhnal řadu z nás z lidí po celém městě, a dokonce i některé z našich hlavních chlápků poslal pryč z města. Mnoho lidí je spasených a tucty jsou uzdraveny ze všeho možného. Měli bychom něco udělat, šéfe. A to rychle!

Ďábel: Hm, to není dobré, není. S kým mohu počítat? Vždy jsem mohl počítat s čarodějem Šimonem. Ten se nám hodil k největším magickým pletichám. Musím se po něm podívat.

Vypravěč: Šimon kouzelník se nachomýtl k Filipovu kázání dole v Samaří a začal naslouchat Božímu slovu.

Ďábel: Ale ne! Ne Šimon! Co dělá na tom místě? Musím ho odsud dostat. Hej, Šimone, máš ve dvě hodiny setkání s nějakými kumpány na jižním konci, pamatuješ si? Šimone! Šimone! Ale ne, můj největší služebníku, neposlouchej. On poslouchá Boží slovo. Nenávidím Boží slovo.

(Ďábel se dívá, jak Šimon zvedá ruku, že chce přijmout spasení.)

Zatraceně! Šimon dává své srdce Ježíši. Kdo to má na svědomí? Jestli najdu toho mizeru, nechám ho sesadit až na nejnižší hodnost...

Démon: Šéfe, to ale nebyla má vina. Šimon byl na toto setkání vylákaný všemi těmi znameními a zázraky, které Filip udělal. Šimon zná naše *(smích)* triky a kouzla, ale když viděl pravá znamení a zázraky, bylo příliš pozdě, abychom mohli cokoliv udělat.

Ďábel: To snad ne! Zase jeden zkažený kvůli nějakému evangelistovi. Nenávidím evangelisty! Nenávidím evangelisty! Nenávidím evangelisty!

Démon: Ale proč, šéfe?

Ďábel: Někoho mi moc připomínají, ty víš koho. A se Šimonem jsem ještě neskončil!

(Ďábel a démon odcházejí.)

Vypravěč: To uzavírá náš příběh ze Samaří, kde bylo vyhnáno mnoho démonů a mnoho nemocných bylo uzdraveno díky evangelistovi Filipovi.

SLUŽEBNOSTI – 2. ČÁST

BIBLICKÉ VERŠE: Matouš 7,15–20; 9,36–38; 10,1–8; 28,19; Jan 10,11–16; Skutky 20,28; Efezským 4,8–13; 1. Petrův 2,25; 5,1–4

KLÍČOVÁ PRAVDA: Pastor je pastýřem ovcí.

VERŠ K ZAPAMATOVÁNÍ: Jan 10,11: „*Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.*“

I. Pastor je pastýřem ovcí.

- A. Pastor krmí ovečky.
- B. Pastor se o ovečky stará a chrání je.
- C. **Předmětná lekce:** „Pastorovo srdce“
- D. **Scénka:** „Tvůj pastor, tvůj pastýř“

II. Srdce pastora je zaměřené na učednictví. (Matouš 28,19)

- A. Ježíš nám přikázal, abychom mu dělali učedníky ze všech národů.
- B. Učednictví obnáší učení a trénink.
- C. Pastor dává lidem příležitost dělat to, co je naučil.
 - 1. Každý potřebuje být součástí místní církve.
 - 2. Bůh chce, aby každý byl zapojen do některé služby.
- D. **Biblický příběh:** „Ježíš a jeho učedníci“
- E. **Předmětná lekce:** „Tréninková příručka“

III. Zde jsou uvedeny pastorské úrovně.

- A. Ježíš je hlavním pastýřem.
- B. Hned pod pastýřem – Ježíšem je ve sboru první pastor.
- C. Pod pastorem sboru následují ostatní služebníci, i dětský pastor.
- D. **Loutkové divadlo:** „Pastoři jsou důležití“

IV. Služebnost učitele vyučuje věci z Božího slova.

- A. Dar není totožný se vzděláním učitele ve škole.

B. Jde o člověka povoláného do služby, který má dar vyučovat Boží slovo.

C. Mnohokrát se stává, že učitel zastává zároveň i jinou funkci, jako je pastor nebo apoštol.

ROZVRH SCHŮZKY

SLUŽEBNOSTI – 2. ČÁST

DATUM

1. Chvály
2. Oznámení
 - A.
 - B.
 - C.
 - D.
3. Sbírka
4. Verš k zapamatování – Jan 10,11: „*Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.*“
5. Uctívání
6. Kázání: „Pastor je pastýřem ovcí“
7. Předmětná lekce: „Pastorovo srdce“
8. Scénka: „Tvůj pastor, tvůj pastýř“
9. Biblický příběh: „Ježíš a jeho učedníci“
10. Předmětná lekce: „Tréninková příručka“
11. Loutkové divadlo: „Pastoři jsou důležití“
12. Výzva
13. Opakování
 - A. Co dělá pastor?
 - B. Co dělá učitel?
 - C. Pastorovo srdce je_____.
 - D. Kdo je hlavním pastýřem?
 - E. Kdo je prvním pastorem ve sboru hned pod ním?
 - F. Kdo je další v pořadí – dětský pastor?
 - G. Je dar vyučování totožný s tím, co dělá učitel v běžné škole?

PASTOROVO SRDCE

BIBLICKÉ VERŠE:	1. Petrův 5,2: „ <i>Starejte se jako pastýři o Boží stádce u vás, ne z donucení, ale dobrovolně.</i> “
KLÍČOVÁ PRAVDA:	Náplní pastоровy práce je pečování o novorozené křesťany až do té doby, dokud z nich nejsou dospělí věřící.
POMŮCKY:	Panenko



LEKCE:

V náručí držím miminko. Co se podle vás stane s dětmi, pokud se o ně nikdo nestará? Co by se stalo, kdyby je z porodnice jen tak odložili ven na ulici, aby se o sebe postaraly samy? Vyhladověly by k smrti. Miminka se o sebe nedokážou sama postarat.

A to samé platí i o duchovních dětech. Křesťanská miminka potřebují pastora, který by je krmil (duchovní stravou), staral se o ně a bránil je. Potřebujeme evangelistu, který získá ztracené, ale tito znovuzrození křesťané duchovně vyhladoví až na smrt, pokud se nedostanou do péče pastora.

TVŮJ PASTOR, TVŮJ PASTÝŘ

BIBLICKÝ VERŠ: Jan 10,11–17

KLÍČOVÁ PRAVDA: Pravý pastýř brání ovce před vlky.

POMŮCKY: Oblečení z biblických dob a pastýřská hůl.

PŘÍPRAVA: Oblečte jednoho pomocníka do biblického oblečení, jaké nosívali pastýři.

Učitel: Kluci a děvčata, dnes si budeme povídat o služebnosti pastora. Pastor je pastýř oveček. *(Vstupuje pastýř.)*

Pastýř: Potřebuje někdo pastýře? Já jsem pastýř.

Učitel: No jistě, přesně tak, potřebujeme pastýře, že, kluci a děvčata?

Pastýř: Tak je to správné. Já jsem pastýř.

Učitel: Pastýři, dokázal bys nám povědět, co máš za práci jako pastýř ovcí?

Pastýř: Základní úlohou je krmení a ochrana oveček. Musím si být jistý, že mají dostatek krmení a vody, aby mohly růst.

Učitel: Přesně to je hlavní úlohou i našeho pastora. Pastor musí krmit svůj lid, aby mohl vyrůst v Pánu.

Pastýř: Přesně tak. Jsi velmi moudrý. Mou druhou úlohou je vést ovce. Ovce potřebují někoho následovat, protože jinak jsou zmatené a zatoulají se.

Učitel: Teda! Bible také říká, že pokud ovce nemají pastýře, rozutečou se. Pokud křesťané nebudou mít pastora, ztratí se také?

Pastýř: Ano, to je pravda. Mou třetí úlohou je chránit ovce před vlky.

Učitel: Před vlky? To zní děsivě.

Pastýř: Je to tak, vlci přicházejí, aby kradli ovce a rozehnali je od sebe.

Učitel: Co děláš, když vidíš vlka?

Pastýř: Odeženu ho od stáda. Vlci jsou velmi podivní. Když proti nim vyběhneš, utečou pryč. Já své ovce chráním. Dokonce ani nedovolím, aby se vlci k mému stádu přiblížili.

Učitel: Ale! To zní skutečně statečně. Vsadím se, že i pastoři sborů musí bránit svůj lid před vlky.

Pastýř: Máš pravdu, ďábel se bude snažit posílat vlky, aby rozehnali lidi daleko od sborů, aby tak zemřeli hladem. Kluci a děvčata, potřebujete vašeho pastora. Nikdy nedovolte vlku, aby vás zahnal pryč.

Učitel: Chvála Pánu! Děkuji ti, pastýři, že jsi k nám dnes přišel. Teď víme, že se pastor a pastýř od sebe tak moc neliší.

JEŽÍŠ A JEHO UČEDNÍCI

BIBLICKÉ ODKAZY: Matouš 4,18–23; 10,1–8

Nejlepším pastorem, který kdy na této zemi žil, byl Ježíš Nazaretský. Vždy o Ježíši přemýšlíme jako o velkém apoštolovi, proroku a evangelistovi, ale někdy zapomínáme, že Ježíš byl ve skutečnosti hlavně pastorem. Po pravdě řečeno Bible říká, že Ježíš je hlavním pastýřem nebo pastorem.

Ježíš není pastorem každého, ale jen určité skupiny lidí. Ježíš sice vyučoval celé zástupy, ale pastorem byl jen pro své učedníky. S dvanácti měl zvláštní vztah. Byl jim oddaný více než komukoliv jinému na zemi. Stejně tak ale i oni byli oddáni jemu. Po pravdě řečeno Ježíš jejich oddanost vyžadoval. Jen tak přišel za Petrem a Jakubem a řekl jim: „Následujte mě.“ A víte co? Oni ho následovali.

Ježíš svých dvanáct učedníků také trénoval. Potom, co s ním strávili přibližně jeden rok a co ho viděli v aktivní službě, poslal je na cestu a řekl jim: „Uzdravujte nemocné, vyhánějte demony a křiste mrtvé.“ Dal jim práci, kterou měli dělat. Proč? Protože je připravoval do služby.

Pastor dělá více, než jen že by učil. Pastor nám dává příležitost dělat to, co jsme se od něj naučili.

TRÉNINKOVÁ PŘÍRUČKA

BIBLICKÝ VERŠ: Matouš 28,19: „*Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky.*”

KLÍČOVÁ PRAVDA: Učednictví zahrnuje i učení i trénink.

POMŮCKY: Manuál k autu



LEKCE:

V ruce mám příručku k autu. Tato kniha vám poví všechno, co potřebujete vědět o mém autu. Naučí vás, jak auto nastartovat, kde jsou hlavní světla, kde je nádrž na benzín, atd. Kdyby si František přečetl celou tuto knihu, znamenalo by to, že umí řídit auto? Ne. František by to nevěděl, dokud by si nesedl za volant a nezkusil s autem jet. Určitě ho nenechám své auto řídit jen proto, že si přečetl příručku k autu.

Stejně tak to platí i o duchovních věcech. Můžete znát všechny biblické odkazy týkající se modlitby, ale určitě nebudete vědět, jak se modlit, dokud to nezkusíte a nedostanete na své modlitby odpověď. Právě proto potřebujeme služebnost pastora. Pastor nejenže učí o duchovních věcech, on nám dává i příležitost je vyzkoušet, abychom v nich získali trénink.

PASTOŘI JSOU DŮLEŽITÍ

POSTAVY: vypravěč, Robin a Slávek

Vypravěč: Uplynuly tři týdny od chvíle, kdy se Robin potkal se Slávkem ve sboru. Slávek je znepokojený a rozhodl se, že Robinovi v sobotu večer zavolá.

Robin: Haló?

Slávek: Ahoj, Robine, uhádneš, kdo ti volá?

Robin: Musím se zamyslet, můžeš mi nějak pomoci?

Slávek: Ale Robine, stydím se za tebe. Tady je Slávek Duda, tvůj nejlepší kamarád, kterého jsi neviděl tři týdny. Už jsi stihl zapomenout můj hlas.

Robin: Jé, ahoj, Slávku. Promiň mi.

Slávek: Promiň, Robine, že jsem na tebe vyjel. Víš, volal jsem ti, protože, no... víš...

Robin: Proč, Slávku?

Slávek: No, chybíš mi.

Robin: Vážně?

Slávek: Ano, a moc, a stejně tak i všem ze sboru a i Jakubovi.

Robin: Skutečně? Chybím i Jakubovi? Teda! Hmm. Je fakt prima vedoucí.

Slávek: Ano, to je, Robine. A musím říct, že nám tě připomenul na dnešních modlitbách, jen aby se ujistil, že jsi v pohodě. Všichni si myslíme, že se s tebou něco děje, když nechodíš do sboru.

Robin: Ano, no, víš...

Slávek: Robine, proč jsi nebyl ve sboru?

Robin: Víš, Slávku, abych ti řekl pravdu, dostal jsem novou televizi s kabelovými kanály přímo do svého pokojíčku a každé nedělní ráno sleduji tři hodiny evangelizační pohádky, hodinu poslouchám chvály a hodinu koncert skupiny Agape. Myslím, že je to o moc lepší než chodit do sboru, přestože mám Jakuba moc rád.

Slávek: Robine, já ti nerozumím.

Robin: Cože? Slávku, minulý víkend jsem dokonce propásl fotbal, protože jsem v televizi sledoval filmy o Ježíši.

Slávek: Ale Robine, Bůh nikdy nechtěl, aby televize předčila práci jeho církve. Nikdy nechtěl, abychom dali přednost pohádkám před kázáním našeho pastora.

Robin: Co tím myslíš?

Slávek: Hele, Robine, Bůh dal lidem různé dary. Bratru Jakubovi dal dar sloužit jako vedoucímu na besídce a jeden z těch, koho Jakub vede, jsi ty.

Robin: Skutečně?

Slávek: Vždyť i Ježíš je tvůj pastýř.

Robin: Víím, že Ježíš je největším pastýřem, který vede nás všechny.

Slávek: Ale pod Ježíšem jsou další pastoři, jako je bratr Jakub, který se o nás stará, pomáhá nám a vyučuje nás Božímu slovu.

Robin: Takže se mi snažíš říct, že bratr Jakub je mým pastýřem.

Slávek: Přesně tak, Robine. A dokonce si každý týden chystá Boží slovo, které nás chce naučit. Když nejsi s námi, protože sleduješ televizi, je to, jako bys přišel o jídlo uvařené speciálně pro tebe.

Robin: Teda! Nikdy jsem o tom takto nepřemýšlel.

Slávek: A je tu ještě jedna věc, Robine.

Robin: Jaká, Slávku?

Slávek: Bratr Jakub nás ve sboru učí, jak můžeme sloužit. Já jsem například začal sloužit v loutkovém týmu.

Robin: Páni! Zapomněl jsem na nácvik loutkového týmu, který byl minulé úterý!

Slávek: Přesně tak, Robine, a loutkový tým bez tebe už není vůbec ono.

Robin: Jasně, vždyť je to moje služba. Vážně mi chybí služba v loutkovém týmu. Víš co, Slávku?

Slávek: Co, Robine?

Robin: Zítra vypínám televizi a půjdu do sboru.

Slávek: Skvělé, Robine.

Robin: První věc, kterou udělám, až tam přijdu, bude, že poděkuju Jakubovi.

Slávek: A proč, Robine?

Robin: Protože díky tomuto telefonátu s tebou jsem si skutečně uvědomil, kým je pro mě můj pastor, a nadto ještě i Jakub.

Slávek: Bezva, Robine, uvidíme se zítra.

Robin: Ahoj zítra, Slávku, a díky.

HRA NA SHRNUTÍ NAUČENÉHO

CO JE TO ZA DAR?

Je čas všechno si shrnout! Máme dvě kategorie otázek:

1. **Scénka** – Učitelé budou hrát úryvky z biblických příběhů a děti budou muset uhádnout, o který dar jde v daném příběhu. U této kategorie otázek mějte nachystané dárky za každou správnou odpověď.

2. **Shrnující otázky** – Mezi jednotlivými divadelními představeními zařaďte shrnující otázky z lekcí o duchovních darech. *(Budete tak mít dostatek času na změnu kostýmů pro divadlo.)* Za každou správnou odpověď v této kategorii dejte dětem malou sladkost.

Poznámka pro učitele: Bude velmi důležité, abyste si před hrou prošli všechny lekce.

UKÁZKY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ

1. Petr a den letnic – Skutky 2,1–38

Odpověď: Dar mluvení v jazycích a dar proroctví

2. Josef a farao – Genesis 41, 1–45

Odpověď: Slovo moudrosti

3. Žena u studny – Jan 4,4 – 19

Odpověď: Dar poznání

4. Ananiáš a Safira – Skutky 5,1–11

Odpověď: Dar rozlišování duchů

5. Syrský Námán – 2. královská 5,1–14

Odpověď: Dar uzdravování

6. Petr a Jan v chrámu – Skutky 3,1–8

Odpověď: Dar uzdravování

7. Mojžíš a nadpřirozený had – Exodus 14,1–31

Odpověď: Dar činit zázraky

8. David a Goliáš – 1. Samuelova 17,1–51

Odpověď: Dar činit zázraky

9. Šadrak, Měšak a Abed-nego – Daniel 6,1–28

Odpověď: Dar víry

10. Vzkříšení Lazara – Jan 11,1–44

Odpověď: Dar víry

UKÁZKOVÉ SHRNUJÍCÍ OTÁZKY

1. Co je to dar mluvit v jazycích?
2. Jakými třemi způsoby nás Bůh vede?
3. Co je to svědomí?
4. Jaký je hlas našeho ducha?
5. Jaké jsou tři součásti člověka?
6. Ke které části našeho já mluví Bůh?
7. Co je to dar výkladu jazyků?
8. Jakými třemi způsoby se dá použít dar mluvení v jazycích?
9. Co je to dar prorokování?
10. Uveďte příklad z Bible týkající se daru prorokování.
11. Jaké jsou dvě důležité věci, když chceme vidět v akci duchovní dary?
12. Jaké použití má dar prorokování?
13. Je dar prorokování určený k napomenutí církve?
14. Uveďte příklad rozsuzování proroctví.
15. Co je to slovo moudrosti?
16. Co je to slovo poznání?
17. Uveďte příklad z Bible týkající se slova moudrosti.
18. Jakým způsobem nám může přijít slovo moudrosti?
19. Uveďte příklad z Bible týkající se slova poznání.
20. Co je to rozlišování duchů?
21. Uveďte příklad z Bible týkající se daru uzdravování.
22. Co je to dar uzdravování?
23. Kdo může být uzdraven skrze dar uzdravování?
24. Co je to moc činit zázraky?
25. Uveďte příklad z Bible týkající se moci činit zázraky.
26. Když malinké semínko vyrostе a změní se v květinu, je to zázrak?
27. Jaký je rozdíl mezi mocí činit zázraky a darem víry?
28. Co je to dar víry?
29. Uveďte příklad z Bible týkající se daru víry.
30. Jak si vás může Bůh použít skrze dar víry?
31. Jaké jsou tři dary zjevení?
32. Jaké jsou tři dary moci?
33. Jaké jsou tři dary inspirace?
34. Jaký význam mají tři dary moci?
35. Jaký význam mají tři dary zjevení?
36. Jaký význam mají tři dary inspirace?
37. Jaké je devatero duchovních darů?
38. Chce Bůh dávat dětem duchovní dary?
39. Ke kterému dítěti Bůh promluvil uprostřed noci?
40. Jaké je patero služebností?
41. Jaký je rozdíl mezi pastorem a evangelistou?
42. Jaká je pastorova práce?
43. Jaké dary ducha můžeme najít ve služebnosti proroka?
44. Jaké dary ducha můžeme najít ve služebnosti evangelisty?
45. Jaká služebnost je určená k budování církve a k získávání nových oblastí?